

විසුද්ධිමග්ග නිදානකථා

ධම්මවිචය

පටුන

මහාවංස-බුද්ධසොසකථා	1
ජාතිදෙසවිචාරණා	6
බ්‍රාහ්මණකුලවිචාරණා	9
පතඤ්ජලිවාදවිචාරණා	12
කබ්බසත්ථවිචාරණා	14
බාහුසච්චගුණමක්ඛනං	15
මහායානිකනයවිචාරණා	15
සාසනප්පවත්තික්කමො	16
අභයගිරිතිකායුප්පත්ති.....	19
ධම්මරුවිතිකායුප්පත්ති	20
පිටකත්තයස්ස පොත්ථකාරොපනං	21
අධම්මවාදුප්පත්ති.....	22
චෙතුල්ලවාදස්ස පඨමනිග්ගහො	24
සාගලියතිකායුප්පත්ති	24
චෙතුල්ලවාදස්ස දුතියනිග්ගහො	24
මහාවිහාරනාසනං	27
ජෙතවනවාසිතිකායුප්පත්ති	27
ඵාහියමද්ධානක්කමකථා	28
මරම්මරට්ඨිකභාවකථා	29
දක්ඛිණඉන්ද්‍රියරට්ඨිකභාවයුත්ති	29
ආචරියබුද්ධසොසත්ථෙරස්ස අට්ඨුප්පත්ති	31
ආයාචනකාරණං	34
විසුද්ධිමග්ගස්ස කරණං	35
තන්තිස්සයො	35
තක්කරණප්පකාරො	36

විසුද්ධිමග්ග නිදානකථා	
විමුත්තිමග්ගපකරණං	37
නිස්සයට්ඨකථාවිභාවනා.....	41
පොරාණවචනදස්සනං	42
විනයට්ඨකථාකරණං	42
ආගමට්ඨකථාකරණං	45
අභිධම්මට්ඨකථාකරණං	47
කඬ්ඛාවිතරණීඅට්ඨකථාකරණං	51
ධම්මපදට්ඨකථාකරණං	52
පරමත්ථජොතිකාට්ඨකථාකරණං.....	53
ජාතකට්ඨකථාකරණං	54
සකලලොකපත්ථාරකාරණං	55

“ධම්මා සුතා ධාතා වච්ඡා පරිචිතා මනසානුපෙක්ඛිතා දිට්ඨියා සුඡපටිච්ඡිධා.”

(මහා සුඤ්ඤාන සූත්තං; මජ්ඣිම නිකායො, උපරිපණ්ණාසකො, සුඤ්ඤාන වග්ගො.)

පටුන සංස්කරණය - භික්ඛු ධම්මවිහාරී

(පටිය සංගායනා ත්‍රිපිටක වැඩසටහනින් උපුටා සකසන ලදී)

විසුද්ධිමග්ග නිදානකථා

විසුද්ධිමග්ගො නාමායං ගන්ථො පිටකත්තයසාරභූතො සකලලොකෙ පටිපත්තිදීපකගන්ථානං. අග්ගො භොති සෙට්ඨො පමුඛො පාමොක්ඛො උත්තමො පචරො වාති විඤ්ඤාහි පසත්ථො. තත්ථ හි සඨගීතිත්තයාරුළුභස්ස තෙපිටකබුද්ධචචනස්ස අත්ථං සංඛිපිත්වා සික්ඛත්තයසඨගහිතං බ්‍රහ්මචරියං පරිපුණ්ණං පකාසිතං සුවසදඤ්ච. එවං පසත්ථස්සෙතස්ස විසුද්ධිමග්ගස්ස නිදානකථායපි භවිතඛිබ්බෙව. තස්මාදානි තම්පකාසනත්ථමිදං පඤ්භකම්මං වුවචති -

“සො පනෙස විසුද්ධිමග්ගො කෙන කතො, කදා කතො, කත්ථ කතො, කස්මා කතො, කිමත්ථං කතො, කිං නිස්සාය කතො, කෙන පකාරෙන කතො, කිස්ස සකලලොකෙ පත්ථට්ඨො”ති.

තත්ථ කෙන කතොති ආචරියබුද්ධසොසත්ථෙරචරෙන තෙපිටකසඨගහට්ඨකථාකාරෙන කතො.

කදා කතොති අම්භාකං භගවතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස සකලලොකනාථස්ස පරිනිබ්බුතිකාලතො පච්ඡා දසමෙ වස්සසතකෙ (973 -බුද්ධචස්සෙ) කතො.

කත්ථ කතොති සීහළදීපෙ අනුරාධපුරෙ මහාවිහාරෙ කතො.

කස්මා කතොති විසුද්ධිකාමානං සාධුජනානං තදධිගමුපායං සම්මාපටිපත්තිනයං ඤාපෙතුකාමතාසඨබාතෙන අත්තනො අජ්ඣාසයෙන සඤ්චොදිතත්තා, සඨසපාලත්ථෙරෙන ච අජ්ඣෙසිතත්තා කතො.

එත්ථ පන යත්වා ආචරියබුද්ධසොසත්ථෙරස්ස උප්පත්ති කට්ඨකඛ්බා, සා ච මහාවංසෙ (වුළුවංසොතිපි වොහරිතෙ දුතියභාගෙ) සත්තතිංසමපරිච්ඡෙදෙ පන්තරසාධිකද්විසතගාථාතො (37, 215) පට්ඨාය බාත්තිංසාය ගාථාහි පකාසිතායෙව. කථං? -

මහාවංස-බුද්ධසොසකථා

215.

බොධිමණ්ඩපමීපමිහි, ජාතො බ්‍රාහ්මණමාණවො;
විජ්ජා-සිජ්ජ-කලා-වෙදී, තිසු වෙදෙසු පාරගු.

216.

සම්මා විඤ්ඤාතසමයො, සබ්බවාදවිසාරදො;
වාදත්ථී ජම්බුදීපමිහි, ආභිණ්ඩන්තො පවාදිකො.

217.

විහාරමෙක'මාගම්ම, රත්තිං පාතඤ්ජලීමතං;
පරිවත්තෙති සම්පුණ්ණ-පදං සුපරිමණ්ඩලං.

218.

තත්ථෙට්ඨකො රෙවතො නාම, මහාථෙරො විජානිය;
“මහාපඤ්ඤො අයං සත්තො, දමෙතුං වට්ටති”ති, සො.

219.

“කො නු ගද්දරාවෙන, විරවන්තො”ති අබ්බවි;
“ගද්දහනං රථෙ අත්ථං, කිං ජානාසී”ති ආහ තං.

220.

“අහං ජානෙ”ති චුත්තො සො, ඔතාරෙසි සකං මතං;
පුට්ඨං පුට්ඨං වියාකාසි, විරද්ධම්පි ව දස්සයි.

221.

“තෙන හි ත්වං සකං වාද-මොතාරෙහි”ති වොදිතො;
පාළි'මාහා'හිධම්මස්ස, අත්ථ'මස්ස න සො'ධිගා.

222.

ආහ“කස්සෙ'ස මන්තො”ති,“බුද්ධමන්තො”ති සො'බ්බවි;
“දෙහි මෙතං”ති චුත්තෙ හි, “ගණ්හ පබ්බජ්ජ තං”ඉති.

223.

මන්තත්ථී පබ්බජිත්වා සො, උග්ගණ්හි පිටකත්තයං;
ඵකායනො අයං මග්ගො, ඉති පච්ඡා ත'මග්ගහි.

224.

බුද්ධස්ස විය ගම්හිර-සොසත්තා නං වියාකරුං;
බුද්ධසොසොති සොසො හි, බුද්ධො විය මහීතලෙ.

225.

තත්ථ ඤාණොදයං [ඤාණොදයං නාමපකරණං ඉදානි කුහිඤ්චිපි න
දිස්සති;] නාම, කත්වා පකරණං තදා;

ධම්මසඬ්ඛිගණියාකාසී, කච්ඡං සො අට්ඨසාලිනීං [ඉදානි දිස්සමානා පන අට්ඨසාලිනී සිහලදීපිකායෙව; න ජම්බුදීපිකා; පරතො (54-55 පිටියෙසු) එස ආවිභවිස්සති].

226.

පරිත්තට්ඨකථඤ්චෙව [පරිත්තට්ඨකථන්ති පිටකත්තයස්ස සඬ්ඛෙපතො අත්ථවණ්ණනාභූතා බුද්දකට්ඨකථාති අධිප්පෙනා හවෙසු], කාතුං ආරභි බුද්ධිමා;
තං දිස්වා රෙවතො ථෙරො, ඉදං වචනමබ්බවි.

227.

“පාළිමත්තං ඉධානීතං, නත්ථී අට්ඨකථා ඉධ [එත්ථ සහිහිත්තයාරුළුහා මොග්ගලිපුත්තතිස්සත්ථෙරස්ස සන්තිකා උග්ගහිතා සිස්සානුසිස්සපරම්පරාතතා මූලට්ඨකථා කස්මා ජම්බුදීපෙ සබ්බසො අන්තරහිතාති විමංසිතබ්බං];
තථාවරියවාදා ව, හින්තරුපා න විජ්ජරෙ.

228.

සිහලට්ඨකථා සුද්ධා, මහින්දෙන මතිමතා;
සඬ්ඛිතිත්තයමාරුළුහං, සම්මාසම්බුද්ධදෙසිතං.

229.

සාරිපුත්තාදිගීතඤ්ච, කථාමග්ගං සමෙක්ඛිය;
කතා සිහලභාසාය, සිහලෙසු පවත්තති.

230.

තං තත්ථ ගන්ත්වා සුත්වා ත්වං, මාගධානං නිරුත්තියා;
පරිවත්තෙහි, සා හොති, සබ්බලොකහිතාවහා”.

231.

එවං චුත්තෙ පසන්තො සො, නික්ඛමීත්වා තතො ඉමං;
දීපං ආගා ඉමස්සෙව [ඉදස්සෙවාති ඉමස්සෙව මහානාමරඤ්ඤො කාලෙ 953-975 බුද්ධවස්සෙ; අයඤ්ච වස්සපරිච්ඡෙදො සිහලරාජවංසං නිස්සාය දස්සිතො; යුරොපියව්වක්ඛණානං පන මතෙන 941-964 බුද්ධවස්සෙ ඉති වෙදිතබ්බො; එවමුපරිපි;], රඤ්ඤො කාලෙ මහාමති.

232.

මහාවිහාරං සම්පත්තො, විහාරං සබ්බසාධුනං;
මහාපධානසරං ගන්ත්වා, සඬ්ඝපාලස්ස සන්තිකා.

233.

සීහලට්ඨකථං සුත්වා, ථෙරවාදඤ්ච සබ්බසො;
“ධම්මස්සාමිස්ස එසොව, අධිජ්ජායො”ති නිව්ඡිය.

234.

තත්ථ සඬ්ඝං සමානෙත්වා, “කාතුං අට්ඨකථං මම;
පොත්ථකෙ දෙථ සබ්බෙ”ති, ආහ, වීමංසිතුං ස තං.

235.

සඬ්ඝො ගාථාද්වයං තස්සා’දාසි “සාමත්ථියං තව;
එත්ථ දස්සෙහි, තං දිස්වා, සබ්බෙ දෙමාති පොත්ථකෙ” [234-5 ගාථාසු
අයමත්ථයොජනා— “තත්ථ මහාවිහාරෙ සංඝං මහානෙත්වා සංඝ
සන්නිපාතං කාරෙත්වා ආචරියපුබ්බද්ධසොසො එවමාහ ‘අට්ඨකථං
කාතුං සබ්බෙ පාළි-අට්ඨකථා-පොත්ථකෙ මම දෙථා’ති; සො සංඝො
තං වීමංසිතුං සංයුත්තනිකායතො ‘අන්තොජටා’තිආදිකං ච ‘සිලෙ
පතිට්ඨායා’තිආදිකං වාති ගාථාද්වයං තස්ස අදාසි ‘එත්ථ තව
සාමත්ථියං ඤාණප්පභාවං දස්සෙහි; තං දිස්වා සබ්බෙ පොත්ථකෙ
දෙමා’තිවත්වා”ති; ඉමිනා පන අයමත්ථා දස්සිතො හොති “ආචරිය
බුද්ධසොසො විසුද්ධිමග්ගං කරොත්තො තදෙව ගාථාද්වයං
ඔලොකෙත්වා, කිඤ්චිපි අඤ්ඤං පොත්ථකං අනොලොකෙත්වා
අකාසි”ති; තස්ස පනත්ථස්ස යුත්තායුත්තවිචාරණා පරතො (39-49-
පිට්ඨෙසු) ආගමිස්සති].

236.

පිටකත්තය’මෙත්ථෙව, සද්ධිං අට්ඨකථාය සො;
විසුද්ධිමග්ගං නාමා’කා, සඬ්ගහෙත්වා සමාසතො.

237.

තතො සඬ්ඝං සමුහෙත්වා, සම්බුද්ධමතකොවිදං;
මහාබොධිසම්පම්භි, සො තං වාචෙතු මාරහි.

238.

දෙවතා තස්ස නෙපුඤ්ඤං, පකාසෙතුං මහාජනෙ;
ජාදෙසුං පොත්ථකං සොපි, ද්වත්තික්ඛත්තුම්පි තං අකා [238 ගාථාය
අයමත්ථො— “දෙවතා තස්ස බුද්ධසොසස්ස නෙපුඤ්ඤං
නිපුණඤ්ඤාප්පභාවං මහාජනස්ස පකාසෙතුං තෙන ලිඛිතං
විසුද්ධිමග්ගපොත්ථකං ජාදෙසුං පටිච්ඡාදෙත්වා අපස්සියභාවං
පාපෙත්වා යපෙසුං; සොපි බුද්ධසොසො දුතියම්පි තං ලිඛි, තම්පි
දෙවතා ජදෙසුං; තතියම්පි ලිඛි”ති; තෙන වුත්තං “ද්වත්තික්ඛත්තුම්පි

තං අකා'ති; ඉදමෙව මහාවංසවචනං නිස්සාය විත්තාරත්වා කල්භාය
බුද්ධසොසුප්පත්තියා නාම කථාල ඵකරත්තෙනෙව විසුද්ධිමග්ගස්ස
තික්ඛත්තුමිපි ලිඛිත්වා නිට්ඨාපිතභාවො පකාසිතො; ඊදිසි පන කථා
බහුනං විමිභයජනනීපි පරික්ඛකානං සංසයජනනී භොති; තස්මා
ඉමිස්සාපි විචාරණා පරතො (47-8-පිට්ඨෙසු) දස්සිසිස්සති].

239.

වාචෙතුං තතියෙ වාරෙ, පොත්ථකෙ සමුදාහටෙ;
පොත්ථකද්වය'මඤ්ඤමිපි, සන්ධ්‍යපෙසුං තහිං මරු.

240.

වාචයිංසු තදා හික්ඛු, පොත්ථකත්තය'මෙකතො;
ගන්ථතො අත්ථතො වාපි, පුබ්බාපරවසෙන වා.

241.

ථෙරවාදෙහි පාළිහි, පදෙහි ඛ්‍යඤ්ජනෙහි වා;
අඤ්ඤථත්තමහු නෙව, පොත්ථකෙසුපි තීසුපි.

242.

අථ උග්ගසොසයි සඬ්ඝො, තුට්ඨහට්ඨො විසෙසතො;
නිස්සංසයං'ස මෙත්තෙයො, ඉති වත්වා පුනස්පුනං.

243.

සද්ධිං අට්ඨකථායා'දා, පොත්ථකෙ පිටකත්තයෙ;
ගන්ථාකරෙ වසන්තො සො, විහාරෙ දුරසඬ්ඝරෙ.

244.

පරිවත්තෙසි සබ්බාපි, සීහළට්ඨකථා තදා;
සබ්බෙසං මූලභාසාය, මාගධාය නිරුත්තියා.

245.

සත්තානං සබ්බභාසානං, සා අහොසි හිතාවහා;
ථෙරියාවරියා සබ්බෙ, පාළිං විය ත'මග්ගහුං.

246.

අථ කත්තබ්බකිච්චෙසු, ගතෙසු පරිනිට්ඨිතිං;
චන්දිතුං සො මහාබොධිං, ජම්බුදීපං උපාගමී'ති [සො මහාබොධි
චන්දිතුං ජම්බුදීපං උපාගමීති ඉදං වචනං පුරිමවචනෙහි අසංසට්ඨං විය
භොති; පුබ්බෙ හි “ආචරියබුද්ධසොසො බොධිමණ්ඩසමීපෙ

විසුද්ධිමග්ග නිදානකථා

ජාතො”ති ව, “සීහළදීපං ගන්ත්වා සීහළට්ඨකථායො මාගධභාසාය පරිවත්තෙහීති තස්සාවරියෙන රෙවතත්ථෙරෙන චුත්තො”ති ව චුත්තං; තස්මා ඉධාපි ආවරියබුද්ධසොසස්ස පවත්ති තදනුරූපා “තා භාසාපරිවත්තිතට්ඨකථායො ආදාය සාසනුජ්ජොතනත්ථං ජම්බුදීපං උපාගමී”ති එවමාදිනා සාසනුජ්ජොතනමුලිකා එව භවිතුං අරහති, න පන මහාබොධිවන්දනමුලිකාති].

අයඤ්ච පන මහාවංසකථා 1950 - බරිස්තවස්සෙ
භාබදමභාවිජ්ජාලයමුද්දණයන්තෙ රොමක්බරෙන මුද්දිතස්ස
විසුද්ධිමග්ගපොත්ථකස්ස පුරෙවාරිකකථායං “අනෙකානෙත්ථ අත්ථි
විවාරෙතබ්බානී”ති වත්වා ධම්මානන්දකොසම්බීනාමකෙන විවක්බණෙන
විවාරිතා. තමෙත්ථ යුත්තායුත්තවිචිනනාය දස්සෙත්වා අනුච්චාරණමිපිස්ස
කරිස්සාම.

ජාතිදෙසවිචාරණා

1. තත්ථ හි තෙන ධම්මානන්දෙන “බුද්ධසොසො බොධිමණ්ඩසමීපෙ (බුද්ධගයායං) ජාතොති න යුත්තමෙත”න්ති වත්වා තංසාධනත්ථාය චත්තාරි බ්‍යතිරෙකකාරණානි දස්සිතානි. කථං?

(ක) “බුද්ධසොසෙන පකාසිතෙසු තංකාලිකචත්ථුසු එකමිපි තං නත්ථි, යං මගධෙසු උජ්ජන්ත”න්ති පයමං කාරණං දස්සිතං. තදකාරණමෙව. ආවරියබුද්ධසොසත්ථෙරො හි සඬිගහට්ඨකථායො කරොන්තො පොරාණට්ඨකථායොයෙව සංඛිපිත්වා, භාසාපරිවත්තිතමත්තෙන ච විසෙසෙත්වා අකාසි, න පන යං වා තං වා අත්තනො දිට්ඨසුතං දස්සෙත්වා. චුත්තඤ්ඤෙනං ආවරියෙන -

“සංවණ්ණනං තඤ්ච සමාරහන්තො,
තස්සා මහාඅට්ඨකථං සරීරං;
කත්වා මහාපච්චරියං තථෙව,
කුරුන්දිනාමාදිසු විස්සුතාසු.

විනිච්ඡයො අට්ඨකථාසු චුත්තො,
යො යුත්තමත්ථං අපරිච්චජන්තො;
අථොපි අන්තොගධථෙරවාදං,
සංවණ්ණනං සම්ම සමාරහිස්ස”න්ති [පාරා. අට්ඨ. 1.ගන්ථාරම්භකථා]
ව.

“තතො ච භාසන්තරමෙව හිත්වා,

විත්ථාරමග්ගඤ්ච සමාසයිත්වා;
විනිච්ඡයං සබ්බමසෙසයිත්වා,
තන්තික්කමං කිඤ්චි අවොක්කමිත්වා.

සුත්තන්තිකානං වචනානමත්ථං,
සුත්තානුරූපං පරිදීපයන්ති;
යස්මා අයං භෙස්සති වණ්ණනාපි,
සක්කච්ච තස්මා අනුසික්ඛිතබ්බා”ති [පාරා. අට්ඨ. 1.ගන්ථාරම්භකථා]
ව.

යථෙව ව ආචරියබුද්ධසොසෙන අත්තනො අට්ඨකථාසු තංකාලිකානි මාගධිකානි වත්ථුනි න පකාසිතානි, තථෙව සීහළිකානිපි දක්ඛිණඉන්ද්‍රියරට්ඨිකානිපි. න හි තත්ථ වසභරාජකාලතො (609-653 - බුද්ධවස්ස) පච්ඡා උප්පන්නවත්ථුනි දිට්ඨානි යපෙත්වා මහාසෙනරාජවත්ථුං [පාරා. අට්ඨ. 2.236-237], ආචරියො ව තතො තිසතමත්තවස්සෙහි පච්ඡාතරෙ මහානාමරඤ්ඤො කාලෙ (953-975-බු-ව) සීහළදීපමුපාගතො. තස්මා අට්ඨකථාසු තංකාලිකමාගධිකවත්ථුනං අප්පකාසනමත්තෙන න සක්කා තක්කත්තා න මාගධිකොති ඤාතුන්ති.

[බ) පුනපි තෙන “සබ්බෙසුපි බුද්ධසොසගන්ථෙසු උත්තරඉන්ද්‍රියදෙසායත්තං පච්චක්ඛතො දිට්ඨස්ස විය පකාසනං නත්ථි”ති දුතියං කාරණං දස්සිතං. තස්සපි අකාරණභාවො පුරිමවචනෙනෙව වෙදිතබ්බො. අපිච සාරත්ථප්පකාසිනියා නාම සංයුත්තට්ඨකථායං, සුමඬිගලවිලාසිනියා නාම දීඝනිකායට්ඨකථායඤ්ච වුත්තසංවණ්ණනායපි වෙදිතබ්බො. තත්ථ හි –

“යථෙව හි කලම්බනදීතීරතො රාජමාතුච්ඡාරද්වාරෙන ථූපාරාමං ගන්තබ්බං හොති, එවං හිරඤ්ඤවතිකාය නාම නදියා පාරිමතීරතො සාලවනං උය්‍යානං. යථා අනුරාධපුරස්ස ථූපාරාමො, එවං තං කුසිනාරාය හොති. ථූපාරාමතො දක්ඛිණද්වාරෙන නගරං පවිසනමග්ගො පාචිනමුඛො ගන්ත්වා උත්තරෙන නිවත්තති, එවං උය්‍යානතො සාලපන්ති පාචිනමුඛො ගන්ත්වා උත්තරෙන නිවත්තා. තස්මා තං උපවත්තනන්ති වුච්චති”ති [සං. නි. අට්ඨ. 1.1.186; දී. නි. අට්ඨ. 2.198]

පච්චක්ඛතො දිට්ඨස්ස විය පකාසනම්පි දිස්සතෙව. තම්පි පන පොරාණට්ඨකථාහි භාසාපරිවත්තනමත්තමෙවාති ගහෙතබ්බං, තාදියාය අත්ථසංවණ්ණනාය මහාමහින්දත්ථෙරකාලතොයෙව පභුති වුත්තාය එව භවිතබ්බත්තාති.

විසුද්ධිමග්ග නිදානකථා

[ග) පුනභි තෙන “උණ්හස්සාති අග්ගිසන්තාපස්ස, තස්ස වනදාහාදීසු සම්භවො වෙදිතඛිබ්බො”ති විසුද්ධිමග්ගෙ (1, 30-පිටියෙ) චුත්තසංචණ්ණනං පකාසෙත්වා “තස්සා පනස්ස අවහසනීයභාවො පාකට්ඨොයෙවා”ති ච භීළෙත්වා “ඉන්දියරටියෙ පන උත්තරදෙසෙසු ගිම්භකාලෙ චත්ථච්ඡාදනරහිතා මානුසකායච්ඡවි සූරියසන්තාපෙන එකංසතො දය්හති, තං න ජානන්ති දක්ඛිණඉන්දියදෙසිකා”ති තතියං කාරණං දළ්භතරභාවෙන දස්සිතං. තත්ථ පන යදි “සූරියසන්තාපෙන එකංසතො දය්හති”ති එතං උජුකතො සූරියරස්මිසන්තාපෙනෙව දඬිඪභාවං සන්ධාය වුච්චෙය්‍යා, එවං සති ඩංසමකසවාතාතපසරීපසම්ඵස්සානන්ති පදෙ ආතපසද්දෙන සමානත්ථත්තා න යුත්තමෙව. යදි පන සූරියසන්තාපසඤ්ජාතෙන උණ්හඋතුනා දඬිඪභාවං සන්ධාය වුච්චෙය්‍යා, එවං සති උත්තරඉන්දියදෙසෙසු, අඤ්ඤත්ථ ච තාදිසෙසු අතිඋණ්හට්ඨානෙසු සූරියසන්තාපසඤ්ජාතස්ස උණ්හඋතුනො පටිසාතාය විචරං සෙනාසනඤ්ච පටිසෙවීයතීති අයමත්ථො න න යුත්තො. තථා හි චුත්තං විනයට්ඨකථායං (3, 58)

“සීතං උණ්හන්ති උතුච්ඡභාගවසෙන චුත්ත”න්ති.

සා පන විසුද්ධිමග්ගෙ පදත්ථසංචණ්ණනා පොරාණසුත්තන්තට්ඨකථාහි ආගතා භවෙය්‍යා. තථා හි චුත්තං පපඤ්චසුද්ධියා නාම මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථාය සඛ්ඛාසවසුත්තවණ්ණනායං (1, 58) “උණ්හන්ති චෙත්ථ අග්ගිසන්තාපොව වෙදිතඛිබ්බො, සූරියසන්තාපවසෙන පනෙතං චත්ථු චුත්ත”න්ති. එත්ථ ච සවායමත්ථො ආචරියෙන අත්තනො මතිවසෙන චුත්තො අස්ස, තස්ස චත්ථස්ස පොරාණට්ඨකථායං චුත්තභාවඤ්ච තස්සා අත්ථසංචණ්ණනාය අත්තනො මතිභාවඤ්ච යුත්තභාවඤ්ච පකාසෙය්‍යා. ආචරියො හි යත්ථ යත්ථ පොරාණට්ඨකථාසු අචුත්තත්ථං විසෙසෙත්වා දස්සෙති, තත්ථ තත්ථ තාදිසං ඤාපකච්චනම්පි පකාසෙතියෙව, යථා සුමඬ්ඨගලවිලාසිනියං (1, 72) “එත්ථ ආණත්තියනිස්සග්ගියථාචරාපි පයොගා යුජ්ජන්ති, අට්ඨකථාසු පන අනාගතත්තා විමංසිත්වා ගහෙතඛිබ්බො”ති වචනං, යථා ච පපඤ්චසුද්ධියං (1, 30) “අවිචාරිතමෙතං පොරාණෙනි, අයං පන අත්තනො මති”ති වචනං. න චෙත්ථ කිඤ්චිපි ඤාපකච්චනං පකාසිතං. තස්මා “යදෙනං ‘උණ්හස්සාති අග්ගිසන්තාපස්සා’ති ච, ‘උණ්හන්ති චෙත්ථ අග්ගිසන්තාපොව වෙදිතඛිබ්බො’ති ච වචනං, එතං පොරාණසුත්තන්තට්ඨකථාවචන”න්ති වෙදිතඛිබ්බන්ති.

(ඝ) පුනභි තෙන “පපඤ්චසුද්ධියා නාම මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථායං ගොපාලකසුත්තං සංචණ්ණෙත්තො [ම. නි. අට්ඨ. 1.350] බුද්ධසොසො ‘මගධවිදෙහරට්ඨානං අත්තරෙ ගඬ්ඨගාය නදියා මජ්ඣෙ වාලුකත්ථලදීපකා අත්ථී’ති සද්දහති මඤ්ඤෙ. බුද්ධසොසෙන පන දිට්ඨගඬ්ඨා සිහළදීපෙ මහාවෙලිගඬ්ඨගායෙව, න පන ඉන්දියරට්ඨිකානං සෙට්ඨසම්මතා මහාගඬ්ඨාති

පාකටොයෙවායමත්ථො”ති චතුත්ථං කාරණං දස්සිතං. තං පන ඉදානි මහාගඬිගාය මජ්ඣේකෙ තස්මිං යානෙ තාදිසං දීපකං අදිස්වා “පුබ්බෙපි එවමෙව භවෙය්‍යා”ති එකංසතො ගහෙත්වා චුත්තචචනමත්තමෙව. නදියො පන සබ්බදාපි තෙනෙවාකාරෙන තිට්ඨන්තීති න සක්කා ගහෙතුන්ති පාකටොයෙවායමත්ථො. තස්මා යථා පුබ්බෙ තස්ස ගොපාලස්ස කාලෙ තස්මිං යානෙ මජ්ඣේකෙ ගඬිගාය තාදිසා දීපකා සංවිජ්ජමානා අහෙසුං, තථෙව පොරාණට්ඨකථාසු එස අත්ථො සංවණ්ණිකො, තදෙව ච චචනං ආචරියෙන භාසාපරිවත්තනං කත්වා පකාසිතන්ති එවමෙව ගහෙතබ්බං. තස්මා තම්පි අකාරණමෙවාති.

බ්‍රාහ්මණකුලවිචාරණා

2. අප් “බ්‍රාහ්මණමාණවො”ති පදම්පි තෙන එවං විචාරිතං –

(ක) “බුද්ධසොසො ‘බ්‍රාහ්මණකුලජාතො’ති න සක්කා ගහෙතුං. කස්මා වෙදකාලතො පට්ඨාය යාවජ්ජතනා සබ්බෙපි බ්‍රාහ්මණා

බ්‍රාහ්මණොසාය මුබ්බාසිදි, බාහු රාජන්‍යා? කත?;
ඌරු තදස්‍ය යද වග්‍ය?, පද්භ්‍යාං ගුද්‍රො අජායතා”ති [ඉරුවෙද, 10-
මණ්ඩල, 90; තථා අප්ච 6 වෙද 19, 6, 6].

ඉමං පුරිසසුත්තං නාම මන්තං ජානන්තීති සද්දහියා.

අයං පනස්සා අත්ථො – ‘බ්‍රාහ්මණො අස්ස (බ්‍රහ්මුනො) මුබ්බං ආසි. බාහු රාජඤ්ඤො කතො, බත්තියා අස්ස බාහුති චුත්තං හොති. යො වෙස්සො, සො අස්ස ඌරු. සුද්දො අස්ස පාදෙහි අජායි’ති.

බුද්ධසොසො පන ‘පණ්ඩිතබ්‍රාහ්මණො’ති ඤාතොපි තං ගාථං න අඤ්ඤාසි. තථා හි තෙන බත්ථුපාදාපච්චාති පදස්ස අත්ථවණ්ණනායං ‘තෙසං කිර අයං ලද්ධි – බ්‍රාහ්මණා බ්‍රහ්මුනො මුබ්බො නික්ඛන්තා, බත්තියා උරතො, වෙස්සා නාහිතො, සුද්දො ජාණුතො, සමණා පිට්ඨිපාදතො’ති [දී. නි. අට්ඨ. 1.263; ම. නි. අට්ඨ. 1.508] තිස්සා වෙදගාථාය අසමානත්ථො වණ්ණිකො”ති.

අයං පනෙත්ථ අනුච්චාරණා – යදි ච තංකාලිකානම්පි බ්‍රාහ්මණානං ලද්ධි තථෙව භවෙය්‍ය යථා එතිස්සං ගාථායං චුත්තා, සා චත්ථවණ්ණනා ආචරියස්ස මතිමත්තා. එවං සති සා විචාරණා යුත්තා භවෙය්‍ය. එතිස්සං පන ගාථායං “බ්‍රාහ්මණොසාය මුබ්බාසිදි”ති පට්ඨපාදෙන “බ්‍රාහ්මණා බ්‍රහ්මුනො මුබ්බො ජාතා”ති අත්ථො උජ්ජකතො න ලබ්භති. බුද්ධකාලෙ පන බ්‍රාහ්මණානං ලද්ධි “බ්‍රාහ්මණා බ්‍රහ්මුනො මුබ්බො ජාතා”ති එවමෙව අහොසිති

විසුද්ධිමග්ග නිදානකථා

පාකටොයෙවායමත්ථො. තථා හි දීඝනිකායෙ පාථිකවග්ගෙ අග්ගඤ්ඤසුත්තෙ (3, 67) –

“දිස්සන්ති ඛො පන වාසෙට්ඨ බ්‍රාහ්මණානං බ්‍රාහ්මණියො උතුනියොපි ගබ්භිනියොපි විජායමානාපි පායමානාපි. තෙ ව බ්‍රාහ්මණා 0 යොනිජාව සමානා එවමාහංසු – බ්‍රාහ්මණොව සෙට්ඨො වණ්ණො, හීනා අඤ්ඤෙ වණ්ණො. බ්‍රාහ්මණොව සුක්කො වණ්ණො, කණ්භා අඤ්ඤෙ වණ්ණො. බ්‍රාහ්මණොව සුජ්ඣන්ති, නො අබ්‍රාහ්මණා. බ්‍රාහ්මණොව බ්‍රහ්මුනො පුත්තා ඔරසා මුඛතො ජාතා බ්‍රහ්මජා බ්‍රහ්මනිම්මිතා බ්‍රහ්මදායාදාති. තෙ බ්‍රහ්මානඤ්චෙව අබ්භාවික්ඛන්ති, මුසා ව භාසන්ති, බහුඤ්ච අපුඤ්ඤං පසවන්ති” ති –

භගවතා මහාකාරුණිකෙන වාසෙට්ඨභාරද්වාජානං බ්‍රාහ්මණමාණවකානං භාසිතං, තෙහි ව තං අභිනන්දිතං. තෙ පන ද්වෙපි මාණවකා ජාතිවසෙන පරිසුද්ධබ්‍රාහ්මණා චෙව භොන්ති තිණ්ණමිපි වෙදානං පාරගුනො ව. තස්මා “බ්‍රාහ්මණා බ්‍රහ්මුනො මුඛතො නික්ඛන්තා” ති වචනස්ස තංකාලිකානං බ්‍රාහ්මණානං ලද්ධිවසෙන චුත්තභාවො පාකටොයෙව. යථා චෙතං, එවං “ඛත්තියා උරතො, වෙස්සා නාහිතො, සුද්දා ජාණුතො, සමණා පිට්ඨිපාදතො” ති වචනමිපි “තංකාලිකබ්‍රාහ්මණානං ලද්ධිඤ්ඤාහි පොරාණට්ඨකථාවරියෙහි චුත්ත” ති සද්දහිත්වා ආචරියබුද්ධිසොසෙන තං සබ්බං පොරාණට්ඨකථාතො භාසාපරිවත්තනමත්තෙන විසෙසෙත්වා පකාසිතං භවෙය්‍ය. තස්මා තායපි වෙදගාථාය ආචරියස්ස අබ්‍රාහ්මණභාවසාධනං අනුපපන්නමෙවාති.

(බ) පුනපි තෙන ආචරියබුද්ධිසොසත්ථෙරස්ස අබ්‍රාහ්මණභාවසාධනත්ථං දුතියමිපි කාරණං එවමාහටං –

“බ්‍රාහ්මණගන්ථෙසු ගබ්භසාතවාචකං භුතභාති පදං පාළියං භූතභු (භූතභනො) ඉති දිස්සති. මාගණ්ඨියසුත්තෙ භරියාය මෙටුනසංවාසාභාවෙන උප්පජ්ජනාරහගබ්භස්ස නාසකත්තං සන්ධාය මාගණ්ඨියො පරිබ්බාජකො භගවත්තං ‘භූතභු (භූතභනො) සමණො ගොතමො’ ති [ම. නි. 2.207 ආදයො] ආහ. තං බුද්ධිසොසො න ජානාතීති පාකටොයෙව තදත්ථසංවණ්ණනාය. තත්ථ හි තෙන භූතභුනොති (භූතභනස්සා) පදං ‘භතවඨිසීනො මරියාදකාරකස්සා’ ති [ම. නි. අට්ඨ. 2.207] වණ්ණිත” ති.

තමිපි අයුත්තමෙව. න හි මාගණ්ඨියෙන ථොට්ඨබ්බාරම්මණාපරිභොගමත්තමෙව සන්ධාය භූතභුභාවො චුත්තො, අථ ඛො ජන්තමිපි ලොකාමිසාරම්මණානං අපරිභොගං සන්ධාය චුත්තො. තස්මිඤ්ච සුත්තෙ –

“චක්ඛුං බො මාගණ්ඨිය රූපාරාමං රූපරතං රූපසම්මුදිතං, තං තථාගතස්ස දන්තං ගුත්තං රක්ඛිතං සංවුතං, තස්ස ච සංවරාය ධම්මං දෙසෙති, ඉදං නු තෙ එතං මාගණ්ඨිය සන්ධාය භාසිතං ‘භූතභු සමණො ගොතමො’ති. එතදෙව බො පන මෙ භො ගොතම සන්ධාය භාසිතං ‘භූතභු සමණො ගොතමො’ති. තං කිස්ස හෙනු, එවඤ්ඤි නො සුත්තෙ ඔවරති...පෙ.... මනො බො මාගණ්ඨිය ධම්මාරාමො ධම්මරතො ධම්මසම්මුදිතො, සො තථාගතස්ස දන්තො ගුත්තො රක්ඛිතො සංවුතො, තස්ස ච සංවරාය ධම්මං දෙසෙති, ඉදං නු තෙ එතං මාගණ්ඨිය සන්ධාය භාසිතං ‘භූතභු සමණො ගොතමො’ති. එතදෙව බො පන මෙ භො ගොතම සන්ධාය භාසිතං ‘භූතභු සමණො ගොතමො’ති. තං කිස්ස හෙනු, එවඤ්ඤි නො සුත්තෙ ඔවරති”ති [ම. නි. 2.207 ආදයො].

එවං භගවතො ච අනුයොගො මාගණ්ඨියස්ස ච පටිඤ්ඤා ආගතා.

එත්ථ හි මෙටුනප්පට්ඨෙවනවසෙන ඓද්ධිබ්බාරම්මණපරිභොගහෙනු එව ගබ්භපතිට්ඨානං සම්භවතිති තදපරිභොගමෙව සන්ධාය “භූතභු”ති වත්තුං අරහති, තදඤ්ඤෙසං පන පඤ්චන්තං රූපාදිආරම්මණානං, තත්ථාපි විසෙසතො ධම්මාරම්මණස්ස සුද්ධමනොවිඤ්ඤාණෙන පරිභොගහෙනු නත්ථි කිඤ්චි ගබ්භපතිට්ඨානන්ති තෙසං අපරිභොගං සන්ධාය භූතභුති වත්තුං න අරහතියෙව, මාගණ්ඨියෙන පන සබ්බානිපි තානි සන්ධාය චුත්තභාවො පටිඤ්ඤාතො, කාරණඤ්චස්ස දස්සිතං “එවඤ්ඤි නො සුත්තෙ ඔවරති”ති. තස්මා කිඤ්චාපි දානි බ්‍රාහ්මණගන්ථෙසු භූතභු- (භුතභා) සද්දො ගබ්භසාතනන්ථෙ දිස්සති, මාගණ්ඨියසුත්තෙ පනෙසො අත්ථො න යුජ්ජතිති ආචරියෙන “භතවඨ්ඨි මරියාදකාරකො”ති අයමෙවත්ථො පොරාණට්ඨකථාය භාසාපරිවත්තනවසෙන පකාසිතොති වෙදිතබ්බො.

(ග) පුනපි තෙන “ඉදම්පන බුද්ධසොසස්ස අබ්‍රාහ්මණභාවසාධකං පච්ඡිකාරණං, සො හි විසුද්ධිමග්ගෙ සීලනිද්දෙසෙ (1, 31) බ්‍රාහ්මණානං පරිභාසං කරොන්තො ‘එවං ඉමිනා පිණ්ඩපාතපට්ඨෙවනෙන පුරාණඤ්ච ජිඝච්ඡාවෙදනං පටිහඬිබ්බාමි, නවඤ්ච වෙදනං අපරිමිතභොජනපච්චයං ආහරහත්ථක අලංසාටක තත්ත්වට්ඨක කාකමාසක භුත්තවම්භකබ්‍රාහ්මණානං අඤ්ඤතරො විය න උප්පාදෙස්සාමීති පට්ඨෙවති’ති ආහ. ඉදං පන එකස්ස හින්තබ්‍රාහ්මණලද්ධිකස්සාපි වචනං සියාති තදෙව දළ්භකාරණං කත්ථා න සක්කා ‘බුද්ධසොසො අබ්‍රාහ්මණො’ති වත්තු”න්ති තතියං කාරණං චුත්තං. තං පන අතිසංවෙජනීයවචනමෙව. න හෙතං ආචරියෙන බ්‍රාහ්මණානං පරිභාසං කාතුකාමෙන චුත්තං, න ච තං පරිභාසවචනෙන සංයොජෙතබ්බට්ඨානං, අඤ්ඤදත්ථු යථාභූතමත්ථං දස්සෙත්ථා සබ්‍රහ්මචාරීනං ඔවාදානුසාසනිදානවසෙන වත්තබ්බට්ඨානං, තථායෙව ච ආචරියෙන චුත්තං.

විසුද්ධිමග්ග නිදානකථා

තථා හි යෙ ලොකෙ පරදත්තුපජීවිතො සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා අඤ්ඤෙ වාපි ව පුග්ගලා, තෙ පච්චවෙක්ඛණඤාණරහිතා අසංවරෙ ධීතා කදාපි අතිපණීතං රසං පහුතං ලද්ධා අපරිමිතමිපි භුඤ්ජෙය්‍යාං, විසෙසතො පන බ්‍රාහ්මණා ලොකිකචත්ථුවසෙන ව, ජාතකාදියාසනිකචත්ථුවසෙන ව තාදියා අහෙසුන්ති පාකටා. ඉමස්මිඤ්ඤි ලොකෙ වස්සසතසහස්සෙහි වා වස්සකොට්ඨි වා අපරිවජින්නද්ධානො කො සක්කා චත්තුං “නෙදියා භූතපුබ්බා”ති. තස්මා තාදියෙහි විය න අපරිමිතභොජනෙහි හවිතබ්බන්ති ඔවාදානුසාසනිදානවසෙනෙව චුත්තං. තදෙවං අත්ථසංහිතමිපි සමානං අයොනිසොමනසිකරොතො අනත්ථමෙව ජාතං, යථා සහරියස්ස මාගණ්ඩියබ්‍රාහ්මණස්ස අනාගාමිමග්ගඵලත්ථායපි දෙසිතා ගාථා [ධ. ප. අට්ඨ. 1.සාමාවතීචත්ථු] තෙසං ධීතුයා අනත්ථාය සංවත්තතිති සංවෙගොයෙවෙත්ථ බුහෙතබ්බොති.

පතඤ්ජලිවාදවිචාරණා

3. අථ තෙන “පතඤ්ජලිමතං පරිචත්තෙති”ති වචනමිපි එවං විචාරිතං.

(ක) “බුද්ධසොසො පතඤ්ජලිස්ස වා අඤ්ඤෙසං වා උත්තරඉන්දියරට්ඨිකානං වාදං අප්පකමෙව අඤ්ඤාසි. පතඤ්ජලිවාදෙසු හි අණිමා ලසිමාති ඉදමෙව ද්වයං දස්සෙසි [විසුද්ධි. 1.144] තතුත්තරි යොගසුත්තං අජානන්තො, පතඤ්ජලිවාදස්ස ච තුලෙත්වා දීපනා තස්ස ගන්ථෙසු න දිස්සති, පතඤ්ජලිනා කතපකරණඤ්ච පතඤ්ජලීති නාමමත්තමිපි ච තත්ථ දීපිතං නත්ථි. විසුද්ධිමග්ගෙ පන පඤ්ඤාභූමිනිද්දෙසෙ ‘පකතිවාදීනං පකති වියා’ති [විසුද්ධි. 2.584] පකතිවාද (සංඛ්‍යාවාද) නාමමත්තං පකාසිතං, තත්ථෙව ච ‘පටිඤ්ඤා හෙතුතිආදීසු හි ලොකෙ චචනාවයවො හෙතුති චුච්චති’ති [විසුද්ධි. 2.595] උදාහරිතං, තෙන ඤායති ‘බුද්ධසොසො ඉන්දියතක්කතයදීපකෙ ඤායගන්ථස්මිං කිඤ්චි මූලභාගමත්තං අපරිපුණ්ණං ජානාති’ති”.

තං පන සබ්බමිපි කෙවලං ආවරියස්ස අබ්භාවික්ඛණමත්තමෙව. අතිගම්භීරස්ස හි අතිගරුකාතබ්බස්ස සුපරිසුද්ධස්ස පිටකත්තයස්ස අත්ථසංවණ්ණනං කරොන්තෙන සුපරිසුද්ධොයෙව පාළිනයො ච අට්ඨකථානයො ච පොරාණපෙරවාදා වාති ඊදියායෙව අත්ථා පකාසෙතබ්බා, යං වා පන අත්ථසංවණ්ණනාය උපකාරකං සද්දවිනිච්ඡයපටිසංයුත්තං ලොකියගන්ථචචනං, තදෙව ච යථාරහං පකාසෙතබ්බං, න පන අනුපකාරානිපි තංගන්ථතක්කත්තුනාමාති ව, තෙහි චුත්තචචනාති ව බහුති, න ච තෙසං අප්පකාසනෙන “න තෙ අට්ඨකථාවරියො ජානාති”ති වත්තබ්බො. යදි හි යං යං ලොකියගන්ථං අත්තනා ජානාති, තං සබ්බං අනුපකාරමිපි අත්තනො

අට්ඨකථායමානෙත්වා පකාසෙය්‍යා, අතිවිත්ථාරා ච සා භවෙය්‍යා අපරිසුද්ධා ච අසම්මානිතා ච සාසනිකවිඤ්ඤානී ආචරියෙන පතඤ්ජලිවාදාදයො න විත්ථාරෙන පකාසිතාති ඤාතබ්බං, අඤ්ඤදත්ථු යෙහි යෙහි ලොකියගන්ථෙහි කිඤ්චි කිඤ්චි ආචරියෙන ආනෙත්වා පකාසිතං, තෙ තෙ ච ගන්ථා, අඤ්ඤෙපි ච තාදිසා ආචරියෙන ඤාතාත්ථෙව ජානිතබ්බා විඤ්ඤානී, යථා සමුද්දස්ස එකදෙසං දිස්වා සබ්බොපි සමුද්දො එදිසොති ඤායති. ආචරියො පන යත්ථ යත්ථ වෙදපටිසංයුත්තවචනානි ආගතානි, තත්ථ තත්ථ වෙදගන්ථෙහිපි කිඤ්චි කිඤ්චි ආනෙත්වා පකාසෙසියෙව. තථා හි ආචරියෙන සුමඬගලවිලාසිනියං නාම දීඝනිකායට්ඨකථායං –

“තිණ්ණං වෙදානන්ති ඉරුවෙදයජුවෙදසාමවෙදාන”න්ති [දී. නි. අට්ඨ. 1.256] ව,

“ඉතිභාසපඤ්චමානන්ති අට්ඨබ්බණුවෙදං චතුත්ථං කත්වා ඉතිහ ආස ඉතිහ ආසාති ඊදිසවචනපටිසංයුත්තො පුරාණකථාසඬ්ඛාතො ඉතිභාසො පඤ්චමො එතෙසන්ති ඉතිභාසපඤ්චමා, තෙසං ඉතිභාසපඤ්චමානං වෙදාන”න්ති [දී. නි. අට්ඨ. 1.256] ව,

“යිට්ඨං චුච්චති මහායාගො”ති [දී. නි. අට්ඨ. 1.170-172] ව,

“අග්ගිහොමන්ති එවරුපෙන දාරුනා එවං හුතෙ ඉදං නාම හොතීති අග්ගිජුහනං. දබ්බිහොමාදීනිපි අග්ගිහොමානෙව, එවරුපාය දබ්බියා ඊදිසෙහි කණාදිහි හුතෙ ඉදං නාම හොතීති එවං පවත්තිවසෙන පන විසුං චුත්තානි”ති [දී. නි. අට්ඨ. 1.21] ව,

“සාසපාදීනි පන මුඛෙන ගහෙත්වා අග්ගිමිහි පක්ඛිපනං, විජ්ජං පරිජජිත්වා ජුහනං වා මුඛහොම”න්ති [දී. නි. අට්ඨ. 1.21] ව –

එවමාදිනා වෙදපටිසංයුත්තවචනානි වෙදගන්ථානුරූපතො වණ්ණිකානි. තානි ච පොරාණට්ඨකථාතො භාසාපරිවත්තනවසෙන චුත්තානිපි භවෙය්‍යං, වෙදගන්ථෙසු පන අකොවිදෙන යාථාවතො භාසාපරිවත්තනං කාතුමිපි න සුකරමෙව, තස්මා ආචරියස්ස වෙදගන්ථෙසු කොවිදභාවොපි පාකටොයෙව. එවං වෙදගන්ථෙසු ච තදඤ්ඤලොකියගන්ථෙසු ච සුකොවිදස්සෙව සමානස්ස තෙසං විත්ථාරතො අප්පකාසනං යථාචුත්තකාරණෙනෙවාති වෙදිතබ්බං.

අපි ච ආචරියො අත්තනො ගන්ථාරම්භෙයෙව –

“තතො ච භාසන්තරමෙව හිත්වා,
විත්ථාරමග්ගඤ්ච සමාසයිත්වා;

විසුද්ධිමග්ග නිදානකථා

විනිවිජයං සබ්බමසෙසයිත්වා...පෙ....

යස්මා අයං හෙස්සති චණ්ණනාපි”ති [පාරා. අට්ඨ. 1.ගන්ථාරම්භකථා] ව.

“අපනෙත්වාන තතොහං, සීහළභාසං මනොරමං භාසං;
තත්තින යානුච්ඡවිකං, ආරොපෙත්වා විගතදොසං.

සමයං අවිලොමෙත්තො, ථෙරානං ථෙරවංසපදීපානං;

සුනිපුණවිනිවිජයානං, මහාවිහාරෙ නිවාසිනං;

හිත්වා පුනප්පුනාගත-මත්ථං අත්ථං පකාසයිස්සාමි”ති [දී. නි. අට්ඨ. 1.ගන්ථාරම්භකථා] ව-

එවං පොරාණට්ඨකථානං භාසාපරිවත්තනසංඛිපනවසෙනෙව විසෙසෙත්වා අහිනවට්ඨකථායො කරිස්සාමිති පටිඤ්ඤං කත්වා යථාපටිඤ්ඤාතමෙව අකාසි, න අත්තනො ඤාණප්පභාවෙන විසෙසෙත්වාතිපි වෙදිතබ්බං. තස්මා අට්ඨකථාසු පතඤ්ජලිවාදාදීනං විත්ථාරතො අප්පකාසනමාරබ්භ “බුද්ධසොසො පතඤ්ජලිවාදාදීනි පරිපුණ්ණං න ජානාති”ති වචනං කෙවලං ආවරියස්ස අබ්භාවික්ඛණමත්තමෙවති.

කබ්බසත්ථවිචාරණා

4. පුනපි සො එවමාහ “කිඤ්චාපි බුද්ධසොසො රාමායණමහාභාරතසඬ්ඛාතානං මහාකබ්බසත්ථානං සුකුසලො විය න දිස්සති, තථාපි තානි දස්සෙසි. කථං? අක්ඛානන්ති භාරතයුජ්ඣනාදිකං, තං යස්මිං යානෙ කටීයති, තත්ථ ගන්තුමිපි න වට්ටතීති [දී. නි. අට්ඨ. 1.13] ව, තස්ස (සම්ඵපලාපස්ස) ද්වෙ සම්භාරා භාරතයුද්ධසීතාහරණාදිනිරත්ථකකථාපුරෙක්ඛාරතා තථාරූපිකථාකථනඤ්චාති [දී. නි. අට්ඨ. 1.8] ව දස්සෙසි”ති.

තං පන පුරිමවචනතොපි අහෙතුකතරං කෙවලං අනාදරීකරණමත්තමෙව. අතිගම්භීරත්ථස්ස හි අතිගරුකරණියස්ස පිටකත්තයස්ස අත්ථසංචණ්ණනායං නිරත්ථකස්ස සම්ඵපලාපසමුදායභූතස්ස කබ්බසත්ථස්ස විත්ථාරතො පකාසනෙන කිං සියා පයොජනං, අඤ්ඤදත්ථු සායෙවස්ස අසම්මානිතා, අනාදරියා ව විඤ්ඤාහීති.

බාහුසච්චගුණමක්ඛනං

5. පුනභි ධම්මානන්දො ආචරියස්ස බාහුසච්චගුණං මක්ඛෙතුකාමො ඵවමාහ – “තස්ස (බුද්ධසොසස්ස) සමයන්තරකොවිදසඬ්ඛානං බාහුසච්චං න තතො උත්තරිතරං හොති, යං ආධුනිකානං ගන්ථන්තරකොවිදානං සිහළිකභික්ඛුනං යං වා එකාදසමෙ බරිස්තවස්සසතකෙ (1001-1100) උප්පන්නානං දක්ඛිණඉන්ද්‍රියරට්ඨිකානං අනුරුද්ධ-ධම්මපාලාදීනං භික්ඛුන”න්ති.

තං පන සබ්බථාපි අයුත්තවචනමෙව. යදි හි ආධුනිකා වා සිහළිකභික්ඛු, පොරාණා වා ආචරියඅනුරුද්ධ-ධම්මපාලත්ථෙරාදයො සමයන්තරබාහුසච්චවසෙන ආචරියබුද්ධසොසෙන සමානා වා උත්තරිතරා වා භවෙය්‍යුං, තෙ ආචරියබුද්ධසොසත්ථෙරස්ස අට්ඨකථාහි අනාරද්ධවිත්තා හුත්වා තතො සුන්දරතරා පරිපුණ්ණතරා ව අභිනවට්ඨකථායො කරෙය්‍යුං, න පන තෙ තථා කරොන්ති, න කෙවලං න කරොන්තියෙව, අථ ඛො තෙසං එකොපි න ඵවං වදති “අහං බුද්ධසොසෙන බාහුසච්චවසෙන සමසමොති වා උත්තරිතරො”ති වා, අඤ්ඤදත්ථු තෙ ආචරියස්ස අට්ඨකථායොයෙව සංවණ්ණෙත්ති ව උපත්ථම්භෙත්ති ව, ආචරියට්ඨානෙ ව ය්‍පෙත්ති. තෙනෙනං ඤායති සබ්බථාපි අයුත්තවචනන්ති.

මහායානිකනයව්චාරණා

6. පුන සො තාවත්තකෙනාපි අසන්තුට්ඨො ආචරියං අවමඤ්ඤන්තො ඵවමාහ – “මහායානිකායස්ස පධානාවරියභූතානං අස්ස සොස-නාගජ්ජුනානං නයං වා, නාමමත්තම්පි වා තෙසං න ජානාති මඤ්ඤෙ බුද්ධසොසො”ති. තං පන අතිවිය අධම්මිකං නිරත්ථකඤ්ච නිග්ගහවචනමත්තමෙව. න හි නිකායන්තරිකානං වාදනයානං අත්තතො අට්ඨකථායං අප්පකාසනෙන සො තෙ න ජානාතීති සක්කා වත්තුං. නනු ආචරියෙන ආගමට්ඨකථාසු ගන්ථාරම්භෙයෙව –

“සමයං අවිලොමෙන්නො, ථෙරානං ථෙරවංසපදීපානං;
සුනිපුණුවිනිච්ඡයානං, මහාවිහාරෙ නිවාසින”න්ති ව,

ඉධාපි විසුද්ධිමග්ගෙ –

“මහාවිහාරවාසිනං, දෙසනානයනිස්සිනං;
විසුද්ධිමග්ගං භාසිස්ස”න්ති [විසුද්ධි. 1.2] ව,

විසුද්ධිමග්ග නිදානකථා

“තස්සා අත්ථසංවණ්ණනං කරොන්තෙන විහජ්ජවාදිමණ්ඩලං
ඔතරිත්වා ආචරියෙ අනඛ්භාවික්ඛන්තෙන සකසමයං
අවොක්කමන්තෙන පරසමයං අනායුහන්තෙන සුත්තං
අප්පට්ඨාහන්තෙන විනයං අනුලොමෙන්තෙන මහාපදෙසෙ
ඔලොකෙන්තෙන ධම්මං දීපෙන්තෙන අත්ථං සඬගාහෙන්තෙන
තමෙවත්ථං පුනරාවත්තෙන්වා අපරෙහිපි පරියායන්තරෙහි
නිද්දිසන්තෙන ච යස්මා අත්ථසංවණ්ණනා කාතබ්බා හොති”ති [විසුද්ධි.
2.581] ච,

“සාසනං පනිදං නානා-දෙසනානයමණ්ඩිතං;
පුබ්බාවරියමග්ගො ච, අබ්බොවජින්තො පවත්තති;
යස්මා තස්මා තද්දුහයං, සන්තිස්සායත්ථවණ්ණනං;
ආරහිස්සාමි එතස්සා”ති [විසුද්ධි. 2.581] ච,

පටිඤ්ඤං කත්වා යථාපටිඤ්ඤාතප්පකාරෙතෙව අට්ඨකථායො කතා.
එවමෙනාසං කරණෙ කාරණම්පෙත්ථ පකාසෙතබ්බං, තස්මා දානි
තම්පකාසනත්ථං සම්මාසම්බුද්ධස්ස පරිනිබ්බුතිකාලතො පට්ඨාය යාව
ආචරියබුද්ධසොසස්ස කාලො, තාව සාසනප්පවත්තික්කමම්පි වක්ඛාමි.

සාසනප්පවත්තික්කමො

භගවතො හි පරිනිබ්බුතිකාලතො පච්ඡා වස්සසතඛන්තරෙ බුද්ධසාසනෙ
කොච්ඡි වාදහෙදො නාම නත්ථී. වස්සසතකාලෙ පන දුතියසඬගිතිකාරෙහි
ථෙරෙහි නික්කඬ්ඨිතා වජ්ජිපුත්තකා හික්ඛු පක්ඛං ලහිත්වා ධම්මඤ්ච
විනයඤ්ච අඤ්ඤථා කත්වා මහාසඬගිතිනාමෙන විසුං සඬගිතිමකංසු. තදා
සඬගිතිද්වයාරුළුභපුරාණධම්මවිනයමෙව සම්පට්චින්නානං ථෙරානං ගණො
ථෙරවාදොති ච තදඤ්ඤෙසං මහාසඬ්ඨිකොති ච වොහරියන්ති.

පුන මහාසඬ්ඨිකතො (1) ගොකුලිකො (2) එකබ්බොහාරිකොති ද්වෙ
ආචරියගණා උප්පන්නා. පුන ගොකුලිකතො (3) පඤ්ඤත්තිවාදො (4)
බාහුලිකො (බහුස්සුතිකො)ති ද්වෙ උප්පන්නා. පුන බාහුලිකතොපි (5)
චෙතියවාදිගණො උප්පන්නොති එතෙ පඤ්ච මූලභූතෙන මහාසඬ්ඨිකෙන සහ
ජ පාටියෙක්කා ආචරියගණා අහෙසුං.

විසුද්ධන්ථෙරවාදතොපි (1) මහිසාසකො (2) වජ්ජිපුත්තකොති ද්වෙ
ආචරියගණා උප්පන්නා. පුන මහිසාසකතො (3) සබ්බත්ථීවාදො (4)
ධම්මගුත්තිකොති ද්වෙ උප්පන්නා. පුන සබ්බත්ථීවාදතොපි (5) කස්සපියො,
තතොපි (6) සඬකන්තිකො, තතොපි (7) සුත්තවාදීති තයො උප්පන්නා.

වජ්ජිපුත්තකතොපි (8) ධම්මොත්තරියො (9) හද්දයානිකො (10) ඡන්තාගාරිකො (11) සම්මිතියොති චත්තාරො උප්පන්නාති තෙ එකාදස මූලභූතෙන විසුද්ධත්ථෙරවාදෙන සහ ද්වාදස ආචරියගණා අහෙසුං. ඉති ඉමෙ ච ද්වාදස පුරිමා ච ඡාති අට්ඨාරස ආචරියගණා දුතියතතියසඬ්ඨිතීනං අන්තරෙ ඡාතා අහෙසුං.

තෙසු මූලභූතො ථෙරවාදගණොයෙව පොරාණධම්මවිනයගරුකො හුත්වා අනුනමනධිකං කෙවලපරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං පොරාණිකං ධම්මවිනයං ධාරෙසි. ඉතරෙ පන සත්තරස භිත්තගණා පොරාණිකං ධම්මවිනයං අඤ්ඤාදා අකංසු. තෙන තෙසං ධම්මවිනයො කත්ථවි ඌනො කත්ථවි අධිකො හුත්වා අපරිපුණ්ණො වෙව අහොසි අපරිසුද්ධො ච. තෙන වුත්තං දීපවංසෙ පඤ්චමපරිච්ඡෙදෙ -

30.

“නික්කඬ්ඨිතා පාපභික්ඛු, ථෙරෙහි වජ්ජිපුත්තකා;
අඤ්ඤං පක්ඛං ලභිත්වාන, අධම්මවාදී බහු ඡනා.

31.

දසසහස්සා සමාගන්ත්වා, අකංසු ධම්මසඬ්ඨිගහං;
තස්මායං ධම්මසඬ්ඨිති, මහාසඬ්ඨිතීති වුච්චති.

32.

මහාසඬ්ඨිතීකා භික්ඛු, විලොමං අකංසු සාසනෙ;
භිත්තීත්වා මූලසඬ්ඨිගහං, අඤ්ඤං අකංසු සඬ්ඨිගහං.

33.

අඤ්ඤත්ථ සඬ්ඨිගහිතං සුත්තං, අඤ්ඤත්ථ අකරිංසු තෙ;
අත්ථං ධම්මඤ්ච භිත්තීංසු, විනයෙ නිකායෙසු ච පඤ්චසු...පෙ....

49.

අත්ථං ධම්මඤ්ච භිත්තීංසු, එකදෙසඤ්ච සඬ්ඨිගහං;
ගන්ථඤ්ච එකදෙසඤ්ච, ඡඩ්ඨෙත්වා අඤ්ඤං අකංසු තෙ.

50.

නාමං ලිඬ්ඨං පරික්ඛාරං, ආකප්පකරණියානි ච;
පකතිභාවං ඡහිත්වා, තඤ්ච අඤ්ඤං අකංසු තෙ.

51.

සත්තරස භිත්තවාදා, එකවාදො අභිත්තකො;

විසුද්ධිමග්ග නිදානකථා

සබ්බෙවට්ඨාරස භොන්ති, භින්නවාදෙන තෙ සහ.

52.

නිග්‍රොධොව මහාරුක්ඛො, ථෙර වාදානමුත්තමො;
අනුනං අනධිකඤ්ච, කෙවලං ජිනසාසනං;
කණ්ටකා විය රුක්ඛමිහි, නිබ්බත්තා වාදසෙසකා.

53.

පයමෙ වස්සසතෙ නත්ථී, දුතියෙ වස්සසතත්තරෙ;
භින්නා සත්තරස වාදා, උප්පන්නා ජිනසාසනෙ''ති [කථා. අට්ඨ.
නිදානකථා].

අසොකරඤ්ඤො ව කාලෙ පරිභිනලාභසක්කාරා අඤ්ඤතිත්ථියා ලාභසක්කාරං පත්ථයමානා භික්ඛුසු පබ්බජිත්වා සකානි සකානි දිට්ඨිගතානි දීපෙන්ති “අයං ධම්මො, අයං විනයො, ඉදං සත්ථුසාසන”න්ති. භික්ඛුනං සන්තිකෙ පබ්බජ්ජං අලභමානාපි සයමෙව කෙසෙ ඡින්නිත්වා කාසායානි වත්ථානි අවිජාදෙන්වා විහාරෙසු විවරන්තා උපොසථකම්මාදිකරණකාලෙ සඬ්ඝමජ්ඣං පවිසන්ති, තෙ භික්ඛුසඬ්ඝෙන ධම්මෙන විනයෙන සත්ථුසාසනෙන නිග්ගස්භමානාපි ධම්මවිනයානුලෝමය පටිපත්තියා අසණ්ඨහන්තා අනෙකරූපං සාසනස්ස අබ්බදඤ්ච මලඤ්ච කණ්ටකඤ්ච සමුට්ඨාපෙන්ති. කෙච් අග්ගිං පරිවරන්ති, කෙච් පඤ්චාතපෙ තපන්ති, කෙච් ආදිච්චං අනුපරිවත්තන්ති, කෙච් ධම්මඤ්ච විනයඤ්ච වොභින්නිස්සාමාති තථා තථා පග්ගණ්හන්ති. තදා භික්ඛුසඬ්ඝො න තෙහි සද්ධිං උපොසථං වා පචාරණං වා අකාසී, අසොකාරාමෙ සත්ත වස්සානි උපොසථො උපවිජ්ජිති [කථා. අට්ඨ. නිදානකථා; පාරා. අට්ඨ. 1.තතියසඬ්ඝිතිකථා].

ඉමඤ්ච පන පවත්තිං උපාදාය එවමිපි සක්කා ගහෙතුං “සත්තරසන්නං භින්නවාදගණානං ධම්මවිනයස්ස පවිජ්ජිකාලෙසු අපරිසුද්ධතරභාවො ඊදිසෙනපි කාරණෙන අභොසී”ති. කිඤ්චාපි හි බුද්ධසාසනභූතෙ පරිසුද්ධධම්මවිනයෙ “කොච්ඡි නිච්චො ධූවො සස්සතො නාම නත්ථී අඤ්ඤත්‍ර නිබ්බානධාතුයා, පරමත්ථතො අත්තාපි නත්ථී, සබ්බෙපි සඬ්ඛාරා අනිච්චා අද්ධුචා අසස්සතා අනත්තායෙවා”ති අත්ථො අතිවිය පාකටො භොති, තථාපි දානි අථෙරවාදිකානං ගන්ථෙසු ච පුබ්බෙ වෙතුල්ලවාදාදීසු ච “බුද්ධො නිච්චො ධූවො සස්සතො අත්තා”ති ච, “සබ්බෙපි සත්තා නිච්චා ධූවා සස්සතා අත්තා”ති ච අත්ථො දිස්සති.

අථ අසොකො ධම්මරාජා සාසනං විසොධෙතුකාමො මොග්ගලීපුත්තතිස්සත්ථෙරස්ස සන්තිකෙ පයමමෙව සමයං උග්ගණ්හිත්වා එකලද්ධිකෙ එකලද්ධිකෙ භික්ඛු එකතො කාරෙත්වා එකමෙකං භික්ඛුසමූහං

පක්කොසාපෙත්වා පුච්ඡි “කිං වාදී භන්තෙ සම්මාසම්බුද්ධො”ති. තතො යෙ යෙ “සම්මාසම්බුද්ධො සස්සතවාදී”ති වා, “එකච්චසස්සතවාදී”ති වා එවමාදිනා අත්තනො අත්තනො වාදානුරූපං මිච්ඡාවාදං ආභංසු, තෙ තෙ “නයිමෙ භික්ඛු, අඤ්ඤතිත්ථියා ඉමෙ”ති තථතො ඤත්වා තෙසං සෙතකානි වත්ථානි දත්වා උප්පබ්බාපෙසි. තෙ සබ්බෙපි සට්ඨිසහස්සමත්තා අභෙසුං.

අථඤ්ඤෙ භික්ඛු පුච්ඡන්තවා තෙහි “විභජ්ජවාදී මහාරාජ සම්මාසම්බුද්ධො”ති චුත්තෙ “සුද්ධං දානි භන්තෙ සාසනං, කරොතු භික්ඛුසඬ්ඤා උපොසථ”න්ති වත්වා ආරක්ඛඤ්ච දත්වා නගරං පාවිසි. සමග්ගො සඬ්ඤා සන්නිපතිත්වා උපොසථං අකාසි. තස්මිං සමාගමෙ මොග්ගලීපුත්තතිස්සත්ථෙරො යානි ච තදා උප්පන්නානි වත්ථුනි යානි ච ආයතිං උප්පජ්ජිස්සන්ති, සබ්බෙසමිපි තෙසං පටිබාහනත්ථං සත්ථාරා දින්නනයවසෙනෙව තථාගතෙන යපිතමාතිකං විභජන්තො පරජ්ජවාදමද්දනං කථාවත්ථුං නාම අභිධම්මපිටකෙ පඤ්චමං පකරණං අභාසි. තතො මොග්ගලීපුත්තතිස්සත්ථෙරජ්ජමුඛා තිපිටකපරියත්තිධරා පහින්තපටිසම්භිදාපත්තා සහස්සං භික්ඛු ථෙරවාදිනො සඬ්භිතිද්වයාරුළුභං පරිසුද්ධං පොරාණධම්මවිනයං පුන සඬ්භාගිත්වා සුරක්ඛිතං රක්ඛිංසු [පාරා. අට්ඨ. 1.තතියසඬ්භිතිකථා].

අථ මොග්ගලීපුත්තතිස්සත්ථෙරො නවසු පච්චන්තට්ඨානෙසු සාසනපතිට්ඨාපනත්ථං නව නායකත්ථෙරෙ උච්චිතිත්වා පෙසෙසි. තෙසු අට්ඨහි ථෙරෙහි අත්තනො අත්තනො පත්තට්ඨානං ගන්ත්වා බුද්ධසාසනෙ පතිට්ඨාපිතෙ මහාමහින්දත්ථෙරො ඡත්තිංසාධිකද්විසතෙ (236) බුද්ධවස්සෙ ජම්බුදීපතො සීහලදීපං ගන්ත්වා දෙවානංපියතිස්සරාජජ්ජමුඛං දීපකජනසමුහං පසාදෙත්වා බුද්ධසාසනං සම්පතිට්ඨාපෙසි, තෙන ච රඤ්ඤා දින්නං මහාමෙඝවනුයානං පටිග්ගහෙත්වා තත්ථ මහාවිහාරං නාම සඬ්ඝාරාමං පතිට්ඨාපෙසි [පාරා. අට්ඨ. 1.තතියසඬ්භිතිකථා]. තතො පභුති සීහලදීපෙ බුද්ධසාසනං යාව වට්ටගාමණිරාජකාලා නිකායන්තරවාදාකුලරහිතං නිම්මලං සුපරිසුද්ධං භුත්වා සමුජ්ජලිත්ථ. වට්ටගාමණිරාජකාලතො පන පට්ඨාය නිකායන්තරවාදාපි සීහලදීපමුපාගමිංසු. තදා විසුද්ධත්ථෙරවාදිනො යථා පුරාණධම්මවිනයො තෙහි නිකායන්තරවාදෙහි අසම්මිස්සො අමලීනො පකතිපරිසුද්ධො භුත්වා තිට්ඨෙය්‍ය, තථා තං මහස්සාහෙන සුරක්ඛිතං රක්ඛිංසු. කථං?

අභයගිරිනිකායුප්පත්ති

වට්ටගාමණිරාජා හි (425-බුද්ධවස්සෙ) රජ්ජං පත්වා පඤ්චමාසමත්තකාලෙ බ්‍රාහ්මණතිස්සදාමරිකෙන සත්තහි ච දමිළයොධෙහි

විසුද්ධිමග්ග නිදානකථා

උපද්දුතො සඬිගාමෙ ච පරාජිතො පලායිත්වා සාධිකානි චුද්දසවස්සානි නිලීයිත්වා අඤ්ඤතරවෙසෙන වසති [මහාවංසෙ 33-පරිවිජෙදෙ 37-ගාථාතො පටියාය]. තදා ලඬිකාදීපෙ මනුස්සා වොරහයෙන දුබ්භික්ඛහයෙන ච උපද්දුතා භික්ඛුනං චතුහි පච්චයෙහි උපටියාතුං න සක්කොන්ති, තෙන භික්ඛු යෙහුයොන තතො ජම්බුදීපං ගන්ත්වා ධම්මවිනයං ධාරෙත්තා විහරන්ති. ලඬිකාදීපෙයෙව ඔහීනාපි ථෙරා යථාලද්ධෙහි කන්දමුලපණ්ණෙහි යාපෙත්තා කායෙ වහන්තෙ නිසීදිත්වා පරියත්තිධම්මං සජ්ඣායං කරොන්ති, අවහන්තෙ වාලුකං උස්සාපෙත්වා තං පරිවාරෙත්වා සීසානි එකටියානෙ කත්වා පරියත්තිං සම්මසන්ති. එවං ද්වාදස සංවච්ඡරානි සාට්ඨකථං තෙපිටකං අභාපෙත්වා ධාරයිංසු. යදා පන වට්ටගාමණිරාජා දම්ළරාජානං හන්ත්වා (455-466 බුද්ධවස්සබ්භන්තරෙ) පුනපි රජ්ජං කාරෙසි [මහාවංසෙ 33, 78-ගාථා]. තදා තෙ ථෙරා ජම්බුදීපතො පච්චාගතත්ථෙරෙහි සද්ධිං තෙපිටකං සොධෙත්තා එකක්ඛරම්පි අසමෙත්තං නාම න පස්සිංසු [අ. නි. අට්ඨ. 1.1.130; විහ. අට්ඨ. 810]. යොපි ච මහානිද්දෙසො තස්මිං කාලෙ එකස්සෙව දුස්සීලභික්ඛුතො පගුණො අහොසි, සොපි මහානිපිටකත්ථෙරෙන මහාරක්ඛිතත්ථෙරං තස්ස සන්තිකා උග්ගණ්භාපෙත්වා රක්ඛිතො අහොසි [පාරා. අට්ඨ. 2.585]. එවං දුබ්භික්ඛරට්ඨක්ඛොහුපද්දවෙහි පිළිතත්තා දුද්ධරසමයෙපි ධම්මවිනයං සක්කච්චං ධාරයිංසු.

රාජා අභයගිරිං නාම විහාරං කාරෙත්වා අත්තනො කතුපකාරපුබ්බස්ස මහානිස්සත්ථෙරස්ස අදාසි. සො පන ථෙරො කුලසංසග්ගබ්බුලත්තා මහාවිහාරවාසීහි භික්ඛුහි පබ්බාජනීයකම්මං කත්වා නිහටො. තදාස්ස සිස්සො බහලමස්සුතිස්සනාමකො ථෙරො තං කම්මං පටිබාහි, තෙනස්ස සඬිසො උක්ඛෙපනීයකම්මං අකාසි. සො මහාවිහාරවාසීනං කුජ්ඣිත්වා අභයගිරිවිහාරමෙව ගන්ත්වා තෙන මහානිස්සත්ථෙරෙන එකතො හුත්වා විසුං ගණං වහන්තො වසි. තෙ ච ද්වෙ ථෙරා න මහාවිහාරං පුනාගමිංසු [මහාවංසෙ 33, 79-ගාථාදීසු. නිකායසඬිගහෙ]. තතො පටියාය සීහළදීපෙ මහාවිහාරවාසී, අභයගිරිවාසීති ද්වෙ නිකායාජානා. ඉදං තාව සීහළදීපෙ සාසනපරිහානියා පඨමං කාරණං.

ධම්මරුවිනිකායුජ්ජත්ති

තදා ච රාජා අභයගිරිවාසීසුයෙව භික්ඛුසු විසෙසතො පසන්තො හුත්වා තෙයෙව චතුහි පච්චයෙහි පවාලෙත්වා පග්ගණ්භානි, රාජමහාමත්තාදයොපි අභිඤ්ඤානා අභිඤ්ඤානා බහු ජනා තස්මිඤ්ච ආරාමෙ අඤ්ඤත්ථ ච බහු ආවාසෙ කත්වා තෙසං දෙන්ති. එවං අභයගිරිවාසීතො භික්ඛු බහුනං අභිඤ්ඤාතජනානං සක්කතා වෙව හොන්ති පුජිතා ච මානිතා ච. පුන ච අභයගිරිවාසීතො බහලමස්සුතිස්සත්ථෙරාදයොඉන්දියරට්ඨතො ආගතං

වජ්ජිපුත්තකගණපරියාපන්නස්ස ධම්මරුචිනිකායස්ස ධම්මවිනයභූතං සක්කතභාසාරොපිතං අභිනවම්පි පිටකං සම්පට්ඨින්නි [\[මහාවංසෙ 33, 99 ගාථාසූ. නිකායසඬ්භෙ\]](#), තෙන තෙපි ධම්මරුචිනිකායිකා නාම අභෙසුං. ඉදං සීහලදීපෙ සාසනපරිභානියා දුතියං කාරණං.

පිටකත්තයස්ස පොත්ථකාරොපනං.

මහාවිහාරවාසීනො පන පොරාණිකං පාළිභාසාය සංශ්ඨිතං පරිසුද්ධපිටකමෙව පටිග්ගණ්හන්ති, තඤ්ච මුඛපාදේනෙව ධාරෙන්ති. තදා පන ථෙරා පච්ඡිමජනානං සතිපඤ්ඤාභානිං දිස්වා බුද්ධකාලනො පටියාය යාව තංකාලා මුඛපාදේනාහතං සාට්ඨකථං පිටකත්තයං පොත්ථකෙ ආරොපෙතුං සමාරභිංසු. සමාරභමානා ච තෙ අනුරාධරාජධානිපුරනො අට්ඨසට්ඨිමිලප්පමාණෙ මලයජනපදෙ මාතුල [\[මාතලෙ ඉති එතරභි වොහාරො\]](#) නගරෙ ආලොකලෙණෙ වසන්නා එකස්ස තන්දෙසිකස්ස ජනපදාධිපතීනො ආරක්ඛං ගහෙන්වා තං පොත්ථකාරොපනකම්මමකංසු [\[මහාවංසෙ 33, 100-101-ගාථාසූ\]](#). තෙනිදං ඤායති “තදා මහාවිහාරවාසීනො ථෙරා රාජරාජමහාමත්තෙහි අලද්ධුපකාරා හුන්වා අත්තනො බලෙනෙව පිටකත්තයස්ස පොත්ථකාරොපනකම්මමකංසු”ති ච, “තඤ්ච යථෙව පච්ඡිමජනානං සතිපඤ්ඤාභානිං දිස්වා කතං, තථෙව දුබ්භික්ඛරට්ඨක්ඛොභාදිහයුපද්දුතකාලෙසු දුද්ධරභාවම්පි දිස්වා”ති ච, තථා “අභයගිරිවාසීනං සම්පට්ඨින්නසමයන්තරවාදෙහි අනාකුලනත්ථම්පි කත”න්ති ච. එවං මහාවිහාරවාසීනො ථෙරා පරිසුද්ධත්ථෙරවාදපිටකං සමයන්තරෙහි අසම්මිස්සනත්ථාය යථා පුරෙ, තථා පාළිභාසාය එව පොත්ථකෙ ආරොපෙත්වාපි සුරක්ඛිතං රක්ඛිංසු. යදි හි තදා තෙපිටකං පොත්ථකෙසු අනාරොපිතමස්ස, පච්ඡාකාලෙසු සමයන්තරනො ආගතසුත්තානි “නෙතානි අම්භාක”න්ති පටික්ඛිපිතුං න සුකරානි භවෙය්‍යුං. යතො ච ඛො තදා සාට්ඨකථං තෙපිටකං පොත්ථකෙසු ආරොපිතං, තතොයෙව අනාගතකාලෙසු සමයන්තරාගතසුත්තානි තෙහි පොත්ථකෙහි සංසන්දෙත්වා පටික්ඛිපිතුං සුකරානි භොන්ති.

තථා හි භාතියරාජකාලෙ (524-552-බු-ව) මහාවිහාරවාසීනං අභයගිරිවාසීහි විනයෙ විවාදො උප්පජ්ජි. තදා රාජා දීඝකාරායනං නාම බ්‍රාහ්මණජාතිකං අමච්චං ථෙරානං සන්තිකං පෙසෙසි. සො උභින්නං සුත්තං සුත්වා විනිච්ඡයං අදාසි [\[පාරා. අට්ඨ. 2.384\]](#). තථා වොහාරකතිස්සරාජකාලෙ ච (758-780 බු-ව) ගොඨාභයරාජකාලෙ ච (797-810 බු-ව) ථෙරවාදිකා පොත්ථකාරුල්භෙන ධම්මවිනයෙන සංසන්දෙත්වා අධම්මවාදං පටික්ඛිපිංසු [\[නිකායසඬ්භෙ 12-පිට්ඨෙ\]](#).

අධම්මවාදුප්පත්ති

අයං පන ආදිතො පටියාය සාසනමලභුතානං අධම්මවාදානං උප්පත්ති. අසොකරඤ්ඤො හි කාලෙ උප්පබ්බාපෙත්වා නික්කඨ්ඨිතා අඤ්ඤතිත්ථියා බුද්ධසාසනෙ අලද්ධපතිට්ඨා කොධාහිභූතා පාටලිපුත්තතො නික්ඛමිත්වා රාජගහසමීපෙ නාලන්දායං සන්නිපතිත්වා එවං සම්මන්තයිංසු “මහාජනස්ස බුද්ධසාසනෙ අනවගාහත්ථාය සක්ඛානං ධම්මවිනයො නාසෙතබ්බො, තඤ්ච බො තෙසං සමයං අජානන්තෙහි න සක්කා කාතුං, තස්මා යෙන කෙනවි උපායෙන පුනපි තත්ථ පබ්බජිතබ්බමෙවා”ති. තෙ එවං සම්මන්තයිත්වා පුන ආගන්ත්වා විසුද්ධත්ථෙරවාදීනමන්තරං පවිසිතුං අසක්කොන්තා තදඤ්ඤෙසං සත්තරසන්නං මහාසඬ්ඨිකාදිනිකායානං සන්නිකං උපසඬ්ඨිකමිත්වා අත්තතො අඤ්ඤතිත්ථියභාවං අජානාපෙත්වා පබ්බජිත්වා පිටකත්තයමුග්ගණ්හිත්වා තඤ්ච විපරිවත්තෙත්වා තතො කොසමිබ්බං ගන්ත්වා ධම්මවිනයනාසනාය උපායං මන්තයිත්වා 253-බුද්ධවස්සෙ ඡසු යානෙසු වසන්තා (1) හෙමවතිකො (2) රාජගිරිකො (3) සිද්ධත්ථිකො (4) පුබ්බසෙලියො (5) අපරසෙලියො (6) වාජිරියො (7) වෙතුල්ලො (8) අන්ධකො (9) අඤ්ඤමහාසඬ්ඨිකොති නව අභිනවෙ නිකායෙ උප්පාදෙසු. [\[නිකායසඬ්ඨිගහෙ 9-පිට්ඨෙ\]](#). තෙසං නාමානි ව ලද්ධියො ච කථාවත්ථුඅට්ඨකථායං ආගතායෙව.

තෙසු හෙමවතිකා සද්ධම්මපතිරූපකං බුද්ධභාසිතභාවෙන දස්සෙත්වා

(1) වණ්ණපිටකං නාම ගන්ථං අකංසු.

රාජගිරිකා (2) අඬ්ඨලිමාලපිටකං,

සිද්ධත්ථිකා (3) ගුල්භවෙස්සන්තරං,

පුබ්බසෙලියා (4) රට්ඨපාලගජ්ජිතං,

අපරසෙලියා (5) ආලවකගජ්ජිතං,

වාජිරපබ්බතවාසිතො වාජිරියා (6) ගුල්භවිනයං නාම ගන්ථං අකංසු.

තෙයෙව සබ්බෙ මායාජාලතන්ත-සමාජතන්තාදිකෙ අනෙකෙ තන්තගන්ථෙ ච, මරිචිකජ්ජ-හෙරමිහකජ්ජාදිකෙ අනෙකෙ කජ්ජගන්ථෙ ච අකංසු.

වෙතුල්ලවාදිතො පන (7) වෙතුල්ලපිටකමකංසු.

අන්ධකා ව (8) රතනකූටාදිකෙ ගන්ථෙ,

අඤ්ඤමහාසඬ්ඨිකා ව (9) අක්ඛරසාරියාදිසුත්තන්තෙ අකංසු
[නිකායසඬ්ඨග්ගෙ 9-පිට්ඨෙ].

තෙසු පන සද්ධම්මපතිරූපකෙසු වෙතුල්ලවාදො, වාජිරියවාදො, රතනකූටසත්ථන්ති ඉමානියෙව තිණි ලඬ්ඨිකාදීපමුපාගතානි, අඤ්ඤානි පන වණ්ණපිටකාදීනි ජම්බුදීපෙයෙව නිවත්තන්ති නිකායසඬ්ඨග්ගෙ වුත්තං. වණ්ණපිටකාදීනම්පි පන ලඬ්ඨිකාදීපමුපාගතවිජායා දිස්සතෙව. තථා හි සමන්තපාසාදිකාය විනයට්ඨකථායං (3, 9-පිට්ඨෙ)

“වණ්ණපිටක

අඬ්ඨිමාලපිටකරට්ඨපාලගජ්ජිතආලවකගජ්ජිතගුල්භමග්ගගුල්භවෙස්ස න්තර ගුල්භවිනය වෙදල්ලපිටකානි [එත්ථ “වෙපුල්ල, වෙදල්ලං, වෙතුල්ලන්ති අත්ථකො එකං, බොධිසත්තපිටකස්සෙව නාම”න්ති වෙදිතබ්බං. තථා හි වුත්තං අසඬ්ඨගෙන නාම ආචරියෙන අඬ්ඨිමසමුච්චයෙ නාම මහායානිකගන්තෙ (79-පිට්ඨෙ) “වෙපුල්ලං කතමං? බොධිසත්තපිටකසම්පයුත්තං භාසිතං. යදුච්චතෙ වෙපුල්ලං, තං වෙදල්ලමප්පුච්චතෙ, වෙතුල්ලමප්පුච්චතෙ. කිමත්ථං වෙපුල්ලමුච්චතෙ? සබ්බසත්තානං හිතසුඛාධිට්ඨානතො, උදාරගම්භීරධම්මදෙසනාතො ව. කිමත්ථමුච්චතෙ වෙදල්ලං? සබ්බාවරණවිදලනතො. කිමත්ථමුච්චතෙ වෙතුල්ලං? උපමානධම්මානං තුලනාභාවතො”ති] පන අබුද්ධවචනානියෙවාති වුත්ත”න්ති ව.

සාරත්ථජපකාසිනියා සංයුත්තට්ඨකථායම්පි (2, 186-පිට්ඨෙ)

“ගුල්භවිනයං ගුල්භවෙස්සන්තරං ගුල්භමහොසධං වණ්ණපිටකං අඬ්ඨිමාලපිටකං රට්ඨපාලගජ්ජිතං ආලවකගජ්ජිතං වෙදල්ලපිටකන්ති අබුද්ධවචනං සද්ධම්මපතිරූපකං නාමා”ති ව—

තෙසං පටික්ඛෙපො දිස්සති. න හි තානි අසුත්වා, තෙසඤ්ච අත්ථං අජානිත්වා සිහලට්ඨකථාවරියෙහි තානි පටික්ඛිපිතුං සක්කා, නාපි තං පටික්ඛෙපවචනං ජම්බුදීපිකට්ඨකථාවරියානං වචනං භවිතුං, මහාමහින්දත්ථෙරස්ස සිහලදීපං ගමනසමයෙ තෙසංයෙව අභාවතො. තස්මා තානි ව තදඤ්ඤානි ව මහායානිකපිටකානි තංකාලිකානි යෙභුයොන සිහලදීපමුපාගතානිති ගහෙතබ්බානි. තෙසු ව වජ්ජිපුත්තකගණපරියාපන්තස්ස ධම්මරුවිනිකායස්ස පිටකානං තදුපාගමනං පුබ්බෙව වුත්තං. තදඤ්ඤෙසං පන තදුපාගමනං එවං වෙදිතබ්බං.

වෙනුල්ලවාදස්ස පටිමනිග්ගහො

වොහාරකතිස්සරඤ්ඤා කාලෙ (758-780-බු-ව) අභයගිරිවාසීනො ධම්මරුවිනිකායිකා පුබ්බෙ චූත්තජපකාරෙන සාසනවිනාසනත්ථාය භික්ඛුවෙසධාරීහි වෙනුල්ලවාදිබ්බාග්ගමණෙනි රචිතං වෙනුල්ලපිටකං සම්පට්ඨග්ගහෙත්වා “ඉදං බුද්ධභාසිත”න්ති දස්සෙන්නි. තං මහාවිහාරවාසීනො ථෙරවාදිකා ධම්මවිනයෙන සංසන්දෙත්වා අධම්මවාදොති පටික්ඛිපිංසු. තං සුත්වා රාජා සබ්බසත්ථපාරගුං කපිලං නාම අමච්චං පෙසෙත්වා විනිච්ඡයං කාරාපෙත්වා අබුද්ධභාසිතභාවං ඤාත්වා සබ්බං වෙනුල්ලපොත්ථකං ඤාපෙත්වා තල්ලද්ධිකෙ ව පාපභික්ඛු නිග්ගහෙත්වා බුද්ධසාසනං ජොතෙසි [නිකායසංඝගහෙ 12-පිටියෙ]. චූත්තඤ්ඤෙනං මහාවංසෙ -

36-41.

“වෙනුල්ලවාදං මද්දිත්වා, කාරෙත්වා පාපනිග්ගහං;
කපිලෙන අමච්චෙන, සාසනං ජොතයි ව සො”ති.

සාගලියනිකායුජ්ජත්ති

පුනපි තෙ අභයගිරිවාසීනො ගොඨාභයරඤ්ඤා කාලෙ (797-810-බු-ව) වෙනුල්ලවාදං තථෙව දස්සෙන්නි. තදා පන තෙසු උස්සිලියාතිස්සො නාම මහාථෙරො වොහාරකතිස්සරාජකාලෙ වෙනුල්ලවාදීනං භික්ඛුනං කතනිග්ගහං සුත්වා “විචාරණසම්පන්නස්ස රඤ්ඤා සමයෙ තථෙව භවෙය්‍ය, න හද්දකමෙත”න්ති විත්තෙත්වා “න මයං තෙහි එකතො භොමා”ති තිසතමත්තෙ භික්ඛු ගහෙත්වා දක්ඛිණගිරිවිහාරං ගත්ත්වා ධම්මරුවිනිකායතො විසුං හුත්වා වසී. තෙසු සාගලො නාම මහාථෙරො තත්ථෙව දක්ඛිණගිරිමිහි වසන්තො ආගමබ්‍යාබ්‍යානමකාසී. තතො පට්ඨාය තං ථෙරමාරබ්භ තස්සන්තෙවාසීනො සාගලියා නාම අහෙසුං. තෙසම්පි වාදො පච්ඡා මහාසෙනරාජකාලෙ ජෙතවනවිහාරෙ පත්ථරි [නිකාය 13-පිටියෙ].

වෙනුල්ලවාදස්ස දුතියනිග්ගහො

ගොඨාභයො පන රාජා පඤ්චසු [මහාවිහාර, වෙනිය, පූජාරාම, ඉස්සරසමණක, වෙස්සගිරිවිහාරසංඝායනෙසු] විහාරෙසු මහාභික්ඛුසංඝං එකතො සන්නිපාතෙත්වා තං පවත්තිං පුච්ඡත්වා වෙනුල්ලවාදස්ස අබුද්ධභාසිතභාවං ඤාත්වා තංවාදිනො සට්ඨි පාපභික්ඛු ලක්ඛණාහතෙ කත්වා රට්ඨතො පබ්බාපෙසී, වෙනුල්ලපොත්ථකානි ව ඤාපෙත්වා බුද්ධසාසනං ජොතෙසි [මහාවංසෙ 36, 111-112-ගාථාසු, නිකාය 13-පිටියෙ].

තදා රට්ඨතො පබ්බාජිතෙසු තෙසු භික්ඛුසු කෙවි කාවීරපට්ටනං ගන්ත්වා තත්ථ වසන්ති. තස්මිඤ්ච සමයෙ එකො අඤ්ඤාතිත්ථියමාණවකො දෙසන්තරතො කාවීරමාගන්ත්වා පට්ටනගාමිකෙහි තෙසං භික්ඛුනං කතුපහාරං දිස්වා ලාභසක්කාරං නිස්සාය තෙසං සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා සඨසමිත්තොති නාමෙන පාකටො අහොසි. සො මහාවිහාරවාසීනං ධම්මචිනිච්ඡයං නිස්සාය ගොඨාභයරඤ්ඤා වෙතුල්ලවාදහෙනු තෙසං භික්ඛුනං රට්ඨා පබ්බාජිතභාවං ඤත්වා මහාවිහාරවාසීනං කුද්ධො හුත්වා “වෙතුල්ලවාදං වා නෙ ගාභාපෙස්සාමි, විහාරෙ වා නෙසං උම්මුලෙන්වා විනාසෙස්සාමි”ති සිහළදීපං ගන්ත්වා රාජානං පසාදෙන්වා තස්ස ද්වෙ පුත්තෙ සිප්පං සික්ඛාපෙස්සාමිති ආරභි. තථාපි අත්තනො වාදස්ස ජානනසමත්ථං ජෙට්ඨතිස්සං ඔභාය අනාගතෙ අත්තනො වචනං කාරාපෙතුං සක්කුණෙය්‍යං කනිට්ඨං මහාසෙනකුමාරමෙව සඨගණ්ඨිත්වා සිප්පං සික්ඛාපෙසි. විතුනො අව්වයෙන ජෙට්ඨතිස්සකුමාරෙ රජ්ජං පත්තෙ (810-819-බු-ව) සො තස්ස රඤ්ඤො භීතො කාවීරපට්ටනමෙව ගතො [\[මහාවංසෙ 36, 113-ගාථාදීපු, නිකාය 14-පිට්ඨෙ\]](#).

මහාසෙනරඤ්ඤො පන කාලෙ (819-845-බු-ව) සො පුත සිහළදීපමාගන්ත්වා අභයගිරිවිහාරෙ වසන්තො මහාවිහාරවාසීහි වෙතුල්ලවාදං ගාභාපෙතුං නානාපකාරෙහි වායාමමකාසි. තථාපි තෙහි තං ගාභාපෙතුං අසක්කොන්තො රාජානං උපසඨකමිත්වා නානාකාරණෙහි සඤ්ඤාපෙත්වා “යො කොවි එකස්සපි භික්ඛුස්ස මහාවිහාරවාසීනො ආහාරං දදෙය්‍ය, තස්ස සතං දණ්ඩො”ති රඤ්ඤො ආණාය නගරෙ හෙරිං වරාපෙසි. තදා මහාවිහාරවාසීනො නගරෙ පිණ්ඩාය වරන්තා තයො දිවසෙ භික්ඛමලද්ධා මහාපාසාදෙ සන්තිපතිත්වා “සවෙ මයං බුදාහෙනු අධම්මං ධම්මොති ගණ්ඨෙය්‍යාම, ඛහු ජනා තං ගහෙන්වා අපායගාමිනො හවිස්සන්ති, මයඤ්ච සබ්බෙ සාවජ්ජා හවිස්සාම, තස්මා න මයං ජීවිතහෙනුපි වෙතුල්ලවාදං පටිග්ගණ්ඨිස්සාමා”ති සම්මන්තයිත්වා මහාවිහාරාදිකෙ සබ්බවිහාරෙ ජඩ්ඛෙත්වා රොහණජනපදඤ්ච මලයපදෙසඤ්ච අගමිංසු [\[මහාවංසෙ 37, 2-6-ගාථාසු. නිකායසඨගහෙ 14-පිට්ඨෙ\]](#).

වෙතුල්ලවාදො

කීදිසො වෙතුල්ලවාදො නාම, යතො මහාවිහාරවාසීනො අතිවිය ජිගුච්ඡිංසුති? ඉදානි වෙතුල්ලවාදස්ස සරූපං සබ්බාකාරෙන පකාසෙතුං න සක්කා, වෙතුල්ලනාමෙන පොත්ථකානං වා නිකායස්ස වා එතරභි අපාකටභාවතො. අභිධම්මපිටකෙ පන කථාවත්ථුඅට්ඨකථායං [\[කථා. අට්ඨ. 793-794 ආදයො\]](#) කතිපයා වෙතුල්ලවාදා ආගතා. කථං? –

විසුද්ධිමග්ග නිදානකථා

“පරමත්ථතො මග්ගඵලානෙව සඬ්ඝො, මග්ගඵලෙහි අඤ්ඤා සඬ්ඝො නාම නත්ථි, මග්ගඵලානි ච න කිඤ්චි පටිග්ගණ්හන්ති, තස්මා න චත්තබ්බං සඬ්ඝො දක්ඛිණං පටිග්ගණ්හාති”ති ව (1).

“මග්ගඵලානෙව සඬ්ඝො නාම, න ච තානි දක්ඛිණං විසොධෙතං සක්කොන්ති, තස්මා න චත්තබ්බං සඬ්ඝො දක්ඛිණං විසොධෙති”ති ව (2).

“මග්ගඵලානෙව සඬ්ඝො නාම, න ච තානි කිඤ්චි භුඤ්ජන්ති, තස්මා න චත්තබ්බං සඬ්ඝො භුඤ්ජති පිචති බාදති සායති”ති ව (3).

මග්ගඵලානෙව සඬ්ඝො නාම, න ච සක්කා තෙසං කිඤ්චි දාතුං, න ච තෙහි පටිග්ගණ්හිතුං, නාපි තෙසං දානෙන කොචි උපකාරො ඉජ්ඣති, තස්මා න චත්තබ්බං සඬ්ඝස්ස දින්නං මහජ්ඵල”න්ති ව (4).

“බුද්ධො භගවා න කිඤ්චි පරිභුඤ්ජති, ලොකානුවත්තනත්ථං පන පරිභුඤ්ජමානං විය අත්තානං දස්සෙති, තස්මා නිරූපකාරත්තා න චත්තබ්බං තස්මිං දින්නං මහජ්ඵල”න්ති ව (5).

“භගවා තුසිතභවනෙ නිබ්බත්තො තත්ථෙව වසති, න මනුස්සලොකං ආගච්ඡති, නිම්මිතරූපමත්තකං පනෙත්ථ දස්සෙති”ති ව (6).

“තුසිතපුරෙ යිතො භගවා ධම්මදෙසනත්ථාය අභිනිම්මිතං පෙසෙසි, තෙන චෙව, තස්ස ච දෙසනං සම්පට්ඨිත්ථා ආයස්මතා ආනන්දෙන ධම්මො දෙසිතො, න බුද්ධෙන භගවතා”ති ව (7).

“ඵකාධිජ්ජායෙන මෙටුනො ධම්මො පටිසෙවිතබ්බො. අයං පනෙත්ථ අත්ථො – කාරුඤ්ඤෙන වා ඵකෙන අධිජ්ජායෙන ඵකාධිජ්ජායො, සංසාරෙ වා ඵකතො භවිස්සාමාති ඉත්ථියා සද්ධිං බුද්ධපුජාදීනි කත්වා පණ්ඩිතසෙන ඵකො අධිජ්ජායො අස්සාති ඵකාධිජ්ජායො, ඵචරූපො ද්විත්තමිපි ජනානං ඵකාධිජ්ජායො මෙටුනො ධම්මො පටිසෙවිතබ්බො”ති ව (8) ඵචං චෙතුල්ලවාදීනං ලද්ධියො ආගතා, ඵත්තකායෙව නෙසං වාදා ථෙරවාදගන්ථවසෙන දානි පඤ්ඤායන්ති.

ඵත්ථ ච ආදිතො චතුහි වාදෙහි සුත්තන්තාගතසඬ්ඝො ච මිච්ඡා ගහිතො, විනයාගතසඬ්ඝො ච සබ්බථා පටික්ඛිත්තො. තදනන්තරං තයො වාදා ඉස්සරනිම්මානවාදානුවත්තකා. අන්තිමස්ස පන අසද්ධම්මවාදභාවො අතිවිය පාකටොති.

අභිධම්මසමුවිචයෙ පන චෙතුල්ලපිටකස්ස බොධිසත්තපිටකභාවො පකාසිතො, තස්මා සද්ධම්මපුණ්ඩරිකසුත්තාදිකෙ බොධිසත්තපිටකෙ

ආගතවාදොපි “වෙනුල්ලවාදො”ති වෙදිතබ්බො [\[අභිධම්මසමුච්චයෙ 79-පිටිය\]](#).

මහාවිහාරනාසනං

මහාවිහාරවාසීසු පන චුත්තජපකාරෙන සබ්බවිහාරෙ ඡඩ්ඛත්වා ගතෙසු සඩ්ඨමිත්තො පාපහික්ඛු රාජානං සඤ්ඤාපෙත්වා ලොභපාසාදාදිකෙ චතුසට්ඨායාධිකෙ තිසතමත්තෙ පරිවෙණපාසාදෙ නාසෙත්වා සමුලං උද්ධරාපෙත්වා අභයගිරිවිහාරං ආනායාපෙසි. විහාරභූමියඤ්ච කසාපෙත්වා අපරණ්ණෙ වපාපෙසි. එවං තදා මහාවිහාරො නව වස්සානි හික්ඛුහි සුඤ්ඤො අහොසි ආවාසවිරහිතො ච. අථ රාජා මෙසවණ්ණාභයස්ස නාම කලායාණමිත්තභූතස්ස අමච්චස්ස සත්තජ්ජනපුබ්බධිගමෙන වචනෙන මහාවිහාරං පුන පාකතිකං කත්වා තෙ වාපි අපක්කන්තෙ හික්ඛු ආනෙත්වා චතුහි පච්චයෙහි උපට්ඨහි [\[මහාවංසෙ 37-30-ගාථාසූ. නිකායසඬ්ඨගභෙ 14-15-පිටියසූ\]](#).

ජෙනවනවාසිනිකායූප්පත්ති

පුනපි රාජා දක්ඛිණාරාමවාසිමිහි ජිම්හමානසෙ කුහකතිස්සත්ථෙරෙ පසන්තො හුත්වා තස්සත්ථාය මහාවිහාරසීමබ්බන්තරෙ ජොතිවත්තයානෙ ජෙනවනවිහාරං කාරෙතුමාරහි. මහාවිහාරවාසිනො හික්ඛු තං නිවාරෙතුං අසක්කොන්තා පුනපි තතො අපක්කමිංසු. තදාපි මහාවිහාරො නව මාසානි හික්ඛුහි සුඤ්ඤො අහොසි. රාජා පන අත්තතො අජ්ඣාසයවසෙනෙව තත්ථ ජෙනවනවිහාරං කාරෙත්වා තස්ස කුහකතිස්සත්ථෙරස්ස අදාසියෙව. තත්ථ දක්ඛිණගිරිවිහාරතො සාගලියා හික්ඛු ආගන්ත්වා වසිංසු. පච්ඡා ච තෙ අම්බසාමණෙරසිලාකාලරඤ්ඤො කාලෙ (1067-1080-බු-ව) වෙනුල්ලවාදිතො අහෙසුං [\[මහාවංසෙ 37, 32-ගාථාදීසූ, නිකායසඬ්ඨගභෙ 15-පිටිය\]](#).

එවං ආචරියබුද්ධසොසත්ථෙරස්ස සිහළදීපමාගමනකාලතො (965-බු-ව) පුබ්බෙයෙව විසුද්ධත්ථෙරවාදීහි මහාවිහාරවාසීහි විරුද්ධසමයා අභයගිරිවාසිනො (455-බු-ව) සාගලියා (797-810-බු-ව) ජෙනවනවාසිනො (829-845-බු-ව) වාති තයො නිකායා උප්පන්නා අහෙසුං. තෙසු පන අභයගිරිවාසිනොයෙව විසෙසතො පාකටා වෙච භොන්ති බලවන්තො ච. තථා හි තෙ විසුද්ධත්ථෙරවාදිපිටකඤ්ච වජ්ජිපුත්තකපරියාපන්නධම්මරුවිනිකායපිටකඤ්ච මහිසාසකාදිනිකායපිටකඤ්ච මහායානපිටකඤ්ච සම්පට්ඨිජන්ති. තෙසු ධම්මරුවිනිකායපිටකස්ස සම්පට්ඨිජිතභාවො පාකටොයෙව. මහිසාසකාදිනිකායපිටකස්ස සම්පට්ඨිජිතභාවො පන ථාහියන්නාමස්ස

විසුද්ධිමග්ග නිදානකථා

විනහික්ඛුනො අද්ධානක්කමසල්ලක්ඛණකථාය වෙව අට්ඨකථාසු පටික්ඛිත්තවණ්ණපිටකාදිනාමවසෙන ව වෙදිතබ්බො, තථා මහායානපිටකස්ස සම්පට්ඨිතභාවොපි.

ඵාහියමද්ධානක්කමකථා

ඵාහියන්නාමෙන හි විනහික්ඛුනා 956-බුද්ධවස්සෙ සීහළදීපතො සක්කතභාසාරොපිතං මහිසාසකවිනයපිටකඤ්ච දීඝාගමො ව සංයුත්තාගමො ව සන්තිපාතපිටකඤ්ච අත්තනා සහ විතරට්ඨමානීතන්ති තස්ස අද්ධානක්කමකථායං දස්සිතං. තඤ්ච සබ්බං අභයගිරිවිහාරතොයෙව ලද්ධමස්ස, මහාවිහාරවාසීනං සක්කතාරොපිතපිටකාභාවතො. අට්ඨකථායං පටික්ඛිත්තවණ්ණපිටකාදීනි ව තත්ථෙව භවෙය්‍යුං, මහාවිහාරවාසීහි තෙසං අප්පටිග්ගහිතභාවතො. තථා “ඵාහියමහික්ඛුස්ස සීහළදීපෙ පටිවසනකාලෙ (954-956-බු-ව) මහාවිහාරෙ තිසහස්සමත්තා හික්ඛු වසන්ති, තෙ ථෙරවාදපිටකමෙව උග්ගණ්හන්ති, න මහායානපිටකං. අභයගිරිවිහාරෙ පඤ්චසහස්සමත්තා හික්ඛු වසන්ති, තෙ පන ද්වෙපි පිටකානි උග්ගණ්හන්ති මහායානපිටකඤ්චෙව ථෙරවාදපිටකඤ්චා”ති ව තෙනෙව විනහික්ඛුනා දස්සිතං.

යස්මා පන අභයගිරිවාසීනො මහායානපිටකමිපි උග්ගණ්හන්ති, තස්මා තස්මිං විහාරෙ මහායානිකානං පධානාවරියභූතෙහි අස්සසොසනාගජ්ජුනෙහි කතගන්ථාපි සංවිජ්ජමානායෙව භවෙය්‍යුං, තතොයෙව තෙසං නයඤ්ච නාමඤ්ච ආවරියබුද්ධසොසත්ථෙරොපි අඤ්ඤෙපි තංකාලිකා මහාවිහාරවාසීනො සුතසම්පන්නා ථෙරා ජානෙය්‍යුංයෙව. අපිච දක්ඛිණඉන්දියරට්ඨෙ සමුද්දසමීපෙ ගුන්තාජනපදෙ නාගාරජුනකොණ්ඩං නාම ධානමත්ථි, යත්ථ නාගජ්ජුනො මහායානිකානං පධානාවරියභූතො වසන්තො බුද්ධසාසනං පතිට්ඨාපෙසි. ආවරියබුද්ධසොසස්ස ව තන්දෙසිකභාවනිමිත්තං දිස්සති, තං පච්ඡතො (33-පිට්ඨෙ) ආවිහවිස්සති. තස්මාපි ආවරියබුද්ධසොසත්ථෙරො නාගජ්ජුනස්ස ව අස්සසොසස්ස ව නයඤ්ච නාමඤ්ච ජානෙය්‍යායෙවාති සක්කා අනුමිතිතුං.

ජානතොයෙව පන තෙසං නයස්ස වා නාමස්ස වා අත්තනො අට්ඨකථායමජ්ජකාසනං තෙසං නිකායන්තරභාවතොයෙවස්ස. තථා හි තෙසං අස්සසොසනාගජ්ජුනානං අස්සසොසො [\[\(570-670-බුද්ධවස්සබ්භන්තරො\)\]](#) ථෙරවාදතො හින්තෙසු එකාදසසු ගණෙසු සබ්බත්ථිවාදගණෙ පරියාපන්නො, නාගජ්ජුනො ව මහාසඬ්ඝික-වෙනියවාදිගණාදීහි ජානෙ මහායානනිකායෙ පරියාපන්නො, මහාවිහාරවාසීනො ව ආදිතොයෙව පට්ඨාය නිකායන්තරසමයෙහි අසම්මිස්සනත්ථං අත්තනො පිටකං අතීච ආදරං කත්වා

රක්ඛන්ති, අයඤ්ච ආචරියබුද්ධසොසො තෙසමඤ්ඤතරො. චුත්තඤ්ඤි තස්ස ගන්ථනිගමනෙසු “මහාවිහාරවාසීනං වංසාලඤ්ඤාකාරභූතෙනා”ති. තස්මා “ආචරියබුද්ධසොසො තෙසං නයං ජානන්තොයෙව අත්තනො ගන්ථෙසු නිකායන්තරසමයෙහි අසම්මිස්සනත්ථං නස්පකාසෙසී”ති වෙදිතබ්බං.

එත්තාවතා ව යාති “බොධිමණ්ඩසමීපමිහි, ජාතො බ්‍රාහ්මණමාණවො”තිආදිනා චුත්තස්ස මහාවංසවචනස්ස විචාරණමුඛෙන ආචරියබුද්ධසොසස්ස වම්භනවචනාති ධම්මානන්දකොසම්බිනා චුත්තාති, තාති අමුලකභාවෙන අනුච්චාරිතාති. තථාපි “ආචරියබුද්ධසොසො බොධිමණ්ඩසමීපෙ ජාතො”ති එතං පන අත්ථං සාධෙතුං දළ්භකාරණං න දිස්සතෙව යපෙත්වා තං මහාවංසවචනං, යමිපි බුද්ධසොසස්සපත්තියං චුත්තං, තමිපි මහාවංසමෙව නිස්සාය චුත්තවචනත්තා න දළ්භකාරණං භොතීති.

මරම්මරට්ඨිකභාවකථා

එකච්චෙ පන මරම්මරට්ඨිකා “ආචරියබුද්ධසොසො මරම්මරට්ඨෙය් සපුං නාම නගරතො සීහළදීපං ගන්ත්වා සඬිගභට්ඨකථායො අකාසී”ති වදන්ති. තං ධම්මානන්දෙන අනුජානිත්වා “තමිපි ථොකං යුත්තිසම්පන්නං, අහං එවං සද්දහාමි ‘බුද්ධසොසො දක්ඛිණඉන්දියරට්ඨෙය් තෙලඬිගජාතිකො’ති, තෙලඬිගජාතිකා ව බහු ජනා මරම්මරට්ඨෙය් ව ඉන්දොච්ඡිත රට්ඨෙය් ව ගන්ත්වා වසන්ති, කල්භිඬ? ඉති වොහාරො ව තතොයෙව තෙලඬිගපදතො උප්පන්නො. තථා ‘බුද්ධසොසො අට්ඨකථායො කත්වා සීහළදීපතො මරම්මරට්ඨං ගන්ත්වා පච්ඡිමහාගෙ තත්ථෙව වසී’තිපි ගහෙතුං සක්කා, තස්ස හි ගන්ථා මරම්මරට්ඨෙය් සීහළරට්ඨතොපි සුරක්ඛිතතරා භොන්ති”ති ව වත්වා පතිට්ඨාපිතං.

දක්ඛිණඉන්දියරට්ඨිකභාවයුත්ති

බහු පන ආධුනිකා විචක්ඛණා ධම්මානන්දාදයො “ආචරියබුද්ධසොසත්ථෙරො දක්ඛිණඉන්දියරට්ඨිකො”ති වදන්ති. අයං පනෙත්ථ යුත්ති, යෙභුයොන හි අට්ඨකථාට්ඨිකාකාරා ථෙරො දක්ඛිණඉන්දියරට්ඨිකායෙව. තථා හි බුද්ධවංසට්ඨකථාය ව අභිධම්මාවතාරට්ඨකථාය ව විනයවිනිච්ඡයට්ඨකථාය ව කාරකො ආචරියබුද්ධදත්තත්ථෙරො වොළරට්ඨෙය් තම්බපණ්ණිනදියං උරගනගරෙ ජාතො ආචරියබුද්ධසොසෙන එකකාලිකො ව. පරමත්ථවිනිච්ඡය-නාමරූපපරිච්ඡෙද-අභිධම්මත්ථසඬිගහානං කාරකො ආචරියඅනුරුද්ධත්ථෙරො [එකච්චෙ පන වදන්ති-පරමත්ථවිනිච්ඡයකාරකො එකො, නාමරූපපරිච්ඡෙදඅභිධම්මත්ථසඬිගහානං කාරකො එකොති ද්වෙ

විසුද්ධිමග්ග නිදානකථා

අනුරුද්ධත්ථෙරාති]

කඤ්චිවරරට්ඨෙය

කාචෙරිනගරජාතිකො.

බුද්දකනිකායපරියාපන්තඋදානාදිපාළියා සංවණ්ණනාභූතාය පරමත්ථදීපනියා කාරකො ආචරියධම්මපාලත්ථෙරොපි දක්ඛිණගුන්දියරට්ඨෙය කඤ්චිපුරජාතිකො. තථෙවායම්පිති වෙදිතබ්බො. චුත්තඤ්ඤි මනොරථපුරණියා නාම අඬගුත්තරට්ඨකථාය නිගමනෙ -

“ආයාචිතො සුමතිනා, ථෙරෙන හදන්තජොතිපාලෙන;
කඤ්චිපුරාදීසු මයා, පුබ්බෙ සද්ධිං වසන්තෙනා”ති.

එත්ථ ච කඤ්චිපුරං නාම මදරසනගරස්ස ඊසකං පච්ඡිමනිස්සිතෙ දක්ඛිණදිසාභාගෙ පඤ්චවත්තාලිසම්ලජ්ජමාණෙ පදෙසෙ ඉදානි කඤ්චිවර ඉති වොහරිතනගරමෙව.

තථා පපඤ්චසුදනියා නාම මජ්ඣිමට්ඨකථාය නිගමනෙපි -

“ආයාචිතො සුමතිනා, ථෙරෙන බුද්ධමිත්තෙන;
පුබ්බෙ මයුරදුත [මයුරරූප (සී.), මයුරසුත්ත (සායා.)] පට්ටනමිති සද්ධිං
වසන්තෙනා”ති - චුත්තං.

එත්ථ ච මයුරදුතපට්ටනං නාම ඉදානි මදරසනගරස්සමිසෙ මිලපොර ඉති වොහරිතට්ඨානන්ති පොරාණජපවත්තිගවෙසිති චුත්තං.

ඉමාහි පන නිගමනගාථාහි දක්ඛිණගුන්දියරට්ඨෙයෙව නිචුත්ථපුබ්බතං පකාසෙති, බොධිමණ්ඩසමිසෙ වා, මරම්මරට්ඨෙය වා නිචුත්ථපුබ්බතාය පකාසනඤ්ච න දිස්සති. තෙන ආචරියබුද්ධසොසො දක්ඛිණගුන්දියරට්ඨිකො න භොතීති න සක්කා පටික්ඛිපිතුං.

සමන්තපාසාදිකායමිපි විනයට්ඨකථායං (3, 13) ආචරියෙන එවං චුත්තං -

“යං පන අන්ධකට්ඨකථායං ‘අපරික්ඛිත්තෙ පමුබ්බෙ අනාපත්තීති භූමියං විනා ජගතියා පමුබ්බං සන්ධාය කමිත්ත’න්ති චුත්තං, තං අන්ධකරට්ඨෙය පාටෙක්කසන්නිවෙසා එකච්ඡදනා ගබ්භපාළියො සන්ධාය චුත්ත”න්ති.

ඉමිනා පන වචනෙන “අන්ධකට්ඨකථා අන්ධකරට්ඨිකෙහි ථෙරෙහි කතා”ති පාකටා භොති, ආචරියබුද්ධසොසොපි ච අන්ධකට්ඨකථාය සන්ධායභාසිතමිපි තන්දෙසිකගබ්භපාළිසන්නිවෙසාකාරමිපි සුට්ඨු ජානාති, තස්මා තන්දෙසිකො න භොතීති න සක්කා වත්තුන්ති.

“මොරණ්ඩබ්බෙට්ඨකචත්තබ්බෙනා”ති චුත්තං. එත්ථ ච බ්බෙට්ඨාති පදස්ස ගාමොති වා, ජානපදානං කස්සකානං නිවාසොති වා, බුද්දකනගරන්ති වා තයො අත්ථා සක්කතාහිධානෙ පකාසිතා, දක්ඛිණඉන්ද්‍රියරට්ඨෙසු ච යාවජ්ජතනාපි ගාමො බ්බෙට්ඨාති වොහරීයති. තස්මා මොරණ්ඩවිභයෙ බ්බෙට්ඨානො මොරණ්ඩබ්බෙට්ඨකො, මොරණ්ඩබ්බෙට්ඨකො ඉති චත්තබ්බො මොරණ්ඩබ්බෙට්ඨකචත්තබ්බො, තෙන මොරණ්ඩබ්බෙට්ඨකචත්තබ්බෙනාති වචනත්ථං කත්වා “මොරණ්ඩගාමෙ ජානොති චත්තබ්බෙන ථෙරෙනා”ති අත්ථො ගහෙනබ්බො. ඉදානි පන දක්ඛිණඉන්ද්‍රියරට්ඨෙ ගුත්තාජනපදෙ නාගාරජුනකොණ්ඩනො එකපණ්ණාසමිලමත්තෙ (51) අමරවතීනො ච අට්ඨපණ්ණාසමිලමත්තෙ (58) පදෙසෙ කොතනෙමලිපුරීති ච ගුන්දලපල්ලීති ච වොහරිතං යානද්වයමත්ථි, තත්ථ ච බහුනි බුද්ධසාසනිකපොරාණසන්තකානි දිට්ඨානි, නෙමලීති තෙලගුවොහාරො ච මොරස්ස, ගුන්දල ඉති ච අණ්ඩස්ස, තස්මා තං යානද්වයමෙව පුබ්බෙ මොරණ්ඩබ්බෙට්ඨාති වොහරිතො ආචරියබුද්ධසොසස්ස ජාතිගාමො භවෙය්‍යාති පොරාණට්ඨානගවෙසිහි ගහිතො. යස්මා පනෙනං “මොරණ්ඩබ්බෙට්ඨකචත්තබ්බෙනා”ති පදං “මොරණ්ඩගාමජාතෙනා”ති පදං විය පාළිනයානුච්ඡිකං න හොති, අඤ්ඤෙහි ච බහුනි විසෙසනපදෙහි එකතො අට්ඨත්වා විසෙසාපදස්ස පච්ඡතො විසුං යිතං, ආගමට්ඨකථාදීසු ච න දිස්සති, තස්මා එතං කෙනචි තංකාලිකෙන ආචරියස්ස ජාතිට්ඨානං සඤ්ජානන්තෙන පක්ඛිත්තං විය දිස්සතිති.

ඉමෙසු පන තීසු “ආචරියබුද්ධසොසො බොධිමණ්ඩසමීපෙ ජානොති ච මරමිමරට්ඨිකොති ච දක්ඛිණඉන්ද්‍රියරට්ඨිකො”ති ච චුත්තචචනෙසු පච්ඡිමමෙව බලවතරං හොති ආචරියස්සෙව වචනනිස්සිතත්තා, තස්මා තදෙව නිස්සාය ආචරියබුද්ධසොසත්ථෙරස්ස උජ්ජත්ති එවං වෙදිතබ්බා.

ආචරියබුද්ධසොසත්ථෙරස්ස අට්ඨුජ්ජත්ති

ආචරියබුද්ධසොසො දසමෙ බුද්ධචස්සසතකෙ (901-1000-බු-ව) දක්ඛිණඉන්ද්‍රියරට්ඨෙ මොරණ්ඩගාමෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ ජානො, සො තීසු වෙදෙසු වෙව සබ්බවිජ්ජාසිප්පගන්ථෙසු ච පාරචගතො හුත්වා බුද්ධසාසනධම්මං සුත්වා තම්පි උග්ගණ්හිතුකාමො තස්මිංයෙව දක්ඛිණඉන්ද්‍රියරට්ඨෙ එකස්මිං ථෙරවාදිකවිහාරෙ මහාවිහාරවාසීනං රෙවතත්ථෙරජ්ජමුඛානං හික්ඛුනං සන්තිකෙ පබ්බජ්ජඤ්ඤෙව උපසම්පදඤ්ඤෙව ගණ්හිත්වා පිටකත්තයපාළිමුග්ගණ්හි. සො එවං පිටකත්තයපාළිමුග්ගණ්හන්තොයෙව අඤ්ඤාසි “අයමෙකායනමග්ගො දස්සනවිසුද්ධියා නිබ්බානසච්ඡිකිරියායා”ති. ආචරියුපජ්ඣායා ච තස්ස

විසුද්ධිමග්ග නිදානකථා

විසිටියඤාණප්පභාවසම්පන්නභාවං ඤාත්වා “ඉමස්ස බුද්ධසාසනෙ කිත්තිසොසො බුද්ධස්ස විය පවත්තිස්සති”ති සම්පස්සමානා “බුද්ධසොසො”ති නාමමකංසු. තෙන චුත්තං “බුද්ධසොසොති ගරුහි ගහිතනාමධෙයොනා”ති.

සො එවං පිටකත්තයපාළිමුග්ගණ්හිත්වා මදරස නගරසමීපට්ඨානභූතෙ මයුරදුක්ඛපට්ටනමිහි ච කඤ්චිපුරාදීසු ච වසන්නො අත්ඨකට්ඨකථාය පරිවයං කත්වා තාය අසන්නුට්ඨවිත්තො සිහලට්ඨකථාසුපි පරිවයං කාතුකාමො තා ච පාළිභාසමාරොපෙත්වා අහිනචිකාතුමාසීසන්නො සිහලදීපමගමාසි. තස්මිඤ්ච කාලෙ සිහලදීපෙ මහානාමො නාම රාජා රජ්ජං කාලෙති, සො ච රාජා අභයගිරිවාසීසු පසන්නො තෙයෙව විසෙසනො පග්ගණ්හාති.

එකච්චෙ පන ආධුනිකා විවක්ඛණා එවං වදන්ති “ආචරියබුද්ධසොසස්ස සිහලදීපාගමනෙන සිරිමෙඝවණ්ණරාජකාලතො (846-බු-ව) පුරෙතරංයෙව භවිතබ්බ”න්ති. ඉදඤ්ච නෙසං කාරණං, තස්ස රඤ්ඤො නවවස්සකාලෙ (855-බු-ව) බුද්ධස්ස දායාධාතුකලිඬගරට්ඨතො සිහලදීපමානීතා, තතො පට්ඨාය සිහලරාජානො අනුසංවච්ඡරං මහන්නං ධාතුපුජාලස්සවං කරොන්ති. යදි ච ආචරියබුද්ධසොසො තතො පච්ඡා සිහලදීපමාගච්ඡෙය්‍ය, තමපි පාසාදිකං මහුස්සවං දිස්වා අත්තතො ගන්ථෙසු පකාසෙය්‍ය යථා ඵාහියං නාම චිත්තභික්ඛු මහානාමරාජකාලෙ (953-975-බු-ව) තං දිස්වා අත්තතො අද්ධානක්කමකථායං පකාසෙසි, න පන ආචරියස්ස ගන්ථෙසු තංපකාසනා දිස්සති, තෙනෙතං ඤායති “ආචරියබුද්ධසොසො දායාධාතුසම්පත්තකාලතො (855-බු-ව) පුරෙතරංයෙව සිහලදීපමාගන්ත්වා අට්ඨකථායො අකාසී”ති. තං පන න දළ්භකාරණං හොති, තිපිටකපාළියා හි අත්ථසංවණ්ණනාය යං වා තං වා අත්තතො පච්චක්ඛදිට්ඨං පකාසෙතබ්බං න හොති, න ච අත්ථසංවණ්ණනා අද්ධානක්කමකථාසදිසා. කිඤ්ච හියොයා, සමන්තපාසාදිකාය විනයට්ඨකථායං දීපවංසතොපි කිඤ්ච ආනෙත්වා පකාසිතං, දීපවංසෙ ච යාව මහාසෙනරාජකාලා (819-845-බු-ව) පවත්ති පකාසිතාති සිරිමෙඝවණ්ණරාජකාලතො (845-873-බු-ව) පුබ්බෙ දීපවංසොයෙව ලිබිතො න භවෙය්‍ය. යදි ච අට්ඨකථායො තතො පුබ්බෙයෙව කතා භවෙය්‍යුං, කථං තත්ථ දීපවංසො සක්කා පකාසෙතුන්ති.

ආචරියබුද්ධසොසො පන සිහලදීපං පත්තකාලෙ (965-බු-ව) මහාවිහාරමෙව ගන්ත්වා තත්ථ සිහලමහාථෙරානං සන්නිකෙ සිහලට්ඨකථායො සුණි. චුත්තඤ්චි සමන්තපාසාදිකායං -

“මහාඅට්ඨකථඤ්චෙව, මහාපච්චරිමෙව ච;
කුරුන්දිඤ්චාති තිස්සොපි, සිහලට්ඨකථා ඉමා.

බුද්ධමිත්තොති නාමෙන, විස්සුතස්ස යසස්සිතො;
විනයඤ්ඤස්ස ධරස්ස, සුත්වා ථෙරස්ස සන්තිකෙ’’ති [පරි. අට්ඨ.
නිගමනකථා].

ඉමිනා පන අට්ඨකථාවචනෙන මහාඅට්ඨකථාදීනං තිස්සන්තංයෙව
අට්ඨකථානං සුතභාවො දස්සිතො. සමන්තපාසාදිකායං පන
සඬ්ඛෙපඅන්ධකට්ඨකථානම්පි විනිච්ඡයො දස්සිතොයෙව, කස්මා පන තා
ආචරියෙන සිහලත්ථෙරානං සන්තිකෙ න සුතාති? තාසු හි අන්ධකට්ඨකථා
තාව අන්ධකරට්ඨිකභාවතො, කතපරිවයභාවතො ච න සුතාති
පාකටොයෙවායමත්ථො. සඬ්ඛෙපට්ඨකථා පන මහාපච්චරිට්ඨකථාය
සංඛිත්තමත්තභාවතො න සුතාති වෙදිතඛිබ්බා. තථා හි වජිරබුද්ධිට්ඨිකායං
ගන්ථාරම්භසංවණ්ණනායං [විජිර. ටී. ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා]
චූළපච්චරිට්ඨකථාඅන්ධකට්ඨකථානම්පි ආදි-සද්දෙන සඬ්ගහිතභාවො
චුත්තො, සාරත්ථදීපනී-විමතිවිතොදනීට්ඨිකාසු [සාරත්ථ. ටී. 1.92
පාවිත්තියකණ්ඩ; වි. වි. ටී. 1.ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා] පන
අන්ධකසඬ්ඛෙපට්ඨකථානං සඬ්ගහිතභාවො චුත්තො, සමන්තපාසාදිකායඤ්ච
චූළපච්චරිති නාමං කුහිඤ්චිපි න දිස්සති, මහාට්ඨකථා මහාපච්චරි කුරුන්දී
අන්ධකසඬ්ඛෙපට්ඨකථාති ඉමානියෙව නාමානි දිස්සන්ති, බහුසු ච යානෙසු
“සඬ්ඛෙපට්ඨකථායං පන මහාපච්චරියඤ්ච චුත්ත”න්තිආදිනා [පාරා. අට්ඨ.
1.94] ද්විත්තම්පි සමානවිනිච්ඡයො දස්සිතො. තස්මා වජිරබුද්ධියං චූළපච්චරිති
චුත්තට්ඨකථා මහාපච්චරිතො උද්ධරිත්වා සඬ්ඛෙපෙන කතට්ඨකථා භවෙය්‍ය,
සා ච සඬ්ඛෙපෙන කතත්තා සඬ්ඛෙපට්ඨකථා නාම ජාතා භවෙය්‍ය. එවඤ්ච සති
මහාපච්චරියා සුතාය සාපි සුතායෙව හොතීති න සා ආචරියෙන සුතාති
වෙදිතඛිබ්බා.

එවං සිහලට්ඨකථායො සුණන්තස්සෙව ආචරියබුද්ධිසොසස්ස
තික්ඛගම්භිරජවනඤ්ඤාණප්පභාවවිසෙසසම්පන්නභාවඤ්ච
පරමවිසුද්ධසද්ධාබුද්ධිවීරියපටිමණ්ඩිතසීලාචාරජ්ජවමද්දවාදිගුණසමුදය-
සමුදිතභාවඤ්ච
සකසමයසමයන්තරගහනජ්ඣොගාහණසමත්ථපඤ්ඤාවෙය්‍යන්ති-
යසමන්තාගතභාවඤ්ච
අනෙකසත්ථන්තරොචිතසංවණ්ණනානායසුකොවිදභාවඤ්ච ඤත්වා
තංසවනකිච්චපරිනිට්ඨිතකාලෙ සඬ්සපාලාදයො ථෙරා තං
විසුද්ධිමග්ගාදිගන්ථානං කරණත්ථාය විසුං විසුං ආයාචිංසු. එත්ථ ච ආචරියස්ස
යථාචුත්තගුණෙහි සම්පන්නභාවො අත්තනො වචනෙනෙව පාකටො.
චුත්තඤ්ච අත්තනො ගන්ථනිගමනෙසු -

විසුද්ධිමග්ග නිදානකථා

“පරමවිසුද්ධසද්ධාබුද්ධිවීරියපටිමණ්ඩිතෙන
සීලාචාරජ්ජවමද්දවාදිගුණසමුදයසමුදිතෙන
සකසමයසමයන්තරගහනජ්ඣොගාහණසමත්ථෙන
පඤ්ඤාවෙය්‍යත්තියසමත්තාගතෙනා” තිආදි.

තත්ථ සකසමයසමයන්තරගහනජ්ඣොගාහණසමත්ථෙනාති පදෙන
ආචරියබුද්ධසොසත්ථෙරො මහාවිහාරවාසීනං විසුද්ධත්ථෙරවාදීනං
දෙසනානයසඬ්ඛාතෙ සකසමයෙ ච මහාසඬ්ඝිකාදිමහායානිකපරියොසානානං
නිකායන්තරභූතානං පරෙසං පිටකගත්ථන්තරවාදනයසඬ්ඛාතෙ පරසමයෙ ච
තථා තංකාලිකඅඤ්ඤතිත්ථියසමණබ්‍රාහ්මණානං වෙදත්තයාදිසඬ්ඛාතෙ
පරසමයෙ ච කොවිදො, තෙසං සකසමයපරසමයානං
දුරොගාහදුබ්බොධත්ථසඬ්ඛාතෙ ගහනට්ඨානෙපි ච ඔගාහිතුං සමත්ථොති
දීපෙනි. පඤ්ඤාවෙය්‍යත්තියසමත්තාගතොති පදෙන
ආචරියබුද්ධසොසත්ථෙරො පොරාණට්ඨකථායො සඬ්ඛිපිතුඤ්ච
පටිසඬ්ඛරිතුඤ්ච සමත්ථොති දීපෙනිති වෙදිතබ්බො.

ආයාචනාකාරණං

කස්මා පන තෙ තං ආයාචිංසුති? වුවුවතෙ, මහාවිහාරවාසීනො හි
ආදිතොයෙව පට්ඨාය පිටකත්තයං යථා තීසු සඬ්ඝිතීසු පාළිභාසාය සඬ්ඝිතං,
යථා ච වට්ටගාමණීරාජකාලෙ (455-467-බු-ව) පොත්ථකෙසු ආරොපිතං, තථා
පොරාණං පාළිපිටකමෙව උග්ගණ්හන්ති වෙච වාවෙන්ති ච, න
සක්කතාරොපිතපිටකං. අට්ඨකථායො ච තිවස්සසතමත්තතො පුරෙ කතා. තථා
හි අට්ඨකථාසු වසභරාජකාලතො (609-653-බු-0) පච්ඡා
සිහළිකත්ථෙරානඤ්චෙව අඤ්ඤෙසඤ්ච වත්ථු න දිස්සති යපෙත්වා
මහාසෙනරාජවත්ථුං [පාරා. අට්ඨ. 2.236-237], යාච ආචරියබුද්ධසොසකාලාපි
ච තා එව පොරාණට්ඨකථායො අත්ථි න අහිනවිකතා. තෙන තෙසං පිටකෙසු
යෙභුයොන ජනා පරිවයං කාතුං අසඤ්ජාතාහිලාසා හොන්ති අසඤ්ජාතුස්සාහා.
දීපන්තරෙසු ච අත්තතො පිටකං පත්ථරාපෙතුං න සක්කොන්ති අට්ඨකථානං
දීපභාසාය අභිසඬ්ඛතත්තා. අභයගිරිවාසීනො පන වට්ටගාමණීරාජකාලතො
පට්ඨාය සක්කතභාසාරොපිතං ධම්මරුචිනිකායාදිපිටකමිපි මහායානපිටකමිපි
නවං නවං පරියාපුණන්ති වෙච වාවෙන්ති ච, තෙන තෙසං පිටකෙසු
යෙභුයොන ජනා පරිවයං කාතුං සඤ්ජාතාහිලාසා හොන්ති සඤ්ජාතුස්සාහා,
නවං නවමෙව හි සත්තා පියායන්ති. තතොයෙව තෙ දීපන්තරෙසුපි අත්තතො
වාදං පත්ථරාපෙතුං සක්කොන්ති. තස්මා තෙ මහාවිහාරවාසීනො ථෙරා
අත්තතො සිහළට්ඨකථායො පාළිභාසාය අභිසඬ්ඛරිතුකාමා තථා කාතුං
සමත්ථං ආචරියබුද්ධසොසත්ථෙරස්ස ඤාණජ්ජභාවවිසෙසං
යථාචුත්තගුණසම්පන්නභාවඤ්ච ඤත්වා ආයාචිංසුති වෙදිතබ්බං.

විසුද්ධිමග්ගස්ස කරණං

තෙසු තාව විසුද්ධිමග්ගං ආචරියබුද්ධිසොසො සඤ්ඤාපාලත්ථෙරෙන අජ්ඣෙයිතො මහාවිහාරස්ස දක්ඛිණභාගෙ පධානසරෙ මහානිගමස්සාමීනො පාසාදෙ [පරි. අට්ඨ. නිගමනකථා] වසන්තො අකාසි. එත්තාවතා ව “සො පනෙස විසුද්ධිමග්ගො කෙන කතො, කදා කතො, කත්ථ කතො, කස්මා කතො”ති ඉමෙසං පඤ්ඤානමත්ථො විත්ථාරෙන විභාවිතො හොති.

ඉදානි කිමත්ථං කතොතිආදීනං පඤ්ඤානමත්ථං පකාසයිස්සාම. තත්ථ කිමත්ථං කතොති එතස්ස පන පඤ්ඤස්ස අත්ථො ආචරියෙනෙව පකාසිතො. කථං?

“සුදුල්ලහං ලහිත්වාන, පබ්බජ්ජං ජිනසාසනෙ;
සීලාදිසඤ්ඤාං බෙමං, උජුං මග්ගං විසුද්ධියා.

යථාභූතං අජානන්තා, සුද්ධිකාමාපි යෙ ඉධ;
විසුද්ධිං නාධිගච්ඡන්ති, වායමන්තාපි යොගිතො.

තෙසං පාමොජ්ජකරණං, සුවිසුද්ධිවිනිච්ඡයං;
මහාවිහාරවාසීනං, දෙසනානගනිස්සිතං.

විසුද්ධිමග්ගං භාසිස්සං, තං මෙ සක්කච්ච භාසතො;
විසුද්ධිකාමා සබ්බෙපි, නිසාමයථ සාධවො”ති [විසුද්ධි. 1.2].

තස්මා එස විසුද්ධිමග්ගො විසුද්ධිසඤ්ඤානිබ්බානකාමානං සාධුජනානං සීලසමාධිපඤ්ඤාසඤ්ඤානස්ස විසුද්ධිමග්ගස්ස යථාවතො ජානනත්ථාය කතොති පධානජ්ජයොජනවසෙන වෙදිතබ්බො. අජ්ජධානජ්ජයොජනවසෙන පන චතුසු ආගමට්ඨකථාසු ගත්ථසල්ලභුකභාවත්ථායපි කතොති වෙදිතබ්බො. තථා හි චුත්තං ආගමට්ඨකථාසු –

“මජ්ඣෙ විසුද්ධිමග්ගො, එස චතුත්තමි ආගමානඤ්ඤි;
යත්වා පකාසයිස්සති, තත්ථ යථාභාසිතමත්ථං;
ඉච්චෙව මෙ කතො”ති [දී. නි. අට්ඨ. 1.ගන්ථාරම්භකථා].

තත්තිස්සයො

කිං නිස්සාය කතොති එතස්සපි පඤ්ඤස්ස අත්ථො ආචරියෙනෙව පකාසිතො. චුත්තඤ්ඤි එත්ථ ගන්ථාරම්භෙ –

විසුද්ධිමග්ග නිදානකථා

“මහාවිහාරවාසීනං, දෙසනානයනිස්සිත”න්ති [විසුද්ධි. 1.2].

තථා නිගමනෙපි –

“තෙසං සීලාදිහෙදානං, අත්ථානං යො විනිච්ඡයො;
පඤ්චන්තමිපි නිකායානං, චුත්තො අට්ඨකථානයෙ.

සමාහරිත්වා තං සබ්බං, යෙහුයොන සනිච්ඡයො;
සබ්බසංකරදොසෙහි, චුත්තො යස්මා පකාසිතො”ති [දී. නි. අට්ඨ. 1.ගන්ථාරම්භකථා].

ඉමිනා පන වචනෙන අයමත්ථො පාකටො හොති – “විසුද්ධිමග්ගං කුරුමානො ආචරියො මහාවිහාරවාසීනං දෙසනානයසංකරානා පඤ්චන්තමිපි නිකායානං පොරාණට්ඨකථායො නිස්සාය තාසු චුත්තං ගහෙතබ්බං සබ්බං විනිච්ඡයං සමාහරිත්වා අකාසී”ති. තස්මා යා යා එත්ථ පදවණ්ණනා වා විනිච්ඡයො වා සාධකවත්ථු වා දස්සියති, තං සබ්බං තස්ස තස්ස නිද්ධාරිතපාළිපදස්සනිකායසංවණ්ණනාභූතාය පොරාණසීහලට්ඨකථාතො ආනෙත්වා භාසාපරිවත්තනවසෙනෙව දස්සිතන්ති වෙදිතබ්බං. අයමිපි හි විසුද්ධිමග්ගො න කෙවලං අත්තනො ඤාණප්පභාවෙන කතො, විසුං පකරණභාවෙන ච, අථ ඛො චතුත්තමිපි ආගමට්ඨකථානං අවයවභාවෙනෙව කතො. චුත්තඤ්ඤි තාසං නිගමනෙ –

“එකුනසට්ඨිමත්තො, විසුද්ධිමග්ගොපි භාණවාරෙහි;
අත්ථප්පකාසනත්ථාය, ආගමානං කතො යස්මා.

තස්මා තෙන සභායං, අට්ඨකථා භාණවාරගණනාය;
සුපරිමිතපරිච්ඡින්නං, චත්තාලීසසතං හොති”තිආදි [දී. නි. අට්ඨ. 3.නිගමනකථා].

යා පන විසුද්ධිමග්ගෙ මග්ගාමග්ගඤාණදස්සනවිසුද්ධිනිද්දෙසෙ “අයං තාව විසුද්ධිකථායං නයො. අරියවංසකථායං පනා”තිආදිනා [විසුද්ධි. 2.717] ද්වෙ කථා චුත්තා, තාපි මහාවිහාරවාසීනං දෙසනානයෙ අත්තොගධා ඉමස්ස විසුද්ධිමග්ගස්ස නිස්සයායෙවාති වෙදිතබ්බාති.

තක්කරණප්පකාරො

කෙන පකාරෙන කතොති එත්ථ අනන්තරපඤ්ඤෙ චුත්තප්පකාරෙනෙව කතො. තථා හි ආචරියො සංයුත්තනිකායතො

“සීලෙ පතිට්ඨාය නරො සපඤ්ඤො, චිත්තං පඤ්ඤඤ්ච භාවයං;
ආතාපී නිපකො භික්ඛු, සො ඉමං චිජට්ඨෙ ජට්”න්ති [සං. නි. 1.23] –

ඉමං ගාථං පඨමං දස්සෙත්වා තත්ථ පධානවසෙන චුත්තා සීලසමාධිපඤ්ඤායො විසුං විසුං චිත්ථාරතො විහජිත්වා අකාසි. එවං කුරුමානො ච පඤ්චභිපි නිකායෙහි සීලසමාධිපඤ්ඤාපටිසංයුත්තානි සුත්තපදානි උද්ධරිත්වා තෙසං අත්ථඤ්ච සිහළට්ඨකථාහි භාසාපරිවත්තනවසෙන දස්සෙත්වා තාසු චුත්තානි සිහළිකවත්ථුනි ච විනිච්ඡයෙ ච පකාසෙසි. විසෙසතො පන තස්මිං කාලෙ පාකටා සකසමයවිරුද්ධා සමයන්තරා ච බහුසු යානෙසු දස්සෙත්වා සහෙතුකං පටික්ඛිත්තා. කථං?

තත්ථ හි වරියාවණ්ණනායං “තත්‍ර පුරිමා තාව තිස්සො වරියා පුබ්බාවිණ්ණනිදානා ධාතුදොසනිදානා වාති එකච්චෙ වදන්ති. පුබ්බෙ කිර ඉට්ඨජ්ජයොගසුභකම්මබ්‍රලො රාගවරිතො හොති, සග්ගා වා චචිත්වා ඉධුපපන්නො. පුබ්බෙ ඡෙදනවධබන්ධනවෙරකම්මබ්‍රලො දොසවරිතො හොති, තිරයනාගයොනීහි වා චචිත්වා ඉධුපපන්නො. පුබ්බෙ මජ්ජිමානසබ්‍රලො සුතපරිපුච්ඡාවිහිතො ච මොහවරිතො හොති, තිරච්ඡානසොනියා වා චචිත්වා ඉධුපපන්නොති එවං පුබ්බාවිණ්ණනිදානානි වදන්ති. ද්විත්තං පන ධාතුනං උස්සන්තත්තා පුග්ගලො මොහවරිතො හොති පථවිධාතුයා ච ආපොධාතුයා ච. ඉතරාසං ද්විත්තං උස්සන්තත්තා දොසවරිතො. සබ්බාසං සමත්තා පන රාගවරිතොති. දොසෙසු ච සෙම්භාධිකො රාගවරිතො හොති. වාතාධිකො මොහවරිතො. සෙම්භාධිකො වා මොහවරිතො. වාතාධිකො රාගවරිතොති එවං ධාතුදොසනිදානානි වදන්ති”ති එකච්චෙවාදං දස්සෙත්වා සො “තත්ථ යස්මා පුබ්බෙ ඉට්ඨජ්ජයොගසුභකම්මබ්‍රලාපි සග්ගා චචිත්වා ඉධුපපන්නාපි ච න සබ්බෙ රාගවරිතානෙව හොන්ති, න ඉතරෙ වා දොසමොහවරිතා. එවං ධාතුනඤ්ච යථාචුත්තෙතෙව නයෙන උස්සදනියමො නාම නත්ථි. දොසනියමෙ ච රාගමොහද්වයමෙව චුත්තං, තම්පි ච පුබ්බාපරවිරුද්ධමෙව. තස්මා සබ්බමෙතං අපරිච්ඡින්නවචන”න්ති [විසුද්ධි. 1.44] පටික්ඛිත්තො. තං පරමත්ථමඤ්ජුසාය නාම විසුද්ධිමග්ගමහාටිකායං “එකච්චෙති උපතිස්සත්ථෙරං සන්ධායාහ, තෙන හි විමුක්තිමග්ගෙ තථා චුත්ත”න්තිආදිනා වණ්ණිතං [විසුද්ධි. ටී. 1.44].

විමුක්තිමග්ගපකරණං

කො සො විමුක්තිමග්ගො නාම? විසුද්ධිමග්ගො විය සීලසමාධිපඤ්ඤානං විසුං විසුං විහජිත්වා දීපකො එකො පටිපත්තිගන්ථො. තත්ථ හි –

“සීලං සමාධි පඤ්ඤා ච, විමුක්ති ච අනුත්තරා;

විසුද්ධිමග්ග නිදානකථා

අනුබුද්ධා ඉමෙ ධම්මා, ගොතමෙන යසස්සිනා’’ති [දී. නි. 2.186; අ. නි. 4.1] –

ඉමං ගාථං පයමං දස්සෙත්වා තදත්ථවණ්ණනාවසෙන සීලසමාධිපඤ්ඤාවිමුත්තියො විසුං විසුං විහජ්ජිතො දීපිතො. සො පන ගන්ථො ඉදානි චිතරට්ඨෙයෙව දිට්ඨො, චිතභාසාය ච පරිවත්තිතො (1048-බු-ව) සඬ්ඝපාලෙන නාම භික්ඛුනා. කෙන පන සො කුතො ච තත්ථ ආනීතොති න පාකට්ඨමෙතං. තස්ස පන සඬ්ඝපාලස්ස ආවරියො ගුණහද්‍රො නාම මහායානිකො භික්ඛු මජ්ඣිමඉන්දියදෙසිකො, සො ඉන්දියරට්ඨකො චිතරට්ඨං ගච්ඡන්තො පයමං සීහළදීපං ගන්ත්වා තතො (978-බු-ව) චිතරට්ඨං ගතො. තදා සො තෙන ආනීතො භවෙය්‍ය [විමුත්තිමග්ග, විසුද්ධිමග්ග].

තස්මිඤ්ච විමුත්තිමග්ගෙ පුබ්බාවිණ්ණනිදානදස්සනං ධාතුනිදානදස්සනඤ්ච යථෙව විසුද්ධිමග්ගෙ එකච්චෙවාදො, තථෙවාගතං. දොසනිදානදස්සනෙ පන “සෙම්භාධිකො රාගචරිතො, පිත්තාධිකො දොසචරිතො, වාතාධිකො මොහචරිතො. සෙම්භාධිකො වා මොහචරිතො, වාතාධිකො රාගචරිතො”ති තිණ්ණමිපි රාගදොසමොහානං දොසනියමො චුත්තො. ආවරියබුද්ධසොසෙන දිට්ඨවිමුත්තිමග්ගපොත්ථකෙ පන “පිත්තාධිකො දොසචරිතො”ති පාඨො උභො භවෙය්‍ය.

අඤ්ඤානිපි බහුනි විසුද්ධිමග්ගෙ පටික්ඛිත්තානි තත්ථ විමුත්තිමග්ගෙ ගහෙනබ්බහාවෙන දිස්සන්ති. කථං?

සීලනිද්දෙසෙ (1, 8-පිට්ඨෙ) “අඤ්ඤෙ පන සිරට්ඨො සීලත්ථො, සීතලත්ථො සීලත්ථොති එවමාදිනාපි නයෙනෙත්ථ අත්ථං වණ්ණයන්ති”ති පටික්ඛිත්තො අත්ථොපි තත්ථ ගහෙනබ්බහාවෙන දිස්සති.

තථා ධුතඬ්ගනිද්දෙසෙ (1, 78-පිට්ඨෙ) “යෙසම්පි කුසලත්තිකච්චිමුත්තං ධුතඬ්ගං, තෙසං අත්ථතො ධුතඬ්ගමෙව නත්ථී, අසන්තං කස්ස ධුතනතො ධුතඬ්ගං නාම භවිස්සති, ධුතගුණෙ සමාදාය වත්තතිති වචනවිරොධොපි ව නෙසං ආපජ්ජති, තස්මා තං න ගහෙනබ්බ”න්ති පටික්ඛිත්තං පඤ්ඤත්තිධුතඬ්ගමිපි තත්ථ දිස්සති. මහාටීකායං (1-104) පන “යෙසන්ති අභයගිරිවාසිකෙ සන්ධායාහ, තෙ හි ධුතඬ්ගං නාම පඤ්ඤත්තිති වදන්ති”ති වණ්ණිතං.

තථා පථවිකසිණනිද්දෙසෙ (1, 144) “පටිපදාවිසුද්ධි නාම සසම්භාරිකො උපවාරො, උපෙක්ඛානුබුහනා නාම අප්පනා, සම්පහංසනා නාම පච්චචෙක්ඛණාති එවමෙකෙ වණ්ණයන්ති”තිආදිනා පටික්ඛිත්තථකෙවාදොපි

තත්ථ දිස්සති. මහාටිකායං (1, 172) පන “එකෙති අභයගිරිවාසිනෝ”ති වණ්ණිතං.

තථා ඛන්ධනිද්දෙසෙ (2, 80-පිටියෙ) “බලරූපං සම්භවරූපං ජාතිරූපං රොගරූපං එකච්චානං මනෙන මිද්ධරූප”න්ති එවං අඤ්ඤානිපි රූපානි ආහරිත්වා පොරාණට්ඨකථායං තෙසං පටික්ඛිත්තභාවො පකාසිතො. මහාටිකායං “එකච්චානන්ති අභයගිරිවාසින්”න්ති වණ්ණිතං. තෙසු ජාතිරූපං මිද්ධරූපඤ්ච විමුක්තිමග්ගෙ දස්සිතං. න කෙවලං දස්සනමත්තමෙව, අථ ඛො මිද්ධරූපස්ස අත්ථිභාවොපි “මිද්ධං නාම තිවිධං ආභාරජං උතුජං විත්තජඤ්චාති. තෙසු විත්තජමෙව නීවරණං හොති, සෙසා පන ද්වෙ අරහතොපි භවෙය්‍යු”න්තිආදිනා සාධිතො.

එත්තාවතා ච විමුක්තිමග්ගෙ විසුද්ධිමග්ගෙන අසමානත්ථානං චුත්තභාවො ච අභයගිරිවාසිනි තස්ස ගන්ථස්ස පටිග්ගහිතභාවො ච සක්කා ඤාතුං. අඤ්ඤානිපි පන ඊදිසානි අසමානචචනානි බහුනි තත්ථ සංවිජ්ජන්තියෙව, තානි පන සබ්බානි න සක්කා ඉධ දස්සෙතුං.

යෙහුයොන පනස්ස කරණජපකාරො විසුද්ධිමග්ගස්ස විය හොති. යා යා හි පාළි අභිධම්මවිභච්ඡිගතො වා පටිසම්භිදාමග්ගතො වා අඤ්ඤසුත්තන්තෙහි වා ආනෙත්වා සාධකභාවෙන විසුද්ධිමග්ගෙ දස්සියති, තත්ථපි සා සා පාළි යෙහුයොන දිස්සතෙව. තාසු කඤ්චිමත්තං උද්ධරිත්වා අනුමිතනත්ථාය දස්සයිස්සාම.

යා විසුද්ධිමග්ගෙ (1, 47-පිටියෙ) “පඤ්ච සීලානි පාණාතිපාතස්ස පහානං සීල”න්තිආදිකා පටිසම්භිදාමග්ගපාළි දස්සිතා, සා විමුක්තිමග්ගෙපි දිස්සතෙව.

යඤ්ච විසුද්ධිමග්ගෙ (1, 137-පිටියෙ) “සමාධි කාමච්ඡන්දස්ස පටිපක්ඛො...පෙ.... විචාරො විචිකිච්ඡායා”ති වචනං පෙටකෙ චුත්තන්ති දස්සිතං, තඤ්ච තත්ථපි තථෙව දස්සෙත්වා “තිපෙටකෙ චුත්ත”න්ති නිද්දිට්ඨං. තිපෙටකෙති නාමඤ්ච පෙටකොපදෙසමෙව සන්ධාය චුත්තං භවෙය්‍යා. තත්ථ හි විචිච්චෙව කාමෙහිති පාඨසංවණ්ණනායං “අලොභස්ස පාරිපූරියා කාමෙහි විචෙකො සම්පජ්ජති, අදොසස්ස. අමොහස්ස පාරිපූරියා අකුසලෙහි ධම්මෙහි විචෙකො සම්පජ්ජති”ති පාඨස්ස තිපෙටකෙ චුත්තභාවො දස්සිතො. සො ච පාඨො පෙටකොපදෙසෙ (262-පිටියෙ) “තත්ථ අලොභස්ස පාරිපූරියා විචිත්තො හොති කාමෙහි”තිආදිනා දිස්සති.

යථා ච විසුද්ධිමග්ගෙ (1, 258-පිටියෙ) “අයම්පි ඛො හික්ඛවෙ ආනාපානස්සතිසමාධි භාවිතො”තිආදිකා පාළි මහාවග්ගසංයුත්තකතො ආනෙත්වා දස්සිතා, තථෙව තත්ථපි.

විසුද්ධිමග්ග නිදානකථා

යථා ච විසුද්ධිමග්ගෙ (1, 272-පිටියෙ) “අස්සාසාදිමජ්ඣපරියොසානං සතියා අනුගච්ඡතො”තිආදි පාළි ච (1, 273-පිටියෙ) කකචුපමපාළි ච පටිසම්භිදාමග්ගතො ආනෙත්වා දස්සිතා, තථෙව තත්ථපි.

යථා ච විසුද්ධිමග්ගෙ (2, 69-පිටියෙ) “කතමා චිත්තාමයා පඤ්ඤා”තිආදිකා ච පාළි “තත්ථ කතමං ආයකොසල්ල”න්තිආදිකා ච පාළි (2, 71-පිටියෙ) “දුක්ඛෙ ඤාණං අත්ථපටිසම්භිදා”තිආදිකා ච පාළි අභිධම්මවිභඪගතො ආනෙත්වා දස්සිතා, තථෙව තත්ථපි. සබ්බාපි ච තත්ථ චූත්තා එකවිධදුට්ඨාදිපඤ්ඤාපහෙදකථා විසුද්ධිමග්ගෙ චූත්තකථාය යෙභුයොන සමානායෙව.

“යෙන චක්ඛුපසාදෙන, රූපානි මනුපස්සති;
පරිත්තං සුබ්බමං එතං, ඌකාසිරසමුපම”න්ති [විසුද්ධි. 2.436; ධ. ස. අට්ඨ. 596] –

අයම්පි ගාථා විමුත්තිමග්ගෙපි ආයස්මතා සාරිපුත්තත්ථෙරෙන භාසිතභාවෙනෙව දස්සිතා. ඌකාසිරසමුපමන්ති පදං පන ඌකාසමුපමන්ති තත්ථ දිස්සති, තඤ්ච පරම්පරලෙඛකානං පමාදලෙඛමත්තමෙව සියා.

චතුසු සච්චෙසු විසුද්ධිමග්ගෙ විය වචනත්ථතො ලක්ඛණතො අනුනාධිකතො කමතො අන්තොගධානං පහෙදතො උපමාතො ච විනිච්ඡයො දස්සිතො, සො ච යෙභුයොන විසුද්ධිමග්ගෙන [විසුද්ධි. 2.530] සමානොයෙව.

යථා ච විසුද්ධිමග්ගෙ (2, 242-245) සම්මසනඤාණකථායං පඤ්චන්තං ඛන්ධානං අතීතාදිඵකාදසවිධෙන ච අනිච්චාදිලක්ඛණත්තයෙන ච විසුං විසුං සම්මසනනායො දස්සිතො, තථෙව තත්ථපි. චක්ඛාදිජරාමරණපරියොසානෙසු පන ධම්මෙසු ධම්මවිචාරපරියොසානානං සට්ඨියා එව ධම්මානං අනිච්චාදිලක්ඛණත්තයෙන සම්මසනනායො තත්ථ දස්සිතො.

විසුද්ධිමග්ගෙ පන දිට්ඨිවිසුද්ධිනිද්දෙසෙ (2, 230-232-පිටියෙසු) චූත්තා “යමකං නාමරූපඤ්ච...පෙ.... උභො භිජ්ජන්ති පච්චයා”ති ගාථා ච, “න චක්ඛුතො ජායරෙ”තිආදිකා ඡ ගාථායො ච, “න සකෙන ඛලෙන ජායරෙ”තිආදිකා ඡ ගාථායො ච විමුත්තිමග්ගෙ භඪගානුපස්සනාඤාණකථායං දස්සිතා. තාසු අප්පමත්තකොයෙව පාඨහෙදො දිස්සති.

විසුද්ධිමග්ගෙ (2, 261-2-පිටියෙසු) අරූපසත්තකෙසු අරියවංසකථානායෙන චූත්තො කලාපතො ච යමකතො ච සම්මසනනායො විමුත්තිමග්ගෙ එත්ථෙව භඪගානුපස්සනාඤාණකථායං දස්සිතො.

විමුක්තිමග්ගෙ බුද්ධානුස්සතිකථායං ලොකවිදුති පදස්ස අත්ථවණ්ණනායං සත්තලොකසඬ්ඛාරලොකවසෙන ද්වෙයෙව ලොකා දස්සිතා, න පන ඔකාසලොකො යථා විසුද්ධිමග්ගෙ (1, 199-200-පිටියෙසු).

එත්තාවතා ව විමුක්තිමග්ගො නාම ගන්ථො කිදිසොති සක්කා අනුමිතිතුං. සො පන යථා න මහාවිහාරවාසීනං ගන්ථො හොති, එවං මහායානිකානම්පි න හොතියෙව ථෙරවාදපිටකමෙව නිස්සාය කතභාවතො. යස්මා පන තත්ථ න කිඤ්චිපි සිහලදීපිකං නාමං වා ථෙරවාදො වා දිස්සති, තස්මා සො සිහලදීපෙ කතගන්ථොපි න හොති. ඉන්දියරට්ඨිකං පන නාමඤ්ච වොහාරො ව තත්ථ බහුසු යානෙසු දිස්සති, තස්මා ඉන්දියරට්ඨෙ කතගන්ථොව භවෙයා. යස්මා වස්ස පෙටකොපදෙසං නිස්සිතභාවො බහුසු යානෙසු දිස්සති, විසෙසතො පන මිද්ධරූපස්ස අත්ථිභාවො ව, අරහතොපි තස්ස අත්ථිභාවො ව තමෙව නිස්සාය දස්සියති, පටිසම්භිදාමග්ගගණ්ඨිපදෙ ව පෙටකෙති පදස්ස [පටි. ම. අට්ඨ. 1.1.36] අත්ථවණ්ණනායං “සුත්තන්තපිටකත්ථාය අට්ඨකථා පෙටකං මහිසාසකානං ගන්ථො”ති වණ්ණිතො. තස්මා එසො විමුක්තිමග්ගො මහිසාසකනිකායිකෙන කතො භවෙයාති අම්භාකං මති.

නිස්සයට්ඨකථාවිභාවනා

විසුද්ධිමග්ගො පන න කෙවලං පුබ්බෙ චුත්තජ්ජකාරෙතෙව කතො, අථ ඛො චුච්චමානජ්ජකාරෙතාපි. තථා හි ආචරියබුද්ධසොසත්ථෙරො පොරාණට්ඨකථාහි සමාහරිත්වා භාසාපරිවත්තනවසෙන දස්සෙන්නොපි යා යා අත්ථවණ්ණනා වා විනිච්ඡයො වා සංසයිතබ්බො හොති, තත්ථ තත්ථ විනයට්ඨකථායං චුත්තන්ති වා (1, 263), විනයට්ඨකථාසු චුත්තං, මජ්ඣිමට්ඨකථාසු පනාති වා (1, 70), අඬගුත්තරභාණකාති වා (1, 72), අට්ඨකථාවරියානං මතානුසාරෙන විනිච්ඡයොති වා (1, 99), චුත්තම්පි චෙතං අට්ඨකථාසුති වා (1, 118), තං අට්ඨකථාසු පටික්ඛිත්තන්ති වා (1, 134), දීඝභාණකසංයුත්තභාණකානං මතන්ති වා, මජ්ඣිමභාණකා ඉච්ඡන්තීති වා (1, 267), අට්ඨකථාසු විනිච්ඡයොති වා, එවං තාව දීඝභාණකා, මජ්ඣිමභාණකා පනාහුති වා (1, 277), අඬගුත්තරට්ඨකථායං පන...පෙ.... අයං කමො චුත්තො, සො පාළියා න සමෙතීති වා (1, 309), එවං තාව මජ්ඣිමභාණකා, සංයුත්තභාණකා පනාති වා (2, 62), සංයුත්තට්ඨකථායං චුත්තන්ති වා (2, 63), අට්ඨකථායං පනාති වා (2, 80) එවං තංතංඅත්ථවණ්ණනාවිනිච්ඡයානං නිස්සයම්පි විභාවෙත්වා පච්ඡිමජනානං උප්පජ්ජමානසංසයං විනොදෙන්නොයෙව තෙ දස්සෙසි.

තෙනිමස්ස විසුද්ධිමග්ගස්ස කරණකාලෙ සබ්බාපි සිහලට්ඨකථායො ආචරියස්ස සන්තිකෙ සන්තීති ව, පුබ්බෙයෙව තා ආචරියෙන සිහලත්ථෙරානං

විසුද්ධිමග්ග නිදානකථා

සන්තිකෙ සුතාති ව, තාහි ගහෙනබ්බං සබ්බං ගහන්වා අයං විසුද්ධිමග්ගො ආචරියෙන ලිඛිතොති ව අයමත්ථො අතිවිය පාකටො හොති. තස්මා යං මහාවංසෙ –

“සඬ්ඝො ගාථාද්වයං තස්සා’දාසි සාමන්ථියං තවා”තිආදිනා “ගාථාද්වයමෙව ඔලොකෙන්වා කිඤ්චිපි අඤ්ඤං පොත්ථකං අනොලොකෙන්වා ආචරියබුද්ධසොසො විසුද්ධිමග්ගං අකාසි”ති අධිජ්ජායෙන අහිත්ථුතිවචනං වුත්තං, තං අහිත්ථුතිමත්තමෙවාති වෙදිතබ්බං.

පොරාණවචනදස්සනං

න කෙවලං ආචරියො අට්ඨකථායොයෙව නිස්සයභාවෙන දස්සෙසි, අථ ඛො “පොරාණා පනාහු”තිආදිනා පොරාණානං වචනමපි දස්සෙසියෙව. තදෙන්ථ ද්වාවිසතියා යානෙසු දිට්ඨං [විසුද්ධි. 1.15, 137, 142, 217, 252, 303; 2.581, 675-676, 689, 706, 736, 745, 746, 749, 755, 778, 839]. කෙ පනෙනෙ පොරාණා නාම? යාව චතුත්ථසඬ්ඝිතිකාලා සඬ්ඝිතිකාරෙසු පරියාපන්නා වා තාදිසා වා මහාථෙරාති වෙදිතබ්බා. තථා හි පටිසම්භිදාමග්ගෙ (292-3-පිට්ඨෙසු).

“ඔහාසෙ වෙව ඤාණෙ ව, පිතියා ව විකම්පති...පෙ....
ධම්මුද්ධවචකුසලො හොති, න ව වික්ඛෙපං ගච්ඡති”ති –

ඵවමාගතා ගාථායො ඉධ (273-4-පිට්ඨෙසු) පොරාණානං වචනභාවෙන දස්සිතා. යදි විමා ගාථායො සඬ්ඝිතිකාරෙහි පක්ඛිත්තා භවෙය්‍යුං යථා පරිවාරපාළියං (3-පිට්ඨෙ) ආගතා ආචරියපරම්පරාදීපිකා ගාථායො, තා හි සමන්තපාසාදිකායං (1, 46-පිට්ඨෙ) පොරාණවචනභාවෙන දස්සිතා, ඵවං සති තෙයෙව සඬ්ඝිතිකාරා පොරාණාති වෙදිතබ්බා. අථ පටිසම්භිදාමග්ගදෙසකෙනෙව භාසිතා භවෙය්‍යුං, තෙ විය ගරුකරණියා පච්චයිකා සද්ධායිතබ්බකා මහාථෙරා පොරාණාති වෙදිතබ්බා. සමන්තපාසාදිකාසුමඬ්ඝලවිලාසිනීආදීසු “පොරාණා පන ඵවං චණ්ණයන්ති”තිආදිනා වුත්තට්ඨානෙසුපි තාදිසාව ආචරියා පොරාණාති වුත්තා.

විනයට්ඨකථාකරණං

ආචරියො පන ඉමං විසුද්ධිමග්ගපකරණං යථාවුත්තජ්ජකාරෙන කත්වා අඤ්ඤාපි තිපිටකට්ඨකථායො අනුක්කමෙන අකාසි. කථං? සමන්තපාසාදිකං නාම විනයට්ඨකථං බුද්ධසිරිත්ථෙරෙන අජ්ඣෙසිතො මහාවිහාරස්ස

දක්ඛිණභාගෙ පධානසරපරිවෙණෙ මහානිගමස්සාමීනො පාසාදෙ වසන්තො
අකාසි. සා පනෙසා සිරිපාලොති නාමන්තරස්ස මහානාමරඤ්ඤො
විසතිමවස්සෙ (973-බු-ව) ආරද්ධා එකවිසතිමවස්සෙ (974-බු-ව)
නිට්ඨානප්පත්තා අහොසි. තඤ්ච පන කරොන්තො මහාමහින්දත්ථෙරෙනාහතං
සිහලභාසාය සඬ්ඛතං මහාඅට්ඨකථං තස්සා සරීරං කත්වා
මහාපච්චරිකුරුන්දිසඬ්ඛෙපඅන්ධකට්ඨකථාහි ව ගහෙනඬ්ඛං ගහෙත්වා
සිහලදීපෙ යාව වසභරාජකාලා පාකටානං පොරාණ විනයධරමහාථෙරානං
විනිවිජයභුතං ථෙරවාදමපි පක්ඛිපිත්වා අකාසි. චුත්තඤ්ඤෙන
සමන්තපාසාදිකායං -

“සංවණ්ණනං තඤ්ච සමාරහන්තො, තස්සා මහාඅට්ඨකථං සරීරං;
කත්වා මහාපච්චරියං තථෙව, කුරුන්දිනාමාදිසු විස්සුතාසු.

විනිවිජයො අට්ඨකථාසු චුත්තො, යො යුත්තමත්ථං අපරිච්චජන්තො;
තතොපි අන්තොගධථෙරවාදං, සංවණ්ණනං සම්ම සමාරහිස්ස”න්ති ව.

“මහාමෙඝවනුයානෙ, භූමිභාගෙ පතිට්ඨිතො;
මහාවිභාරො යො සත්ථු, මහාබොධිවිභූසිතො.

යං තස්ස දක්ඛිණෙ භාගෙ, පධානසරමුත්තමං;
සුවිචාරිත්තසිලෙන, හික්ඛුසඬ්ඛෙන සෙවිතං.

උළාරකුලසම්භූතො, සඬ්ඝපට්ඨායකො සදා;
අනාකුලාය සද්ධාය, පසන්තො රතනත්තයෙ.

මහානිගමසාමීති, විස්සුතො තත්ථ කාරයි;
චාරුපාකාරසඤ්චිතං, යං පාසාදං මනොරමං.

සන්දවිජායතරූපෙන, සම්පන්නසලිලාසයං;
වසතා තත්‍ර පාසාදෙ, මහානිගමසාමීනො.

සුවිසිලසමාවාරං, ථෙරං බුද්ධසිරිවිහයං;
යා උද්දිසිත්වා ආරද්ධා, ඉද්ධා විනයවණ්ණනා.

පාලයන්තස්ස සකලං, ලඬ්ඛාදීපං නිරඬ්බුදං;
රඤ්ඤො සිරිනිවාසස්ස [සිරියා නිවාසට්ඨොනභූතස්ස
සිරිපාලනාමකස්ස රඤ්ඤො (විමති, අන්තිමවිට්ඨෙ)],
සිරිපාලයසස්සිතො.

සමවිසතිමෙ වස්සෙ, ජයසංවච්ඡරෙ අයං;

විසුද්ධිමග්ග නිදානකථා

ආරද්ධා එකවිසමිහි, සම්පත්තෙ පරිනිට්ඨිතා.

උපද්දවාකුලෙ ලොකෙ, නිරුපද්දවතො අයං;

එකසංවච්ඡරෙනෙව, යථා නිට්ඨං උපාගතා”ති [පරි. අට්ඨ. නිගමනකථා] ව.

අයඤ්ච සමන්තපාසාදිකා විනයට්ඨකථා අධුනා
මුද්දිනජට්ඨසඬ්භිතිපොත්ථකවසෙන සහස්සතො උපරි
අට්ඨපණ්ණාසාධිකතිසතමත්තපිට්ඨපරිමාණා (1358) හොති, තස්සා ව
එකසංවච්ඡරෙන නිට්ඨාපිතත්තං උපනිධාය
චතුර්විසාධිකසත්තසතමත්තපිට්ඨපරිමාණො (724) විසුද්ධිමග්ගොපි අන්තමසො
ජ්ජපඤ්චමාසෙහි නිට්ඨාපිතො භවෙය්‍යාති සක්කා ඤාතුං. තස්මා යං
බුද්ධසොසුජ්ජත්තියං මහාවංසවචනං නිස්සාය “විසුද්ධිමග්ගො
ආචරියබුද්ධසොසෙන එකරත්තෙනෙව තික්ඛත්තුං ලිඛිත්වා නිට්ඨාපිතො”ති
අභිත්ථුතිවචනං වුත්තං, තං තක්කාරකස්ස අභිත්ථුතිමත්තමෙවාති වෙදිතබ්බං.

නනු ව ඉමිස්සං අට්ඨකථායං “සුමඬ්භිගලවිලාසිනිය”න්තිආදිනා
විසෙසනාමවසෙන ආගමට්ඨකථානං අතිදෙසො දිස්සති [පාරා. අට්ඨ. 1.15],
කථමිමිස්සා තාහි පයමතරං කතභාවො වෙදිතබ්බොති? ආචරියස්ස අට්ඨකථාසු
අඤ්ඤමඤ්ඤාතිදෙසතො, විනයපිටකස්ස ගරුකාතබ්බතරභාවතො,
මහාවිහාරවාසීහි විසෙසෙන ගරුකතභාවතො, සඬ්භිතික්කමානුරූපභාවතො,
ඉධෙව පරිපුණ්ණනිදානකථාපකාසනතො, නිගමනෙ ව පයමං
සිහලට්ඨකථායො සුත්වා කරණජ්ජකාසනතො යපෙත්වා විසුද්ධිමග්ගං
අයමෙව පයමං කතාති වෙදිතබ්බා. විසුද්ධිමග්ගෙ පන විනයට්ඨකථායන්ති වා
විනයට්ඨකථාසුති වා මජ්ඣිමට්ඨකථාසුති වා එවං සාමඤ්ඤනාමවසෙනෙව
අතිදෙසො දිස්සති, න සමන්තපාසාදිකාදිවිසෙසනාමවසෙන. තස්මාස්ස
සබ්බපයමං කතභාවො පාකටොයෙව. ආගමට්ඨකථානං ඉධාතිදෙසො [පාරා.
අට්ඨ. 1.15] ඉමිස්සාපි තත්ථාති [දී. නි. අට්ඨ. 1.8] එවං අඤ්ඤමඤ්ඤාතිදෙසො
පන ආචරියස්ස මනසා සුවචත්ථිතවසෙන වා සක්කා භවිතුං,
අපුබ්බාවරිමපරිනිට්ඨාපනෙන වා. කථං? ආචරියෙන හි විසුද්ධිමග්ගං සබ්බසො
නිට්ඨාපෙත්වා සමන්තපාසාදිකාදිං එකෙකමට්ඨකථං කරොත්තෙනෙව යත්ථ
යත්ථ අත්ථවණ්ණනා විත්ථාරතො අඤ්ඤට්ඨකථාසු පකාසෙනබ්බා හොති,
තත්ථ තත්ථ “ඉමස්මිං නාම යානෙ කථෙස්සාමි”ති මනසා සුවචත්ථිතං
චත්ථපෙත්වා තඤ්ච අතිදිසිත්වා යථාචත්ථිතයානජ්ජත්තකාලෙ තං
විත්ථාරතො කථෙත්තෙන තා කතා වා භවෙය්‍යුං. එකෙකිස්සාය වා
නිට්ඨානාසන්තජ්ජත්තකාලෙ තං යපෙත්වා අඤ්ඤඤ්ච අඤ්ඤඤ්ච තථා
කත්වා සබ්බාපි අපුබ්බාවරිමං පරිනිට්ඨාපිතා භවෙය්‍යුන්ති එවං ද්විත්තං

විසුද්ධිමග්ග නිදානකථා

පකාරානමඤ්ඤතරවසෙන ආචරියස්සාට්ඨකථාසු අඤ්ඤමඤ්ඤාතිදෙසො
හොතීති වෙදිතබ්බන්ති.

ආගමට්ඨකථාකරණං

සුමඬගලවිලාසිනිං නාම දීඝනිකායට්ඨකථං පන ආචරියො
සුමඬගලපරිවෙණවාසිනා දායානාගත්ථෙරෙන ආයාචිතො අකාසි. චුත්තං
හෙතමෙතිස්සා නිගමනෙ -

“ආයාචිතො සුමඬගල-පරිවෙණවාසිනා ථීරගුණෙන;
දායානාග සඬ්ඝ, ත්ථෙරෙන ථෙරවංසන්වයෙන.

දීඝාගමස්ස දසබල-ගුණගණපරිදීපනස්ස අට්ඨකථං;
යං ආරභිං සුමඬගල-විලාසිනිං නාම නාමෙන.

සා හි මහාඅට්ඨකථාය, සාරමාදාය නිට්ඨිතා එසා”ති [\[දී. නි. අට්ඨ. 3. නිගමනකථා\]](#).

පපඤ්චසුදනිං නාම මජ්ඣිමනිකායට්ඨකථං හදන්තබුද්ධමිත්තත්ථෙරෙන
පුබ්බෙ මයුරදුක්ඛපට්ඨනෙ අත්තනා සද්ධිං වසන්තෙන ආයාචිතො අකාසි. චුත්තං
හෙතමෙතිස්සා නිගමනෙ -

“ආයාචිතො සුමතිනා, ථෙරෙන හදන්තබුද්ධමිත්තෙන;
පුබ්බෙ මයුරදුක්ඛපට්ඨනමිහි සද්ධිං වසන්තෙන.

පරවාදවිධංසනස්ස, මජ්ඣිමනිකායසෙට්ඨස්ස;
යමහං පපඤ්චසුදනි-මට්ඨකථං කාතුමාරභිං.

සා හි මහාඅට්ඨකථාය, සාරමාදාය නිට්ඨිතා එසා”ති [\[ම. නි. අට්ඨ. 3. නිගමනකථා\]](#).

සාරත්ථප්පකාසිනිං නාම සංයුත්තනිකායට්ඨකථං
හදන්තජොතිපාලත්ථෙරෙන ආයාචිතො අකාසි. චුත්තං හෙතමෙතිස්සා
නිගමනෙ -

“එතිස්සා කරණත්ථං, ථෙරෙන හදන්තජොතිපාලෙන;
සුවිසිලෙන සුභාසිතස්ස පකාසයන්තඤාණෙන.

සාසනවිභූතිකාමෙන, යාවමානෙන මං සුභගුණෙන;

විසුද්ධිමග්ග නිදානකථා

යං සමධිගතං පුඤ්ඤං, තෙනාපි ජනො සුඛී භවතු’’ති [සං. නි. අට්ඨ. 3.5.නිගමනකථා].

මනොරථපූරණං නාම අඬගුත්තරනිකායට්ඨකථං
හදන්තජොතිපාලත්ථෙරෙන දක්ඛිණගුන්දියරට්ඨෙ කඤ්චිපුරාදීසු ච සිහලදීපෙ
මහාවිහාරමිහි ච අත්තනා සද්ධිං වසන්තෙන ආයාචිතො, තථා ජීවකෙනාපි
උපාසකෙන පිටකත්තයපාරගුභූතෙන වාතාහතෙපි අනිඤ්ජමානසභාවෙ දුමෙ
විය අනිඤ්ජමානසද්ධම්මෙ යිතෙන සුමතිනා පරිසුද්ධාජීවෙනාභියාචිතො
අකාසි. චුත්තං හෙතමෙතිස්සා නිගමනෙ —

“ආයාචිතො සුමතිනා, ථෙරෙන හදන්තජොතිපාලෙන;
කඤ්චිපුරාදීසු මයා, පුබ්බෙ සද්ධිං වසන්තෙන.

වරතම්බපණ්ණදීපෙ, මහාවිහාරමිහි වසනකාලෙපි;
වාතාහතෙ විය දුමෙ, අනිඤ්ජමානමිහි සද්ධම්මෙ.

පාරං පිටකත්තයසා,ගරස්ස ගන්ත්වා යිතෙන සුමතිනා;
පරිසුද්ධාජීවෙනා,භියාචිතො ජීවකෙනාපි.

ධම්මකථානයනිපුණෙහි, ධම්මකථිකෙහි අපරිමාණෙහි;
පරිකීලිතස්ස පටිප,ජ්ජිතස්ස සකසමයචිත්‍රස්ස.

අට්ඨකථං අඬගුත්තර,මහානිකායස්ස කාතුමාරද්ධො;
යමහං චිරකාලට්ඨිති-මිච්ඡන්තො සාසනවරස්ස.

සා හි මහාඅට්ඨකථාය, සාරමාදාය නිට්ඨිතා එසා;
චතුත්තචුතිපරිමාණාය, පාළියා භාණවාරෙහි.

සබ්බාගමසංවණ්ණන, මනොරථො පූරිතො ච මෙ යස්මා;
එතාය මනොරථ පූරණිති නාමං තතො අස්සා’’ති [අ. නි. අට්ඨ. 3.11.නිගමනකථා].

ඉමා ච පන වතස්සො ආගමට්ඨකථායො කුරුමානො ආවරියබුද්ධසොසො
මහාමහින්දත්ථෙරෙනාහතං මූලට්ඨකථාසඬ්ඛාතං මහාඅට්ඨකථංයෙව
භාසාපරිවත්තනවසෙන වෙව පුනස්පුනාගතවිත්ථාරකථාමග්ගස්ස
සංඛිපනවසෙන ච අකාසි. චුත්තඤ්ඤෙනං ගන්ථාරම්හෙ —

“සිහලදීපං පන ආහ,තාථ වසිනා මහාමහින්දෙන;
යපිතා සිහලභාසාය, දීපවාසීනමත්ථාය.

අපනෙත්වාන තතොහං, සීහළභාසං මනොරමං භාසං;
තත්තිනායානුවෂ්ඨිකං, ආරොපෙත්තො විගතදොසං...පෙ....
භිත්වා පුනස්පුනාගත-මත්ථං අත්ථං පකාසයිස්සාමි”ති.

තථා නිගමනෙපි –

“සා භි මහාඅට්ඨකථාය, සාරමාදාය නිට්ඨිතා ඵසා”ති [දී. නි. අට්ඨ.
3.නිගමනකථා] ව;
“මූලට්ඨකථාසාරං, ආදාය මයා ඉමං කරොත්තෙනා”ති [දී. නි. අට්ඨ.
3.නිගමනකථා] ව.

ඉමාසං සරීරභූතපාදේසු ව සමන්තපාසාදිකායං විය “මහාපච්චරියං,
කුරුන්දිය”න්තිආදිනා විනිවිජයසංවණ්ණනාහෙදප්පකාසනං න දිස්සති, තථා
අභිධම්මට්ඨකථාසුපි. තෙනෙනං ඤායති “සුත්තන්තාභිධම්මෙසු
මහාඅට්ඨකථාතො අඤ්ඤා මහාපච්චරිආදිනාමිකා පොරාණිකා
සීහළට්ඨකථායො වෙව අත්ඨකට්ඨකථා ව නත්ථි”ති. යාව වසභරාජකාලා
(609-653) පන පාකටානං සීහළිකත්ථෙරානං විනිවිජයො ව වාදා ව වත්ථුනි ව
ඵතාසුපි දිස්සන්තියෙවාති.

අභිධම්මට්ඨකථාකරණං

අට්ඨසාලිනීං පන සම්මොභවිතොදනිඤ්ච ධාතුකථාදිපඤ්චපකරණස්ස
අට්ඨකථඤ්චාති නිස්සො අභිධම්මට්ඨකථායො අත්තනා සදිසනාමෙන
සොතත්ථකීගන්ථකාරකෙන බුද්ධසොසභික්ඛුනා ආයාචිතො අකාසි.
වුත්තඤ්ඤෙනං තාසු –

“විසුද්ධාවාරසිලෙන, නිපුණාමලබුද්ධිනා;
භික්ඛුනා බුද්ධසොසෙන, සක්කච්චං අභියාචිතො”ති [ධ. ස. අට්ඨ.
ගන්ථාරම්භකථා] ව.

“බුද්ධසොසොති ගරුභි ගහිතනාමධෙයොන ථෙරෙන කතා
අයං අට්ඨසාලිනී නාම ධම්මසඬ්ඛිගහට්ඨකථා”ති [ධ. ස. අට්ඨ.
නිගමනකථා] ව.

“අත්ථප්පකාසනත්ථං, තස්සාහං යාචිතො ඨිතගුණෙන;
යතිනා අදන්ධගතිනා, සුබුද්ධිනා බුද්ධසොසෙන.

යං ආරභිං රවයිතුං, අට්ඨකථං සුනිපුණෙසු අත්ථෙපු;

විසුද්ධිමග්ග නිදානකථා

සම්මොභවිනොදනතො, සම්මොභවිනොදනීං නාමා”ති [විභ. අට්ඨ. නිගමනකථා] ව.

“බුද්ධසොසොති ගරුහි ගහිතනාමධෙයොන ථෙරෙන කතා අයං සම්මොභවිනොදනී නාම විහඬිගට්ඨකථා”ති [විභ. අට්ඨ. නිගමනකථා] ව.

ඉමාසු පන තීසු පඤ්චපකරණට්ඨකථාය නාමවිසෙසො නත්ථී ආයාවකො ව න පකාසිතො, කෙවලං අත්තනො සද්ධාය එව සඤ්චොදිතෙන ආචරියබුද්ධසොසෙන සා කතා විය දිස්සති. චුත්තඤ්ඤෙනං තස්සා නිගමනෙ -

“කුසලාදිධම්මහෙදං, නිස්සාය නයෙහි විවිධගණනෙහි;
විත්ථාරෙත්තො සත්තම-මහිධම්මජ්ජපකරණං සත්ථා.

සුවිහිතසන්තිට්ඨානො, පට්ඨානං නාම යං පකාසෙසි;
සද්ධාය සමාරද්ධා, යා අට්ඨකථා මයා තස්සාති ව.

“එත්තාවතා

සත්තජ්ජපකරණං නාථො, අහිධම්මමදෙසයි;
දෙවාතිදෙවො දෙවානං, දෙවලොකමිහි යං පුරෙ;
තස්ස අට්ඨකථා එසා, සකලස්සාපි නිට්ඨිතා”ති [පට්ඨා. අට්ඨ. 19-24.1] ව.

“බුද්ධසොසොති ගරුහි ගහිතනාමධෙයොන ථෙරෙන කතා අයං සකලස්සාපි අහිධම්මපිටකස්ස අට්ඨකථා”ති [පට්ඨා. අට්ඨ. 19-24.1] ව.

එකච්චෙ පන ආධුනිකා ථෙරා “අහිධම්මට්ඨකථායො ආචරියබුද්ධසොසෙන යාවිතො සඬ්ඝපාලබුද්ධමිත්තජොතිපාලාදීනං අඤ්ඤතරො ථෙරො අකාසී”ති වදන්ති. අයඤ්ච නෙසං විචාරණා, අට්ඨසාලිනීසම්මොභවිනොදනීසු “තා බුද්ධසොසෙන යාවිතො අකාසී”ති ගන්ථකාරෙන චුත්තං. තෙන ඤායති “තක්කාරකො අඤ්ඤො, ආචරියබුද්ධසොසො පන තාසු යාවකපුග්ගලොයෙවා”ති. ආගමට්ඨකථාසු ව ආචරියබුද්ධසොසෙන -

“සීලකථා ධුතඨම්මා, කම්මට්ඨානානි චෙව සබ්බානි...පෙ....
ඉති පන සබ්බං යස්මා, විසුද්ධිමග්ගෙ මයා සුපරිසුද්ධං;

චුත්තං තස්මා භියො, න තං ඉධ විචාරයිස්සාමි”ති [දී. නි. අට්ඨ.

1.ගන්ථාරම්භකථා] –

එවං සීලකථාදීනං අත්තනා එව විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තභාවො මයානිපදෙන පකාසිතො. අට්ඨසාලිනියං පන –

“කම්මට්ඨානානි සබ්බානි, වරියාභිඤ්ඤා විපස්සනා;

විසුද්ධිමග්ගෙ පනිදං, යස්මා සබ්බං පකාසිත”න්ති [ධ. ස. අට්ඨ.

ගන්ථාරම්භකථා] –

එවං මයානි කත්තුපදෙන විනා චුත්තං. තෙනාපි ඤායති “විසුද්ධිමග්ගකාරකො අඤ්ඤො, අභිධම්මට්ඨකථාකාරකො අඤ්ඤො”ති. කිඤ්චාපි අභිධම්මට්ඨකථාසු අභියාවකො බුද්ධසොසො භික්ඛුනාති ව යතිනාති ව ඉමෙහෙව සාමඤ්ඤගුණපදෙහි චුත්තො න ථෙරෙන්නාති සගාරවගුණපදෙන, තථාපි සො “විසුද්ධාචාරසීලෙන නිපුණාමලබුද්ධිනා”ති ව, “අදන්ධගතිනා සුබුද්ධිනා”ති ව ඉමෙහි අධිකගුණපදෙහි ථොමිතත්තා “විසුද්ධිමග්ගාදිකාරකො ආචරියබුද්ධසොසොයෙවා”ති සක්කා ගහෙතුං. සො හි උපසම්පන්නකාලතොයෙව පට්ඨාය ගන්ථකොවිදො පරියත්තිවිසාරදගුණසම්පන්නො, තස්මිඤ්ච කාලෙ ඌනදසවස්සො භවෙය්‍ය, තස්මා ථෙරෙන්නාති න චුත්තොති සක්කා ගහෙතුන්ති.

තං පන තෙසං අතිවිචාරණමත්තමෙව. න හි ආචරියබුද්ධසොසත්ථෙරො “තස්මිං කාලෙ ඌනදසවස්සො”ති සක්කා ගහෙතුං, විසුද්ධිමග්ගනිගමනෙපි “බුද්ධසොසොති ගරුහි ගහිතනාමධෙය්‍යෙන ථෙරෙන්නා”ති වචනතො, න ව “විසුද්ධාචාරසීලෙන, නිපුණාමලබුද්ධිනා”ති වා, “අදන්ධගතිනා සුබුද්ධිනා”ති වා එත්තකෙහෙව ද්විති ද්විති ගුණපදෙහි ථොමනෙන සුථොමිතො හොති, අඤ්ඤදත්ථු “නිජ්ජහිකතඛජ්ජොතො සමුදෙනි දිවාකරො”ති ථොමනං විය හොති. නනු ආචරියෙන අත්තතො ගන්ථනිගමනෙසු –

“පරමවිසුද්ධසද්ධාබද්ධිවීරියපටිමණ්ඩිතෙන

සීලාචාරජ්ජවමද්දවාදිගුණසමුදයසමුදිතෙන

සකසමයසමයන්තරගහනජ්ඣෙධාගාහණසමත්ථෙන

පඤ්ඤාවෙය්‍යත්තිසමත්තාගතෙන තිපිටකපරියත්තිහෙදෙ සාට්ඨකථෙ

සත්ථුසාසනෙ

අජ්ජිහතඤ්ඤාණජ්ජභාවෙන

මහාවෙය්‍යාකරණෙනා”තිආදිනා –

අත්තතො අනුවච්ඡිකානි ගුණපදානි පකාසිතානි, සොයෙව ව පොරාණසිහලට්ඨකථායො සඬබ්බිත්වා අභිනවසඬගහට්ඨකථානං ආදිකත්තා පුබ්බඬගමො, අඤ්ඤෙ පන අභිනවට්ඨකථාකාරා තස්සෙව අනුවත්තිත්වා

විසුද්ධිමග්ග නිදානකථා

අවසෙසමෙකං වා ද්වෙ වා අට්ඨකථායො අකංසු. අභිධම්මට්ඨකථාසු ච යො යො අත්ථො විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තො, සො සො යථානුප්පත්තට්ඨානෙ තතො ගහෙත්වා තථෙව චුත්තො. විසෙසතො පන පටිච්චසමුප්පාදවිභව්ගඛන්ධායතනධාතුසච්චවිභව්ගවණ්ණනාසු ඤානකථාවණ්ණනාසු ච අයමත්ථො අතිවිය පාකටො, යොපි ච තත්ථ අප්පකො කතිපයමත්තො විසුද්ධිමග්ගෙන විසදිසො සංවණ්ණනාභෙදො දිස්සති, සොපි ආභිධම්මිකානං මනානුසාරෙන යථා පොරාණට්ඨකථායං චුත්තො, තථෙව චුත්තොති වෙදිතඛිබ්බො. යථා ච අට්ඨසාලිනියං සමන්තපාසාදිකාය විනයට්ඨකථාය අතිදෙසො දිස්සති [ධ. ස. අට්ඨ. 1 අකුසලකම්මපථකථා], තථෙව සමන්තපාසාදිකායමපි අට්ඨසාලිනියා අතිදෙසො දිස්සතෙව [පාරා. අට්ඨ. 1.11;]. යදි ච අට්ඨසාලිනී අඤ්ඤෙන කතා භවෙය්, කථං තාසු අඤ්ඤමඤ්ඤාතිදෙසො සක්කා කාතුං. තස්මා අභිධම්මට්ඨකථාසු අභියාවකො බුද්ධසොසො ආචරියෙන සමානනාමො චූළබුද්ධසොසොති යාවජ්ජතනා ආචරියපරම්පරාය ගහිතො සොතත්ථකීගන්ථකාරකො අඤ්ඤායෙව, න ආචරියමහාබුද්ධසොසත්ථෙරො. තෙනෙව තත්ථ චුත්තං “භික්ඛුනා”ති ච “යතිනා”ති ව.

යදි පන එත්තකෙන නිට්ඨං න ගච්ඡෙය්, එවම්පි විචාරෙතඛිබ්බං – කිත්තු බො සඤ්ඤාපාලාදයො ථෙරා විසුද්ධිමග්ගාදීනං කරණත්ථාය ආචරියබුද්ධසොසත්ථෙරං ආයාවමානා අත්තනා සමන්ථතරොති සද්දහන්තා ආයාවන්ති උදාහු අසද්දහන්තාති? සද්දහන්තායෙව ආයාවන්තිති පාකටොයෙවායමත්ථො. තථා ච සති ආචරියබුද්ධසොසත්ථෙරො සයං අඤ්ඤෙහි සමන්ථතරොව සමානො කස්මා අඤ්ඤං ආයාවෙය්. න භි සද්ධාසම්පන්නස්ස ලාමසම්පන්නස්ස යොබ්බනසම්පන්නස්ස ආචරියස්ස සුන්දරතරං අභිධම්මට්ඨකථං කාතුං භාරියං භවිස්සති. අභිධම්මට්ඨකථාසු ච චුත්තවචනාති විසුද්ධිමග්ගආගමට්ඨකථාසු චුත්තසංවණ්ණනාවචනෙහි එකාකාරානෙව භොන්ති. යදි ච අභිධම්මට්ඨකථං අඤ්ඤො කරෙය්, කථමපි තාහි වචනාකාරස්ස විසදිසතා භවෙය් එව. එතාසං නිගමනෙ ව දස්සිතෙන “බුද්ධසොසොති ගරුහි ගහිතනාමධෙය්න ථෙරෙන කතා”ති වචනෙන “ආචරියබුද්ධසොසෙන කතා”ත්ථෙව පාකටා භොන්ති, න අඤ්ඤනාති. යෙපි “අඤ්ඤෙන කතා”ති වදන්ති, තෙපි “ඉමිනා නාම ථෙරෙනා”ති එකංසතො දස්සෙතුං න සක්කොන්ති, තථා දස්සෙතුඤ්ච ලෙසමත්තමපි සාධකවචනං න දිස්සති. තස්මා අභිධම්මට්ඨකථායොපි ඉදානි ආචරියෙහි චූළබුද්ධසොසොති වොහරිතෙන බුද්ධසොසෙන නාම භික්ඛුනායාටිතො විසුද්ධිමග්ගවිනයාගමට්ඨකථානං කාරකො ආචරියමහාබුද්ධසොසත්ථෙරොයෙව අකාසිති නිට්ඨමෙත්ථ ගන්තඛිබ්බන්ති.

යං පන මහාවංසෙ “ආචරියබුද්ධසොසො සීහළදීපාගමනතො පුබ්බෙ ජම්බුදීපෙ වසනකාලෙයෙව අට්ඨසාලිනිං අකාසී”ති අධිජ්ජායෙන -

225. “ධම්මසඤ්ඤායාකාසී, කච්ඡං සො අට්ඨසාලිනි”න්ති -

චුත්තං, තං ඉදානි දිස්සමානාය අට්ඨසාලිනියා න සමෙති. තත්ථ හි ගන්ථාරම්භෙයෙව විසුද්ධිමග්ගං අතිදිසිත්වා පච්ඡාපි සො ව, සමන්තපාසාදිකා ව බහුසු යානෙසු අතිදිසියන්ති. තස්මා තස්සා ආචරියෙන සීහළදීපං පත්වා විසුද්ධිමග්ගඤ්ඤෙව සමන්තපාසාදිකඤ්ඤෙව කත්වා පච්ඡායෙව කතභාවො අතිවිය පාකට්ඨාති.

කඨබ්බාචිතරණිඅට්ඨකථාකරණං.

කඨබ්බාචිතරණිං නාම පාතිමොක්ඛට්ඨකථං ආචරියබුද්ධසොසත්ථෙරො සොණත්ථෙරෙන යාවතො මහාවිහාරවාසීනං වාවනාමග්ගනිස්සිතං සීහළපාතිමොක්ඛට්ඨකථානයං නිස්සාය එකමිපි පදං පාළියා වා මහාවිහාරවාසීනං පොරාණට්ඨකථාහි වා අවිරොධෙන්වා අකාසී. තෙන චුත්තං තිස්සං අට්ඨකථායං -

“සුරතෙන නිවාතෙන, සුවිසල්ලෙඛචුත්තිනා;
විනයාවාරයුත්තෙන, සොණත්ථෙරෙන යාවතො.

තත්ථ සඤ්ජාතකඨබ්බානං, හික්ඛුනං තස්ස වණ්ණනං;
කඨබ්බාචිතරණත්ථාය, පරිපුණ්ණවිනිච්ඡයං.

මහාවිහාරවාසීනං, වාවනාමග්ගනිස්සිතං;
චත්තයිස්සාමි නාමෙන, කඨබ්බාචිතරණිං සුභ”න්ති [කඨබ්බා අට්ඨ. ගන්ථාරම්භකථා] ව.

“ආරහිං යමහං සබ්බං, සීහළට්ඨකථානයං;
මහාවිහාරවාසීනං, වාවනාමග්ගනිස්සිතං.

නිස්සාය සා අයං නිට්ඨං, ගතා ආදාය සබ්බසො;
සබ්බං අට්ඨකථාසාරං, පාළියත්ථඤ්ඤෙව කෙවලං.

න හෙත්ථ තං පදං අත්ථී, යං විරුජ්ඣෙය්‍ය පාළියා;
මහාවිහාරවාසීනං, පොරාණට්ඨකථාහි වා”ති [කඨබ්බා. අට්ඨ. නිගමනකථා] ව.

ධම්මපදට්ඨකථාකරණං

අපරාපි තිස්සො අට්ඨකථායො සන්ති බුද්දකපායට්ඨකථා ධම්මපදට්ඨකථා සුත්තනිපාතට්ඨකථා වාති, යා තාසු දිස්සමානනිගමනවසෙන ආවරියබුද්ධසොසෙනෙව කතාති පඤ්ඤායන්ති. තත්ථ පන වුත්තවචනාති කානිචි කානිචි ආගමට්ඨකථාසු වුත්තාකාරෙන න භොන්ති. තස්මා එකෙ වදන්ති “නෙතා ආවරියබුද්ධසොසස්සා”ති. එකච්චෙ පන “ආවරියස්ස උපථම්භකත්ථෙරෙහි පයමං කතා, පච්ඡා ආවරියෙන ඔසානසොධනවසෙන පරියොසාපිතා වා භවෙය්සු, අභිධම්මට්ඨකථං ආයාචන්තෙන වුළුබුද්ධසොසෙන වා කතා භවෙය්සු”න්ති වදන්ති.

තං තථා වා භොතු අඤ්ඤා වා, ඉදානි එකන්තතො විනිච්ඡිනිතුං න සුකරමෙව. තස්මා තාසං නිගමනවචනවසෙනෙව එත්ථ පකාසයිස්සාම. තාසු හි ධම්මපදට්ඨකථං කුමාරකස්සපත්ථෙරෙන ආයාචිතො සිරිකුටස්ස (සිරිකුඩ්ඞස්ස) රඤ්ඤො පාසාදෙ විහරන්තො පරම්පරාහතං සිහළභාසාය සණ්ඨිතං පොරාණට්ඨකථං පාළිභාසාය ආරොපෙත්වා විත්ථාරගතඤ්ච වචනක්කමං සමාසෙත්වා ගාථාසු අසංවණ්ණිතපදබ්‍යඤ්ජනාති සංවණ්ණෙත්වා අකාසි. වුත්තඤ්භි තත්ථ ගන්ථාරම්භෙ –

“පරම්පරාහතා තස්ස, නිපුණා අත්ථවණ්ණනා;
යා තම්බපණ්ණිදීපමහි, දීපභාසාය සණ්ඨිතා...පෙ....

කුමාරකස්සපෙනාහං, ථෙරෙන ථීරවෙනසා;
සද්ධම්මට්ඨිතිකාමෙන, සක්කච්චං අභියාචිතො...පෙ....

තං භාසං අතිවිත්ථාර, ගතඤ්ච වචනක්කමං;
පභායාරොපයිත්වාන, තන්තිභාසං මනොරමං.

ගාථානං බ්‍යඤ්ජනපදං, යං තත්ථ න විභාවිතං;
කෙවලං තං විභාවෙත්වා, සෙසං තමෙව අත්ථනො.

භාසන්තරෙන භාසිස්ස”න්ති [ධ. ප. අට්ඨ. 1.ගන්ථාරම්භකථා] –

නිගමනෙ ව වුත්තං –

“විභාරෙ අධිරාජෙන, කාරිතම්භි කතඤ්ඤනා;
පාසාදෙ සිරිකුටස්ස, රඤ්ඤො විහරතා මයා”ති [ධ. ප. අට්ඨ. 2.නිගමනකථා].

එත්ථ ච සිරිකුටො නාම සමන්තපාසාදිකානිගමනෙ සිරිපාලොති වුත්තො මහානාමොයෙව රාජාති වදන්ති. එවං සති මහෙසියා ආනයනං සමාදාපනමාරබ්භ තෙන රඤ්ඤා දිත්තෙ ධුමරක්ඛපබ්බතවිහාරෙ වසන්තෙන සා කතාති වෙදිතබ්බා. වුත්තඤ්ඤෙනං මහාවංසෙ -

37-212.

“ලොභද්වාර-රලග්ගාම-කොට්ඨස්සාවනවිභයෙ;
තයො විහාරෙ කාරෙත්වා, භික්ඛුනං අභයුත්තරෙ.

213.

විහාරං කාරයිත්වාන, ධුමරක්ඛමභි පබ්බතෙ;
මහෙසියා’නයෙනා’දා, භික්ඛුනං ථෙරවාදින’’න්ති.

තස්ස පන රඤ්ඤො කාලෙ සා නිට්ඨාපිතාති න සක්කා ගහෙතුං. තස්ස භි රඤ්ඤො එකවිසතිමවස්සෙ සමන්තපාසාදිකං නිට්ඨාපෙසි. සො ච රාජා ද්වාවිසතිමවස්සෙ දිවඬිගතො. එත්ථත්තරෙ සාධිකඑකවස්සෙන “චතස්සො ච ආගමට්ඨකථායො තිස්සො ච අභිධම්මට්ඨකථායො අයඤ්ච ධම්මපදට්ඨකථා’’ති සබ්බා එතා න සක්කා නිට්ඨාපෙතුන්ති.

පරමත්ථජොතිකාට්ඨකථාකරණං

පරමත්ථජොතිකං නාම බුද්දකපාඨස්ස වෙව සුත්තනිපාතස්ස ච අට්ඨකථං කෙනචිපි අනායාවිතො අත්තනො ඉච්ඡාවසෙනෙව අකාසි. වුත්තඤ්ඤෙනං බුද්දකපාඨට්ඨකථාය ගන්ථාරම්භෙ -

“උත්තමං වන්දනෙය්‍යානං, වන්දිත්වා රතනත්තයං;
බුද්දකානං කරිස්සාමි, කෙසඤ්චි අත්ථවණ්ණනං.

බුද්දකානං ගම්භීරත්තා, කිඤ්චාපි අතිදුක්කරා;
වණ්ණනා මාදිසෙනසා, අබොධන්තෙන සාසනං.

අජ්ජාපි තු අබ්භොවිජිත්තො, පුබ්බාවරියනිච්ඡයො;
තථෙව ච යිතං යස්මා, නවඬිගං සත්ථුසාසනං.

තස්මාහං කාතුමිච්ඡාමි, අත්ථසංවණ්ණනං ඉමං;
සාසනඤ්චෙව නිස්සාය, පොරාණඤ්ච විනිච්ඡයං.

සද්ධම්මබ්‍රමානෙන, නාත්තුක්කංසනකම්‍යතා;
නාඤ්ඤෙසං වම්භනත්ථාය, තං සුඤ්ඤාප්පමාහිතා’’ති.

විසුද්ධිමග්ග නිදානකථා

බහු පන විවක්ඛණා ඉමා ආරම්භගාථායො විචිනිත්වා “නෙතං ආචරියබුද්ධසොසත්ථෙරස්ස විය වචනං හොති”ති වදන්ති. අයඤ්ච නෙසං විචිනනාකාරො, ආචරියබුද්ධසොසො හි යං කඤ්චි ගන්ථං සීලාදිගුණසම්පන්නෙන අඤ්ඤෙන ආයාචිතොව කරොති, ඉධ පන කොච්ඡි ආයාචකො නත්ථි. පුනඡි ආචරියො “පොරාණසීහලට්ඨකථං භාසාපරිවත්තනවසෙන කර්ස්සාමි”ති ව “මහාවිහාරවාසීනං වාචනාමග්ගං නිස්සාය කර්ස්සාමි”ති ව එවං පටිඤ්ඤං කත්වාව කරොති, ඉධ පන තාදිසීඡි පටිඤ්ඤා නත්ථි. පුනඡි ආචරියො අතිගම්භීරත්ථානං චතුත්තඤ්චාගමානං අභිධම්මස්ස ව සංවණ්ණනාරම්භෙහි දුක්කරභාවං න කථෙති, ඉධ පන “සාසනං අබොධන්තෙන මාදිසෙනා”ති අත්තනා සාසනස්ස අබුද්ධභාවං පකාසෙත්වා “අතිදුක්කරා”ති ව කථෙති. තස්මා “නෙතං ආචරියබුද්ධසොසස්ස විය වචන”න්ති වදන්ති. තං යුත්තං විය දිස්සති, ආචරියො හි අත්තනො ගන්ථනිගමනෙසු “තිපිටකපරියත්තිප්පහෙදෙ සාට්ඨකථෙ සත්ථුසාසනෙ අප්පට්භතඤ්ඤාණප්පභාවෙනා”ති අත්තනො ඤ්ඤාණප්පභාවං පකාසෙසි, සො “සාසනං අබොධන්තෙන මාදිසෙන අතිදුක්කරා”ති ඊදිසං වචනං න කථෙය්‍යයෙවාති.

ජාතකට්ඨකථාකරණං

ජාතකට්ඨකථාපි ව ආචරියබුද්ධසොසත්ථෙරෙතොව කතාති වදන්ති, කරණං පනෙත්ථ න දිස්සති. සා පන අත්ථදස්සිත්ථෙරෙන ව බුද්ධමිත්තත්ථෙරෙන ව මහිසාසකනිකායිකෙන ව බුද්ධදෙවත්ථෙරෙනාති තීභි ථෙරෙහි අභියාචිතො මහාවිහාරවාසීනං වාචනාමග්ගං නිස්සාය කතා. ඉමිස්සාපි නාමවිසෙසො නත්ථි. චුත්තං හිමිස්සා ආරම්භෙ –

“බුද්ධවංසස්ස එතස්ස, ඉච්ඡන්තෙන චිරට්ඨිතිං;
යාචිතො අභිගන්ත්වාන, ථෙරෙන අත්ථදස්සිනා.

අසංසට්ඨවිහාරෙන, සදා සුද්ධවිහාරිනා;
තථෙව බුද්ධමිත්තෙන, සන්තචිත්තෙන විඤ්ඤනා.

මහිසාසකවංසමිහි, සම්භූතෙන නයඤ්ඤනා;
බුද්ධදෙවෙන ව තථා, හික්ඛුනා සුද්ධබුද්ධිනා.

මහාපුරිසවරියානං, ආනුභාවං අචිත්තියං;
තස්ස විජ්ජොතයන්තස්ස, ජාතකස්සත්ථවණ්ණනං.

මහාවිහාරවාසීනං, වාචනාමග්ගනිස්සිතං;
භාසිස්සං භාසතො තං මෙ, සාධු ගණ්හන්තු සාධවො”ති.

එත්තාවතා ච ආචරියබුද්ධසොසත්ථෙරස්ස ගන්ථභාවෙන පාකටාහි සබ්බට්ඨකථාහි සහ විසුද්ධිමග්ගස්ස කරණජපකාරො විත්ථාමෙන විභාවිතො හොති.

සකලලොකපත්ථාරකාරණං

කිස්සෙස	විසුද්ධිමග්ගො	සකලලොකෙ	පත්ථටොති?
පරිසුද්ධපිටකපාළිනිස්සභාවතො,		සික්ඛත්තයසඬගභාවතො,	
පොරාණට්ඨකථානං	භාසාපරිවත්තනභාවතො,	පරසමයවිචජ්ජනතො,	
සකසමයවිසුද්ධිතො,	සිලධුතඬගසමථඅභිඤ්ඤාපඤ්ඤාපහෙදාදීනං		
පරිපුණ්ණවිභාගතො,	යාව අරහත්තා	පටිපත්තිතයපරිදීපනතො,	
උත්තානානාකුලපදබ්‍යඤ්ජනසඬබ්‍යභාවතො,	සුවිඤ්ඤෙය්‍යත්ථභාවතො,		
පසාදනීයානං දිට්ඨානුගතාපාදනසමත්ථානං	චත්ථුනඤ්ච දීපනතොති	එවමාදීහි	

අනෙකසතෙහි ගුණෙහි එස සකලලොකෙ පත්ථටො ජාතො.

අයඤ්ඤි විසුද්ධිමග්ගො සඬගීතිත්තයාරුළුහපරිසුද්ධපාළිපිටකමෙව නිස්සාය පවත්තො, න මහාසඬසිකාදීනං සත්තරසන්තං නිකායානං පිටකං, නපි මහායානිකානං පිටකං. සපරිවාරං සික්ඛත්තයඤ්ච එත්ථ පරිපුණ්ණමෙව සඬගහෙත්වා දස්සිතං. චුත්තඤ්ඤෙතං ආචරියෙන ආගමට්ඨකථාසු ගන්ථාරම්භෙ -

“සිලකතා ධුතඨමමා, කම්මට්ඨානානි චෙව සබ්බානි;
චරියාවිධානසහිතො, ඤානසමාපත්තිවිත්ථාරො.

සබ්බා ච අභිඤ්ඤායො, පඤ්ඤාසඬකලනනිච්ඡයො චෙව;
බන්ධාධාතායතනි,න්ද්‍රියානි අරියානි චෙව චත්තාරි.

සච්චානි පච්චයාකාර,දෙසනා සුපරිසුද්ධනිපුණනායා;
අවිමුත්තතන්තිමග්ගා, විපස්සනාභාවනා චෙව.

ඉති පන සබ්බං යස්මා, විසුද්ධිමග්ගෙ මයා සුපරිසුද්ධං;
චුත්තං තස්මා හියොයා, න තං ඉධ විචාරයිස්සාමි’ති.

යස්මා පන විසුද්ධිමග්ගො චතුත්තං ආගමට්ඨකථානං අවයවභාවෙන කතො, තස්මා තා විය පොරාණසිහලට්ඨකථානං භාසාපරිවත්තනවසෙන චෙව පුනස්පුනාගතමත්ථානං සංඛිපනවසෙන ච පරසමයවිචජ්ජනවසෙන ච මහාවිහාරවාසීනං පරිසුද්ධවිනිච්ඡයසඬබ්‍යභාවස්ස සකසමයස්ස දීපනවසෙන ච කතො. චුත්තඤ්ඤෙතං ආචරියෙන -

විසුද්ධිමග්ග නිදානකථා

“අපනෙත්වාන තතොහං, සීහලභාසං මනොරමං භාසං;
තත්තිනායානුච්ඡවිකං, ආරොපෙත්තො විගතදොසං.

සමයං අවිලොමෙත්තො, ථෙරානං ථෙරවංසපදීපානං;
සුනිපුණුවිනිච්ඡයානං, මහාවිහාරෙ නිවාසිනං;
හිත්වා පුනර්පුනාගත-මත්ථං අත්ථං පකාසයිස්සාමි”ති [දී. නි. අට්ඨ.
1.ගන්ථාරම්භකථා] ව.

“මජ්ඣෙ විසුද්ධිමග්ගො, එස චතුත්තම්පි ආගමානඤ්ඤි;
යත්වා පකාසයිස්සති, තත්ථ යථාභාසිතමත්ථං.

ඉච්චෙව කතො තස්මා, තම්පි ගහෙත්වාන සද්ධිමෙතාය;
අට්ඨකථාය විජානථ, දීඝාගමනිස්සිතං අත්ථ”න්ති [දී. නි. අට්ඨ.
1.ගන්ථාරම්භකථා] ව.

“සා හි මහාඅට්ඨකථාය, සාරමාදාය නිට්ඨිතා එසා;
එකාසිතිපමාණාය, පාළියා භාණුවාරෙහි.

එකුනසට්ඨිමත්තො, විසුද්ධිමග්ගොපි භාණුවාරෙහි;
අත්ථජ්ජකාසනත්ථාය, ආගමානං කතො යස්මා.

තස්මා තෙන සභායං, අට්ඨකථා භාණුවාරගණනාය;
සුපරිමිතපරිච්ඡින්නං, චත්තාලිසං සතං හොති”ති [දී. නි. අට්ඨ.
3.නිගමනකථා] ව.

යදි වායං විසුද්ධිමග්ගො ආචරියෙන ආගමට්ඨකථායො විය අකත්වා
පොරාණසීහලට්ඨකථායො ච අනොලොකෙත්වා කෙවලං අත්තනො
ඤාණජ්ජභාවෙනෙව කතො අස්ස, නායං ආගමට්ඨකථානං අවයවොති
ගහෙතබ්බො අස්ස, අඤ්ඤදත්ථු “ආගමට්ඨකථායො මහාට්ඨකථාය සාරභූතා,
විසුද්ධිමග්ගො පන න තස්සා සාරභූතො, කෙවලං ආචරියස්ස මනියාව
කතො”ති එවමෙව චත්තබ්බො අස්ස. යස්මා පන තථා අකත්වා පුබ්බෙ
චුත්තජ්ජකාරෙනෙව කතො, තස්මා අයම්පි විසුද්ධිමග්ගො තාසං
ආගමට්ඨකථානං කරණාකාරෙනෙව කතොති ච, තතොයෙව මහාට්ඨකථාය
සාරභූතොති ච දට්ඨබ්බො.

එකච්චෙ පන විචක්ඛණා ආචරියබුද්ධසොසස්ස ගන්ථෙසු
උත්තරපක්ඛසාසනිකානං අස්සසොසනාගජ්ජුනවසුඛන්ධුආදීනං හික්ඛුනං විය
පොරාණගන්ථෙ අනිස්සාය අත්තනො ඤාණෙනෙව තක්කෙත්වා දස්සිතං
ධම්මකථාවිසෙසං අදිස්වා අසන්තුට්ඨවිත්තා එවං වදන්ති “බුද්ධසොසස්ස

අඤ්ඤං අනිස්සාය අත්තනො ඤාණප්පභාවෙනෙව අභිනවගන්ථුප්පාදනං න පස්සාමා”ති. තං තෙසං ගරභාවචනම්පි සමානං ථෙරවාදීනං පසංසාවචනමෙව සම්පජ්ජති. ථෙරවාදීනො හි එවං ජානන්ති “බුද්ධෙනෙව භගවතා සම්මාසම්බුද්ධෙන දෙසෙතඛිබ්බො වෙව ධම්මො පඤ්ඤාපෙතඛිබ්බො ච විනයො අනවසෙසෙන දෙසිතො වෙව පඤ්ඤත්තො ච, සොයෙව ධම්මවිනයො සද්ධාසම්පන්නෙහි භික්ඛුහි වෙව ගහට්ඨෙහි ච යථාරහං පටිපජ්ජිතඛිබ්බො, න තතො අඤ්ඤො ධම්මවිනයො තක්කෙත්වා ගවෙසෙතඛිබ්බො. යදි පන අඤ්ඤො ධම්මවිනයො කෙනපි තක්කෙත්වා කටීතො අස්ස, තං තස්සෙව තක්කිතො සාසනං හොති න සත්ථු සාසනං. යං යං පන භගවතො ධම්මවිනයෙ පදබ්බාසස්සං අත්ථතො අපාකටං හොති, තත්ථ තත්ථ පොරාණකෙහි පටිසම්භිදාප්ප්ප්ඤ්ඤාදිගුණසම්පන්නෙහි භගවතො අධිප්පායං ජානන්තෙහි අට්ඨකථාවරියෙහි සංවණ්ණිතනයෙන අත්ථො ගහෙතඛිබ්බො, න අත්තනොමතිවසෙතා”ති. ආචරියබුද්ධසොසො ච තෙසං ථෙරවාදීනං අඤ්ඤතරො, සොපි තථෙව ජානාති. චුත්තඤ්ඤෙතං ආචරියෙන –

“බුද්ධෙන ධම්මො විනයො ච චුත්තො,
යො තස්ස පුත්තෙහි තථෙව ඤාතො;
සො යෙහි තෙසං මතිමච්චජන්තා,
යස්මා පුරෙ අට්ඨකථා අකංසු.

තස්මා හි යං අට්ඨකථාසු චුත්තං,
තං චජ්ජයිත්වාන පමාදලෙඛං;
සබ්බම්පි සික්ඛාසු සගාරවානං,
යස්මා පමාණං ඉධ පණ්ඩිතානං.

තතො ච භාසන්තරමෙව හින්වා,
විත්ථාරමග්ගඤ්ඤව සමාසයිත්වා...පෙ....
යස්මා අයං භෙස්සති වණ්ණනාපි,
සක්කච්ච තස්මා අනුසික්ඛිතඛිබ්බො”ති [පාරා. අට්ඨ. 1.ගන්ථාරම්භකථා].

තෙනෙව ආචරියො භගවතො ධම්මවිනයං චා පොරාණට්ඨකථං චා අනිස්සාය අත්තනො ඤාණෙන තක්කෙත්වා චා අත්තනා පරිචිතලොකියගන්ථෙහි ගහෙත්වා චා න කඤ්චි ගන්ථං අකාසි. යදි පන තාදිසං කරෙය්‍ය, තං ථෙරවාදීනො මහාපදෙසසුත්තෙ [දී. නි. 2.188; අ. නි. 4.180] චුත්තනයෙන “අද්ධා ඉදං න වෙව තස්ස භගවතො වචනං, බුද්ධසොසස්ස ච ථෙරස්ස දුග්ගහිත”න්ති ඡඩ්ඨෙය්‍යංයෙව. යතො ච බො අයං විසුද්ධිමග්ගො පොරාණට්ඨකථානං භාසාපරිවත්තනාදිවසෙනෙව ආචරියෙන කතො, තතොයෙව ථෙරවාදීනො තං මහාපදෙසසුත්තෙ චුත්තනයෙන “අද්ධා ඉදං

විසුද්ධිමග්ග නිදානකථා

තස්ස භගවතො චචනං, ආචරියබුද්ධසොසස්ස ච ථෙරස්ස සුග්ගහිත’න්ති සම්පට්ඨිජන්ති. තෙනාපායං සකලලොකෙ පත්ථට්ඨා හොති.

සීලධුතඬගාදීනං විභාගො ච පටිපත්තිනයපරිදීපනඤ්ච පාකට්ඨෙව. තථායං විසුද්ධිමග්ගො සුවිඤ්ඤායාපදවාකොහි චෙව අනාකුලපදවාකොහි ච තත්තිනයානුරූපාය පාළිගතියා සුට්ඨු සඬබ්බො, තතොයෙව චස්ස අත්ථොපි සුවිඤ්ඤායො හොති. තස්මා තං ඔලොකෙන්තා විඤ්ඤානො විසුද්ධජ්ඣාසයා බණ්ණ බණ්ණ අත්ථපටිසංචෙදිනො චෙව ධම්මපටිසංචෙදිනො ච හුත්වා අනාජ්ජකං පිතිසොමනස්සං පටිසංචෙදෙන්ති.

අනෙකානි චෙන්ථ පසාදාවහානි මහාතිස්සත්ථෙරවත්ථුආදීනි [විසුද්ධි. 1.15] සීහළවත්ථුනි ච ධම්මසෙනාපතිසාරිපුත්තත්ථෙරවත්ථුආදීනි [විසුද්ධි. 1.19] ජම්බුදීපවත්ථුනි ච දීපිතානි. තානි පස්සිත්වා අනුස්සරන්තානං සජ්ජුරිසානං බලවපසාදො ච උජ්ජජ්ජති, “කදා නු ඛො මයම්පි ඊදිසා භවිස්සාමා”ති දිට්ඨානුගතිං ආපජ්ජිතුකාමතා ච උජ්ජජ්ජති.

එවං පරිසුද්ධපිටකපාළිනිස්සයනාදීහි අනෙකසතෙහි ගුණෙහි අයං විසුද්ධිමග්ගො සකලලොකෙ පත්ථට්ඨා ජාතොති චෙදිතබ්බො. යථා වායං විසුද්ධිමග්ගො, එවං අඤ්ඤාපි ආචරියෙන කතා තිපිටකසඬගභට්ඨකථායො පොරාණට්ඨකථානං භාසාපරිවත්තනභාවාදීහි ගුණෙහි සකලලොකෙ පත්ථට්ඨායෙව හොන්ති.

එත්තාවතා ච පන කිමත්ථං කතොතිආදීනම්පි පඤ්භානමත්ථො විත්ථාරොන විභාවිතොව හොතිති.

තත්ථෙතං වුච්චති –

1.

සම්භාවතීයස්ස සුධීවරාන-
මාදත්තධීරිට්ඨපදස්ස යස්ස;
පඤ්ඤාදිජාතා ලලිතා ගුණාහා,
භාතෙව ලොකම්හි සතං මුදාය.

2.

ස බුද්ධසොසාවිහරිග්ගධිමා,
විදුන’මච්චන්තසමාදරා’දා;
සභාවජං ඛාත්තිසසත්තිලද්ධං,
සිරිං දධාතෙව සුබුද්ධසොසො.

3.

“සම්බුද්ධසෙට්ඨෙ පරිනිබ්බතස්මිං,
සංවච්ඡරානං දසමෙ සතම්භි;
ජාතො”ති ඤාතො විබුද්ධෙහි බුද්ධ-
සොසඬ්ඤායො පත්තසමත්තමානී.

4.

විඤ්ඤා විදු’මස්ස පුමග්ගජාතෙ,
සඤ්ජාතතං දක්ඛිණදෙසභාගෙ;
රම්මෙ’න්ද්‍රියස්මිං සුජනාකරස්මිං,
තත්තත්ථමෙසීන’මයං පතීති.

5.

මොරණ්ඩගාමම්භි ස තත්ථ ජාතො,
පුඤ්ඤානිතො විජ්ජකුලම්භි සම්මා;
සුරස්ස ලොකත්ථසමාවහත්ථං,
උජ්ජජ්ජනායා’දාරුණොව රංසි.

6.

සංවද්ධබුද්ධි ස පවුද්ධිපත්තො,
ආරාධයං ඤාතිගණං සදෙව;
වෙදෙසු විජ්ජාසු තදඤ්ඤස්ප්ප-
ගන්ථෙස්වනායාසපවිණතා’ගා.

7.

සුද්ධාධිමුත්තීන විවෙචනෙන,
සාරානු’සාරොති විවිඤ්චමානො;
වෙදෙස්ව’සාරත්ත’මබුජ්ඣ යස්මා,
තුට්ඨිං ස නාපජ්ජී සුතෙන සෙන.

8.

අත්ථෙසතො තස්ස පසත්ථසාරං,
සද්ධම්මසාරො සවනෙන ලද්ධො;
නිත්තොව බුද්ධස්ස ස සාසනම්භි,
උස්සාහජාතො’පගමාය තත්ථ.

9.

ධම්මාභිලාසී ස විරොචි තත්ථ,
සංලද්ධපබ්බජ්ජපසම්පදොව;

විසුද්ධිමග්ග නිදානකථා

ථෙරො'පසඬිකම්ම විසුද්ධිථෙරො-
වාදීනිකායම්හි පතීතපඤ්ඤෙ.

10.

තදා හි'සුං දක්ඛිණඉන්ද්‍රියම්හි,
නිවාසිනො ථෙරියවංසජාතා;
තදඤ්ඤවාදී ච මුනී මුනින්ද-
මනං යථාලද්ධි පකාසයන්තා.

11.

සද්ධම්මසාරාධිගමාය හියොයා,
පාළිං සමුග්ගණ්හි ජිනෙරිතං, සා;
ජිව්හග්ගලිලා මනසා'සිතා'ස්ස,
ලක්ඛිව පුඤ්ඤෙ නිවසං බහාස.

12.

එවං තමුග්ගණ්හ'මබ්බොධි සම්මා,
“එකායනොයං සුවිසුද්ධියාති;
මග්ගො විච්චිට්ඨාධිගමාය” තත්ථො-
යොයාගං සමාපජ්ජී පරං පරත්ති.

13.

සභාවපඤ්ඤා මහතී ච සත්ථ-
න්තරොපලද්ධා විපුලාව විජ්ජා;
තෙනස්ස බුද්ධොත්තිසමුද්දතිණ්ණෙ,
අකිච්ඡසාධිත්තපභාව'මඤ්ඤා.

14.

බුද්ධස්ස කිත්තිව සුකිත්තිසොසො,
චත්තිස්සතෙ'ච්චස්ස ගරු වියත්තා;
අත්ථාන්විතං නාමමකංසු බුද්ධ-
සොසොති සම්බුද්ධමතඬිගතස්ස.

15.

මයුරදුතච්ඡයපට්ටනස්මිං,
නිවස්ස කඤ්ජීව්හපුරාදිකෙ ච;
ස අත්ඨකාඛ්‍යාතසදෙසියට්ඨ-
කථං සමුග්ගණ්හි සමාහිතත්තො.

16.

තාවත්තකෙනස්ස සුමෙධසස්සා-
සන්තුට්ඨවිත්තස්ස තතුත්තරිමිපි;
සම්බුද්ධවාණිසු සමත්තමත්ථං,
අඤ්ඤාතුමිච්ඡා මහතී අජායි.

17.

මහාමහින්දාදිවසිවරෙහි,
සමාහතා යාට්ඨකථා සසාරා;
සථෙරවාදා සුවිනිච්ඡයා ව,
තදා විභාතා වත ලඬකයා'සුං.

18.

පවත්තිමෙනං විදිය'ස්ස මෙන-
දහොසි 'යං නුන'හිරාමලඬකං;
අලඬකරොන්තිං රතනාකරංව,
උපෙච්ච සික්ඛෙ'ට්ඨකථා මහන්තී.

19.

තා භාසයා සිහළිකාය රච්චා,
තන්තිං සමාරොප්පා නවං කරෙය්‍යං;
එවඤ්ඤි දෙසන්තරියාන බුද්ධ-
මානීනමත්ථං බලු සාධයෙ''ති.

20.

පුරෙ ව ලඬකාගතසාසනං යං,
සුනිම්මලින්දුව හිමාදිමුත්තො;
පහාසි, කිස්මිඤ්චි තදාඤ්ඤවාද-
මනාකුලං තා'කුලතං ජගාම.

21.

ජිනම්හි නිබ්බානගතෙ හි වස්ස-
සතන්තරෙ සාසනිකා සමග්ගා;
සමානවාදා ජිනසාසනම්හි,
න කොචි හෙදොපි තදා අහොසි.

22.

පච්ඡා ව සද්ධම්මදුමාහතෙහ්‍ය-
ධම්මෙහි වාතෙහි පටිච්ච පාපෙ;

විසුද්ධිමග්ග නිදානකථා

ජාතෙහි සංවිග්ගමනා සමාය,
ථෙරෙ'ස' මුයොගාගමකංසු දළ්භං.

23.

සඬ්භිතියො කච්ච සුපෙසලෙහි,
නිග්ගස්භමානාපි ථෙරෙහි දළ්භං;
ඡින්නාපි රුක්ඛා'ස්ස පුනොරුභාවා-
කාසුංච ධම්මං විනයා'ඤ්ඤථා තෙ.

24.

නානාගණා තෙ ච අනෙකවාදා,
සංසග්ගකාරා ඡින්නසාසනෙ'සුං;
වාදෙහි අඤ්ඤෙහි ඡිනෙරිතෙභ්‍ය-
සුද්ධායමානා විනයඤ්ච ධම්මං.

25.

වාදා ච වාදී පිටකානි තෙසං,
ලඬ්ඛං මලඬ්ඛංච කරං'පයාතා;
පටිග්ගහෙසුං ප්‍රාභයාදිවාසී,
නාඤ්ඤෙ මහාධ්‍යානවිහාරවාසී.

26.

යථා ච බුද්ධාභිනිතාව පාළි,
තදත්ථසාරා ච වසීහි ඤාතා;
න “තෙධ වොක්කම්ම විසුද්ධථෙර-
වාදී විවාදී”ති පවත්ති කාවි.

27.

ඡීවංච රක්ඛිංසු සථෙරවාදං,
තත්තිං තදත්ථඤ්ච සනිණ්ණයං තෙ;
තස්මා න සක්කාව තදඤ්ඤවාදි-
වාදෙහි භන්තුං චු'පගන්තුමද්ධා.

28.

තංවාදසංභෙදභයඤ්ච මඤ්ඤයා,
“දුද්ධාරථෙලාපි භයෙහි තත්තිනං;
සම්මොහතාදීහි භවෙ”ති පොත්ථකං,
ආරොප්‍ය සම්මා පරිපාලයිංසු තෙ.

29.

තදා හි තෙසං පටිබාහනෙ රණ-
විදංච සික්ඛං ජිනසාසනද්ධරො;
ස බුද්ධසොසො මුනි බුද්ධිපාටවො,
ගතො'සි දීපං වරතම්බපණ්ණිකං.

30.

ලඬිකං උපෙච්ච ස මහාට්ඨකථාණ්ණවස්ස,
පාරං පරං චිතරණෙ ථීරනිණ්ණයොව;
සංසුද්ධවංසජනිවාසමහාවිහාර-
මාගා'ම්බරංච උදයින්ද්‍ර'පසොභයන්තො.

31.

තස්මිඤ්ච දක්ඛිණදිසාය වසී ස තත්ථ,
සොභං පධානසරසඤ්ඤිතපාරිවෙණං;
පාසාද'මුත්තම'මකා සුජනෙහි සෙඛ්‍යං,
සන්තො මහානිගමසාමී සුවිණ්ණධම්මො.

32.

සම්මා ච යොගමකරී බුධබුද්ධමිත්ත-
ථෙරාදි'මන්න'මුපයාත'මනුනතන්නෙ;
සංසෙවිතො විවිධඤායපබුද්ධියා සො,
සුත්තාහිධම්මවිනයට්ඨකථාස්ථ'නුතං.

33.

වෙය්‍යත්තියං'ස සමයෙ සමයන්තරෙ ච,
පඤ්ඤාය දිස්ථ විචටංච නිහිතමත්ථං;
ථෙරා සමග්ගජිනමග්ගමතා'මතාසී,
මඤ්ඤිංසු නග්ගරතනංච සුදුල්ලහන්ති.

34.

විඤ්ඤාය ධම්මවිනයත්ථයථිච්ඡදානො,
විත්තාමණිති සුනිරූපිතබුද්ධිරූපං;
යස්සෙ'ත්ථ නිච්ඡිතමනො කච්ඡඬ්ඨසපාල-
ත්ථෙරුත්තමො ජනහිතාය නියොජයි තං.

35.

“කිඤ්චාපි සන්නි විවිධා පටිපත්තිගන්ථා,

විසුද්ධිමග්ග නිදානකථා

කෙසඤ්චි කිඤ්චි තු න බුද්ධමනානුසාරං;
සංසුද්ධථෙරසමයෙහි ච තෙ විරුද්ධා,
තස්මා කරොතු විමලං පටිපත්තිගන්ථං”.

36.

මෙත්තාදයම්බුදුවනං ජනභූමියං’ස,
සංවස්සතෙ ච’රියමග්ගමග්ග’මග්ගං;
සංසොධනත්ථ’මිති ‘පත්ථිතථෙරආසං,
පුරෙස්ස’මෙත’මිති කාසි විසුද්ධිමග්ගං.

37.

වීරානුකම්පසතියොජිතබුද්ධිමා සං,
ඔග්ගස්භ, ගස්භ ච’බ්ලට්ඨකථා සතන්ති;
සාරං සබ්බේ’මනපෙක්ඛිය සාධුකං ස,
යං’කාසි, කං නු’ධ න රොචයතෙ බුධං සො.

38.

චුත්තෙ’ත්ථ භාවපරමාව සභාවධම්මා,
චත්ථු ච පිතිසුඛවෙදනියා’නිතාව;
පුණ්ණොව සබ්බපටිපත්තිනයෙහි වෙසො,
පුප්ඵාහිචුල්ලපචනංව විරාජතෙ’යං.

39.

යං පස්සියාන පරිකප්පිය රත්තසාර-
ගබ්භං විසුද්ධි’මහියාතු’මපෙක්ඛමානා;
තං සාර’මාදිසිතු’මාසු පයුත්තයුත්තා,
දිස්වා හි නග්ගරතනං නනු චජ්ජයෙ න.

40.

කන්තා පදාවලි’භ තන්තිනියානුසාරා,
සාරාතිසාරනයපන්ති පසිද්ධසිද්ධා;
අත්ථා ච සන්තිනුගමාය තුලායමානො-
යොගෙන මෙත්ථ හි විනා පටිපත්ති කා’ඤ්ඤා.

41.

ආහාති සත්ථු චතුරාගමමජ්ඣගො’යං-
අත්ථෙ පකාසයිභ භාණුව නෙකදබ්බෙ;
මෙධාවිජිතිජනනං’ස විධාන’මෙතං-
තිතඤ්ඤි යාව කවිගොචර’මස්ස ඤාණං.

42.

දිට්ඨාව තික්ඛමති'මස්ස විසුද්ධිමග්ග-
සම්පාදනෙන සමුපාත්තසුඨිපදෙහි;
තෙනස්ස බුද්ධච්ඡන්දවිභාවනාය,
පබ්බත්තසත්ති විදිතා විදිතාගමෙහි.

43.

බ්‍යාතං කච්ඡි'ධිගතං යස'මාවහෙන,
ථෙරස්ස සුද්ධමතිබුද්ධසිරිවිභයස්ස;
ලොකත්ථ'මාවිකතපත්ථන'මාදියාන,
සාමඤ්ච නින්තහදයෙන ජනාන'මත්ථෙ.

44.

සම්බුද්ධභාවවිදිතෙනි'මිනා සමන්ත-
පාසාදිකාවිභවිනයට්ඨකථා පණිතා;
සුරො'දිතෙ විය තයා විනයත්ථමුල්භා-
මුල්භි භවත්ති ජිනනීතිපථා'ධිගත්ත්වා.

45.

ලඬකා අලඬකතිකතාව මහාමහින්ද-
ත්ථෙරෙන යා ව විනයට්ඨකථා'හතා, තං;
කන්තාය සීහලගිරාය ගිරායමානා,
අව්චන්තකන්තබ්බලා මුනයො පුරා'සුං.

46.

අඤ්ඤා ව පච්චරි-කුරුන්දිසමඤ්ඤිතාදි,
දීපං පදීපකරණි විනයමිහි යා'සුං;
සඬගය්හ තාස'මබ්ලත්ථනයෙ ව ථෙර-
වාදෙ ව මුත්තරතනානිව මෙකසුත්තෙ.

47.

තාහෙව සීහලනිරුත්තියුතඤ්ච තත්තිං,
ආරොපියාන රුචිරං අථ විත්ථකඤ්ච;
මග්ගං සමාසනවසෙන යථා සමත්ත-
ලොකෙන යා ගරුකතා කතමානනා'කා.

48.

සුද්ධන්වයාගථවිරා ව විසුද්ධථෙර-

විසුද්ධිමග්ග නිදානකථා

වාදී විසුද්ධිවිනයාගමපුජ්ජධම්මා;
සුද්ධං කරිංසු න යථෙ'න්ති තදඤ්ඤවාදා,
ඉච්චාදි'මාවිකරියා'සි නිදානමෙත්ථ.

49.

යස්මිං මනුඤ්ඤපදපන්ති සුභා සුඛොධා,
අත්ථා ච පීතිසම'විම්භයතාදිභාවී;
චිත්තා විචිත්තමතිජා කච්චිත්තහංසා,
තස්මා රසායති තදත්ථනුසාරිනං යං.

50.

අච්චන්තසාගරනිභා විවිධා නයත්ථා,
සන්තෙ'ත්ථ යා'සු විනයට්ඨකථා පුරාණා;
තාසං යථාහිමතපන්ති සුතන්තිකත්තං,
කිඤ්ඤි'ස්ස කිඤ්ඤි ඛලවීර'පට්ච්ච කාතුං.

51.

උයොගාග'මස්ස කරුණාපහිතං පට්ච්ච,
පඤ්ඤාසභායසහිතං ඛලවඤ්ඤ දළ්භං;
ලද්ධාව යා නිබ්බලොකමනුඤ්ඤභූතා,
මෙධාවිනං'නුසහගාව විරාජතෙ සා.

52.

විඤ්ඤාහි යා “විනයසාගරපාරතිණ්ණේ”,
සම්භාවිතා “සුතරණායති සීසවාහා”;
ඉච්චාහිමානිතගුණා'ජ්ජ රරාජ යාව,
කිං යං ථීරං ලහු විනස්සති දුජ්ජසය්හං.

53.

“යා ඛ්‍යාපිනී'බ්බනායස්ස සුඛොධිනී ච,
සොතුහි සෙවිතසදාතනධම්මරඪ්ඨං;
කත්ථාන ලොකපහිතෙ සගුණෙ දධන්තී,
යාතු'ති නට්ඨ'මුපගා'ට්ඨකථා පුරාණා.

54.

ජනාහිසත්තාය දයාය වොදිතො,
විජෙජ්ජ ඛෙදං විනයම්භි සාධුතං;
අථාගමාන'ට්ඨකථාවිධානතො,
ධුරං දධාතුං'හිමුඛා'සි සො සුධි.

55.

පද්මංච ඵුල්ලාභිනතං සුභාණුහං,
ලද්ධාන ඵුල්ලං'තිසයා'සි චෙතනා;
දායාදිනාගෙන ථිරග්ගධිමතා,
යා පත්ථිතා'රභිත තදත්ථසිජ්ඣකෙන.

56.

දීසාගමත්ථෙසු සබුද්ධිවික්කම-
මාගම්ම සාරාධිගමා සුමඬිගල-
නාමානුගත්තාව විලාසිනීති යා,
සංචණ්ණනා ලොකහිතාය සම්භවී.

57.

ගම්භිරමෙධාවිසයාගමම්හිසි,
ආරභිත බුද්ධිං'ස සුනිම්මලිකතා;
විඤ්ඤාතබුද්ධාභිමතා බහු ජනා,
අඤ්ඤත්ථසාධා මහතඤ්භි බුද්ධියො.

58.

සා'නීතවිද්වාක්ඛිමනා මනාසිතා,
කන්තාගමෙ ධම්මසභායතෙ සදා;
තෙනෙව මඤ්ඤෙ'හ තිරොකතා තයා,
කිං සිසග'ඤ්ඤත්‍ර පඨඤ්ඤගාමිකා.

59.

පත්ථා මහත්තා'ම්බර'මම්බුදො යථා,
ලොකත්ථසාධිසි මහාසයං මති;
තස්මා'ස්ස සිද්ධා'ට්ඨකථාපරම්පරා,
බුද්ධිප්පදානාය' හුචුං නවා නවා.

60.

බුද්ධාදිමිත්තං ථිරසෙට්ඨ'මුද්දිසං,
සංචණ්ණනා වාසි පපඤ්චසුදනී;
“සබ්බත්ථසාරෙ ජිනමජ්ඣමාගමෙ,
ලද්ධාන පිතිං සුජනා සමෙත්තු”ති.

61.

උප්පජ්ජි “සාරත්ථපකාසිනී”ති යා,

විසුද්ධිමග්ග නිදානකථා

සා ජොතිපාලස්ස යථාභිලාසිතං;
ලොකං යථානාමිකසාරදීපනා,
භාතා'සි සම්මාපටිපත්තපත්ථදා.

62.

සම්පූරි කාතුං'ස මනොරථො යයා,
අඬුගුත්තරත්තාගමමත්ථවණ්ණනා;
තත්තාමධෙය්‍යං සුජනඤ්ච ජීවකං,
සො ජොතිපාලඤ්ච පසත්ථධිතිමං.

63.

උද්දිස්ස යං'කාසි පවිණතං කරං,
බුද්ධාදිසංසෙත්තසුමග්ගදස්සනෙ;
සද්ධම්මපුජඵන' වනායිතා'සි සා,
විද්වාලිසඬ්ඝස්ස සදාවගාහණා.

64.

යෙන'ත්තලද්ධිං පජහන්තු සාධවො,
දුඛිබ්බාධධම්මෙ ව සභාවදීපනෙ;
බුජ්ඣන්තු, ඉච්චාසි'භිධම්මසාගරො,
තත්ථා'වතාරං සුකරෙන සාධිතී.

65.

මෙධාවිලාසා'ස්ස'හුචු'ට්ඨසාලිතී,
කත්තා ව සම්මොහවිනොදනීති යා;
තා බුද්ධසොසොති සතුල්‍යනාමික-
මාගම්ම ජාතා සුජනත්ථසාධිතී.

66.

අඤ්ඤා ව පඤ්චට්ඨකථා'භිධම්මපේ,
භාවෙ නිධායෙ'ත්ථ යථා'ස්ස සුත්තරා;
ගම්භිරමත්ථෙසු පවිද්ධබුද්ධිතං,
සම්පාදනී සත්ථු'තුලත්තදීපනී.

67.

සොණාවහරෙරස්ස පටිච්ච යාවනං,
තා යාය කඬ්ඛා විතරන්ති භික්ඛවො;
යා පාතිමොක්ඛම්භි, තදන්වයාවහයං,

සංවණ්ණනං'කාසි ස ධිමනං වරො.

68.

සමත්තලොකට්ඨවිභාවිරඤ්ජනා,
කතෙ'මිනා ධම්මපදස්ස වණ්ණනා;
ථීරං සමුද්දිස්ස කුමාරකස්සපං,
සතං මනං පිතිපච්ඡල්ලිතං යයා.

69.

අඤ්ඤා'ස්ස යා සුත්තනිපාත-බුද්දක-
පාඨත්ථදාතා පරමත්ථජොතිකා;
සංවණ්ණනා ජාතකතන්ති මණ්ඩනා,
තා භොන්ති ලොකස්ස හිතප්පදිපිතී.

70.

නිස්සෙසලොකමහි පචාරණවිජා,
ලඬිකාගතාන'ට්ඨකථාන'මද්ධා;
යා ථෙරවාදීන'මසුරි බුද්ධ-
සොසග්ගථෙරස්ස පභාවලද්ධා.

71.

හද්දං'ස නාමඤ්ච, ගුණා මනුඤ්ඤා,
සමග්ගගාමී'නුකරොන්ති තෙසං;
සසඬිකසුරා හි සදාතනා යෙ,
ලොකං පමොදඤ්ච කරං වරන්ති.

72.

සුබුද්ධසොසස්ස විභාවිසත්ති-
පබ්බන්ති'මාරබ්භ ථීරාසහස්ස;
සමග්ගලොකො හි සුථෙරවාදෙ,
මානං පවඬිසෙසි අනඤ්ඤජාතං.

73.

බුද්ධොති නාමං භුවනමහි යාව,
සුබුද්ධසොසස්ස සියා න කිඤ්චි;
ලද්ධා හි සාධුහි මභොපකාරා,
මහග්ගවිත්තානිව තංසකාසා.

74.

විසුද්ධිමග්ග නිදානකථා

බියෙථ වණ්ණො න සමුද්ධටොපි,
නන්ව'ස්ස නෙකා හි ගුණා අනන්තා;
කො භු'ද්ධරෙය්‍යා' බ්ලසාගරොදෙ,
තථාපි මඤ්ඤන්තු සුධි සදා තෙනි.

ඡට්ඨසඬ්ඨිතිභාරනිත්ථාරකසඬ්ඨසමිතියා පකාසිතායං

විසුද්ධිමග්ගනිදානකථා නිට්ඨිතා.

සබ්බදාතං ධම්ම දාතං ජිනාති,
සබ්බරසං ධම්ම රසං ජිනාති;
සබ්බරතීං ධම්ම රතීං ජිනාති
තණ්හාක්ඛයො සබ්බදුක්ඛං ජිනාති

(ධම්මපදය තණ්හා වග්ගො)

ධම්මාරාමො ධම්මරතො - ධම්මං ධුත්ථිච්ඡන්දයං;
ධම්මං ධුත්ථස්සරං නික්ඛු - සද්ධම්මා හ පරිනායති.

(ධම්මපදය නික්ඛු වග්ගො)

ධම්මො පතොසො සුගතාප්පසන්ථො,
තරණීච සංසාර මහණ්ණවස්ස;
බ්‍රහ්මාසුරාදීනි අමස්සනීයෙතා,
රසො රසානං පරමො තිලොක්ක.

මහාගඳො මච්චුපරා පහානො,
සබ්බිනිනාසාය විසෙසමන්තො;
සබ්බන්ති දානෙත ච කප්පරුක්ඛො,
චිත්තමණී අද්දසටොච ධම්මො.

ධම්මං විනා තන්ති ජිනාච මානා,
තමෙව තාණං සරණං පනිට්ඨා;
තස්මා හි තො කිච්චමඤ්ඤප්පනාය,
සුඤ්ඤාච ධාරෙච වරාච ධම්මෙ.

(භස්වාහිනී)

චිරං නිට්ඨතු ලොකස්මිං - සම්මා සම්බුද්ධ සාසානං!

ධර්ම උත්තම පිණිසයි.....